KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 27.3.2013
COM(2013) 173 final

2013/0091 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) i uchylające decyzje 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW

{SWD(2013) 98 final}
{SWD(2013) 99 final}
{SWD(2013) 100 final}

UZASADNIENIE

1. KONTEKST WNIOSKU

Europejski Urząd Policji (Europol) rozpoczął działalność jako międzyrządowy organ regulowany konwencją zawartą między państwami członkowskimi, która weszła w życie w 1999 r.
Na mocy decyzji Rady przyjętej w 2009 r. Europol stał się agencją UE finansowaną z budżetu UE.

Zadaniem Europolu jest zapewnianie krajowym organom ścigania wsparcia w zakresie ich działania i wzajemnej współpracy w zapobieganiu poważnej przestępczości i terroryzmowi oraz walce z tymi zjawiskami. Europol ułatwia wymianę informacji między organami ścigania państw członkowskich i dostarcza analizy dotyczące przestępczości, które ułatwiają krajowym siłom policyjnym prowadzenie dochodzeń transgranicznych.

Artykuł 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej stanowi, że Europol działa na mocy rozporządzenia przyjmowanego w drodze zwykłej procedury ustawodawczej. Ponadto artykuł ten nakłada obowiązek ustanowienia przez współprawodawców procedur kontroli działań Europolu przez Parlament Europejski, w której uczestniczą parlamenty narodowe.

Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL) zostało ustanowione w 2005 r. jako agencja UE odpowiedzialna za działania związane ze szkoleniami funkcjonariuszy organów ścigania. Jego celem jest ułatwienie współpracy między krajowymi siłami policyjnymi poprzez organizowanie kursów uwzględniających europejski wymiar działań policyjnych. Kolegium to określa wspólny program szkoleń w zakresie określonych tematów, upowszechnia stosowne badania i najlepszą praktykę, koordynuje program wymiany dla starszych funkcjonariuszy policji i instruktorów oraz może działać jako partner w dotacjach UE na konkretne projekty.

Rada Europejska w „Programie sztokholmskim – Otwarta i bezpieczna Europy dla dobra i ochrony obywateli”[1] stwierdziła, że Europol powinien zostać zreformowany i „stać się centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, dostawcą usług i platformą dla organów ścigania”; wezwała także do opracowania europejskich systemów szkolenia i programów wymiany dla wszystkich właściwych pracowników organów ścigania na poziomie krajowym i UE, z centralną rolą CEPOL-u w nadawaniu szkoleniom europejskiego wymiaru.

W komunikacie zatytułowanym „Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu: pięć kroków w kierunku bezpieczniejszej Europy”[2] Komisja zidentyfikowała główne wyzwania, zasady i wytyczne związane z kwestiami bezpieczeństwa w UE oraz zaproponowała szereg działań, w których miałyby uczestniczyć Europol i CEPOL, mających na celu zmniejszenie zagrożenia, jakie stwarza dla bezpieczeństwa poważna przestępczość i terroryzm.

[1] Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.
[2] COM(2010) 673 final.

W ciągu ostatniej dekady w UE nastąpił wzrost poważnej i zorganizowanej przestępczości, a także pojawiły się bardziej zróżnicowane modele przestępczości[3]. W przeprowadzonej przez Europol ocenie zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością na 2013 r. (SOCTA 2013) ustalono, że „poważna i zorganizowana przestępczość staje się coraz bardziej dynamicznym i złożonym zjawiskiem oraz pozostaje istotnym zagrożeniem dla bezpieczeństwa i dobrobytu UE"[4]. W badaniu stwierdzono również, że „wpływ globalizacji na społeczeństwo i działalność gospodarczą również sprzyjał pojawieniu się istotnych, nowych odmian działalności przestępczej, w ramach których siatki przestępcze wykorzystują luki prawne, internet i warunki związane z kryzysem gospodarczym w celu generowania nielegalnych dochodów przy niskim ryzyku"[5]. Internet jest wykorzystywany do organizowania i przeprowadzania działań przestępczych, służąc jako narzędzie komunikacji, rynek, miejsce rekrutacji i świadczenia usług finansowych. Ponadto sprzyja nowym formom cyberprzestępczości, oszustw z wykorzystaniem kart płatniczych, a także rozpowszechnianiu materiałów przedstawiających niegodziwe traktowanie dzieci w celach seksualnych[6].

Poważna przestępczość wyrządza zatem coraz poważniejsze szkody ofiarom, przynosi straty gospodarcze na dużą skalę oraz podważa poczucie bezpieczeństwa, bez którego ludzie nie mogą skutecznie korzystać z przysługujących im swobód i indywidualnych praw. Przestępstwa, takie jak handel ludźmi[7], handel narkotykami[8] i handel bronią[9], przestępstwa finansowe, takie jak korupcja[10], oszustwo[11] i pranie pieniędzy[12], oraz cyberprzestępczość[13] nie tylko stanowią zagrożenie dla osobistego i gospodarczego bezpieczeństwa osób żyjących w Europie, ale generują również ogromne nielegalne zyski, które zasilają siatki przestępcze i pozbawiają organy publiczne niezwykle potrzebnych przychodów. Terroryzm pozostaje

---

3 Europol (2011). Ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną w UE.

4 Europol (2013). Ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w UE (SOCTA).

5 Europol (2013). Ocena zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością w UE (SOCTA).

6 Europol (2011). Ocena zagrożenia przestępczością zorganizowaną w UE.

7 UNODC (2010) szacuje, że „w Europie jest 140 000 ofiar handlu ludźmi, co generuje roczny przychód brutto dla ich wyzyskiwaczy w wysokości 3 mld USD. Przy przeciętnym okresie wyzysku wynoszącym dwa lata oznacza to ponad 70 000 nowych ofiar rocznie. Tendencja ta wydaje się stabilna".

8 Według sprawozdania rocznego Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii za 2012 r. na temat problemu narkotyków w Europie zgony spowodowane zażyciem narkotyków stanowiły w 2011 r. 4 % wszystkich zgonów Europejczyków w wieku 15–39 lat, a ok. 1,4 mln Europejczyków korzysta z opioidów.

9 UNODC (2010) stwierdziło, że „wartość udokumentowanego zatwierdzonego globalnego handlu bronią w 2006 r. oszacowano na ok. 1,58 mld USD, przy czym niezarejestrowane, ale legalne transakcje stanowią w przybliżeniu kolejne 100 mln USD. Najczęściej cytowane szacunki co do rozmiarów nielegalnego rynku odpowiadają 10–20 % legalnego rynku, co daje ok. 170–320 mln USD rocznie".

10 Szacuje się, że korupcja kosztuje gospodarkę UE ok. 120 mld EUR rocznie; zob. COM(2011) 308 final.

11 Według przeprowadzonej przez Europol oceny zagrożenia przestępczością zorganizowaną w UE za 2011 r., w 2009 r. zorganizowane grupy przestępcze uzyskały ponad 1,5 mld EUR z oszustw z wykorzystaniem kart płatniczych.

12 Według szacunku UNODC globalne wpływy z przestępstw (w tym oszustw podatkowych) w 2009 r. wyniosły 2,1 bln USD, z czego że według szacunków ok. 70 % podlegało wypraniu.

13 W przeprowadzonej przez Europol ocenie zagrożenia poważną i zorganizowaną przestępczością SOCTA (2013) stwierdzono, że cyberprzestępczość dotyczy wszystkich państw członkowskich. Badanie odnosi się do badania przeprowadzonego przez Komisję Europejską, w którym stwierdzono, że 8 % użytkowników internetu w UE padło ofiarą kradzieży tożsamości, a 12 % – określonego rodzaju oszustwa internetowego. Ponadto miliony gospodarstw domowych stykają się ze złośliwym oprogramowaniem, a ogólna liczba przestępstw bankowych związanych z cyberprzestępczością każdego roku rośnie.

największym zagrożeniem dla bezpieczeństwa UE, ponieważ społeczeństwa w Europie wciąż są celem ataków terrorystycznych[14].

Obywatele UE wymieniają przestępczość wśród pięciu kwestii budzących w nich poczucie największego zagrożenia[15]. Zapytani, na jakich sprawach powinny się skoncentrować instytucje UE, na czwartym miejscu wymieniają walkę z przestępczością[16]. W ostatniej ankiecie większość użytkowników internetu w UE wyraziła duże zaniepokojenie kwestiami cyberbezpieczeństwa i cyberprzestępczości[17].

W tym kontekście agencje UE muszą skutecznie i efektywnie wspierać współpracę w dziedzinie ścigania, dzielenie się informacjami i szkolenia.

Wspólne podejście UE w sprawie agencji zdecentralizowanych zatwierdzone przez Parlament Europejski, Radę i Komisję w lipcu 2012 r.[18] określa zasady dotyczące zarządzania agencjami, takimi jak Europol i CEPOL. W dokumencie tym zauważono, że „łączenie agencji powinno być brane pod uwagę w sytuacjach, gdy ich zadania się pokrywają, gdy można rozważyć efekt synergii lub gdy agencje zyskałyby na skuteczności po włączeniu do większej struktury".

Połączenie Europolu i CEPOL-u w jedną agencję z siedzibą w obecnych budynkach Europolu w Hadze stworzyłoby ważną synergię i spowodowałoby wzrost wydajności. Połączenie wiedzy fachowej Europolu w dziedzinie operacyjnej współpracy policyjnej z wiedzą CEPOL-u w dziedzinie szkolenia i kształcenia przyczyniło by się do wzmocnienia więzi i stworzenia synergii między tymi dwoma obszarami. Kontakty między pracownikami operacyjnymi i szkoleniowymi pracującymi w jednej agencji ułatwiłyby zidentyfikowanie potrzeb szkoleniowych, przyczyniając się w ten sposób do zwiększenia znaczenia i ukierunkowania szkoleń UE, z ogólną korzyścią dla współpracy policyjnej UE. Uniknięto by powielania funkcji administracyjnych obu agencji, a pozyskane oszczędności mogłyby zostać przesunięte i zainwestowane w podstawowe funkcje operacyjne i szkoleniowe. Jest to szczególnie ważne w kontekście gospodarczym, gdy zasoby krajowe i UE są ograniczone, a zasoby mające na celu wzmocnienie szkoleń UE w zakresie egzekwowania prawa mogą nie być dostępne z innych źródeł.

W niniejszym wniosku dotyczącym rozporządzenia przewidziano zatem ramy prawne dla nowego Europolu, który zastępuje zarówno Europol ustanowiony decyzją Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającą Europejski Urząd Policji (Europol), jak i Europejskie Kolegium Policyjne ustanowione decyzją Rady 2005/681/WSiSW ustanawiającą Europejskie Kolegium Policyjne (CEPOL), i jest ich następcą prawnym.

---

14 „Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu: pięć kroków w kierunku bezpieczniejszej Europy", COM(2010) 673 final. W 2011 r. w państwach członkowskich UE miały miejsce 174 ataki terrorystyczne. Sprawozdanie dotyczące sytuacji i tendencji w dziedzinie terroryzmu w UE za 2012 r.

15 Eurobarometr 77, wiosna 2012 r.

16 Eurobarometr 77, wiosna 2012 r. Zdaniem 27 % Europejczyków instytucje UE powinny w najbliższych latach położyć nacisk na zwalczanie przestępczości.

17 Eurobarometr, badanie specjalne 390 w sprawie cyberbezpieczeństwa, lipiec 2012 r. Zdaniem 74 % respondentów ryzyko padnięcia ofiarą cyberprzestępstwa zwiększyło się w ciągu ostatniego roku.

18 Wspólne oświadczenie Parlamentu Europejskiego, Rady UE i Komisji Europejskiej w sprawie zdecentralizowanych agencji, 19.7.2012 r. (http://europa.eu/agencies/documents/joint_statement_and_common_approach_2012_pl.pdf).

Wniosek jest zgodny z wymogami traktatu lizbońskiego, oczekiwaniami programu sztokholmskiego, priorytetami określonymi w strategii bezpieczeństwa wewnętrznego w działaniu i ze wspólnym podejściem w sprawie agencji zdecentralizowanych UE.

2. WYNIKI KONSULTACJI Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI ORAZ OCENY SKUTKÓW

Dialogi w sprawie przygotowań do reformy Europolu, CEPOL-u i szkoleń UE w zakresie egzekwowania prawa przeprowadzono w 2010 r. i 2011 r.; uczestniczyła w nich Komisja, przedstawiciele Parlamentu Europejskiego, Rady Unii Europejskiej, zarządu Europolu i organu zarządzającego CEPOL-u, jak również przedstawiciele parlamentów narodowych.

Zgodnie ze swoją polityką dążenia do lepszych uregulowań prawnych Komisja przeprowadziła dwie oceny skutków wariantów strategicznych dotyczących Europolu i CEPOL-u[19].

Ocena skutków dotycząca Europolu opierała się na dwóch celach strategicznych: poprawie procesu przekazywania informacji do Europolu przez państwa członkowskie oraz stworzeniu środowiska przetwarzania danych, które umożliwi Europolowi udzielenie pełnego wsparcia państwom członkowskim w zapobieganiu poważnej przestępczości i terroryzmowi oraz zwalczaniu tych zjawisk. W odniesieniu do pierwszego celu ocenie poddano dwa warianty strategiczne: (i) doprecyzowanie obowiązku prawnego państw członkowskich do przekazywania Europolowi danych, zapewnienie zachęt i mechanizmu sprawozdawczości dotyczących wyników poszczególnych państw członkowskich; oraz (ii) przyznanie Europolowi dostępu do odpowiednich baz danych organów ścigania na zasadzie systemu trafieniowego. Jeżeli chodzi o cel strategiczny dotyczący środowiska przetwarzania danych, ocenie poddano dwa warianty strategiczne: (i) połączenie w jeden dwóch istniejących plików roboczych do celów analizy; oraz (ii) nowe środowisko przetwarzania danych ustanawiające zabezpieczenia proceduralne umożliwiające wdrożenie zasad ochrony danych, ze szczególnym naciskiem na uwzględnienie ochrony prywatności już w fazie projektowania.

Ocena skutków dotycząca CEPOL-u opierała się na dwóch celach strategicznych: (i) zapewnieniu lepszej jakości, bardziej skoordynowanych i bardziej spójnych szkoleń w zakresie ścigania przestępczości transgranicznej dla większej liczby funkcjonariuszy organów ścigania; oraz (ii) ustanowieniu ram dla osiągnięcia tego celu zgodnie ze wspólnym podejściem dotyczącym agencji zdecentralizowanych UE. W kontekście przedstawienia przez Komisję europejskiego systemu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa, którego wdrożenie wymaga dodatkowych zasobów, Komisja zbadała różne warianty, w tym wzmocnienie i usprawnienie CEPOL-u jako odrębnej agencji i połączenie – częściowo lub w pełni – funkcji CEPOL-u i Europolu w ramach nowej agencji Europol.

Zgodnie z ustaloną metodyką Komisji każdy wariant strategiczny został oceniony z pomocą grupy sterującej złożonej z przedstawicieli różnych służb pod kątem wpływu takiego wariantu na bezpieczeństwo, na koszty (w tym wpływu na budżet instytucji UE) i na prawa podstawowe.

Analiza ogólnych skutków doprowadziła do opracowania preferowanego wariantu strategicznego, który został włączony do obecnego wniosku. Z oceny skutków wynika, że

[19] SWD (2013)98 final.

wdrożenie tego wariantu doprowadzi do dodatkowego zwiększenia skuteczności Europolu jako agencji, która zapewnia kompleksowe wsparcie dla funkcjonariuszy organów ścigania w Unii Europejskiej.

3. ASPEKTY PRAWNE WNIOSKU

Podstawę prawną dla niniejszego wniosku stanowią art. 88 i art. 87 ust. 2 lit. d) Traktatu o Funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

Cel i treść wniosku ustawodawczego

Celem niniejszego wniosku jest:

- dostosowanie Europolu do wymogów traktatu lizbońskiego poprzez ustanowienie ram prawnych Europolu w rozporządzeniu oraz wprowadzenie mechanizmu kontroli działań Europolu przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe. Dzięki temu zwiększy się legitymację demokratyczną i rozliczalność Europolu względem obywateli europejskich;

- osiągnięcie celów programu sztokholmskiego poprzez uczynienie Europolu „centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich" oraz poprzez stworzenie europejskich systemów szkolenia i programów wymiany dla wszystkich właściwych pracowników organów ścigania na szczeblu krajowym i unijnym;

- nadanie Europolowi nowych obowiązków, aby mógł on dostarczać bardziej kompleksowe wsparcie organom ścigania w państwach członkowskich. Obejmuje to przejęcie przez Europol bieżących zadań CEPOL-u w dziedzinie szkolenia funkcjonariuszy organów ścigania oraz opracowywania systemu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa. Dotyczy to również możliwości rozwijania przez Europol centrów UE dysponujących specjalistyczną wiedzą fachową dotyczącą zwalczania niektórych rodzajów przestępstw wchodzących w zakres celów Europolu, w szczególności Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością;

- zapewnienie Europolowi systemu ścisłej ochrony danych, w szczególności w celu zagwarantowania, że inspektor Europolu zajmujący się ochroną danych będzie korzystał z pełnej niezależności, będzie mógł działać skutecznie i będzie miał dostateczne uprawnienia do podejmowania interwencji;

- poprawa zarządzania Europolem poprzez dążenie do większej wydajności i dostosowanie Europolu do zasad określonych we wspólnym podejściu w sprawie agencji zdecentralizowanych UE.

Wniosek zapewnia osiągnięcie tych celów w opisany poniżej sposób:

1. Dostosowanie Europolu do wymogów traktatu lizbońskiego poprzez zwiększenie jego rozliczalności

Rozporządzenie gwarantuje, że działalność Europolu podlega kontroli ze strony demokratycznie wybranych przedstawicieli obywateli UE. Proponowane przepisy są zgodne z

komunikatem Komisji z 2010 r. w sprawie procedur kontroli nad działaniami Europolu przez Parlament Europejski, w której uczestniczą parlamenty narodowe[20].

W szczególności Parlament Europejski oraz parlamenty narodowe:

- co roku otrzymują informacje w formie sprawozdań rocznych z działalności i końcowego sprawozdania finansowego;
- otrzymują informacje dotyczące oceny zagrożenia, analiz strategicznych i ogólnych sprawozdań sytuacyjnych odnoszących się do celów Europolu, a także wyniki badań i ocen zleconych przez Europol oraz ustaleń roboczych uzgodnionych z władzami państw trzecich w celu wdrażania umów międzynarodowych zawartych przez Unię Europejską z danym państwem trzecim;
- otrzymują do celów informacyjnych przyjęte wieloletnie i roczne programy prac;
- otrzymują sprawozdania dotyczące ilości i jakości informacji przekazywanych Europolowi przez każde państwo członkowskie oraz dotyczące działalności jego jednostek krajowych;
- omawiają z dyrektorem wykonawczym i przewodniczącym zarządu sprawy dotyczące Europolu – biorąc pod uwagę obowiązek zachowania dyskrecji i poufności.

Ponadto Parlament Europejski:

- spełnia swoje funkcje władzy budżetowej, w szczególności: otrzymuje preliminarz, sprawozdanie z zarządzania budżetem i finansami za dany rok budżetowy, może zwrócić się o wszelkie informacje niezbędne do celów procedury udzielania absolutorium oraz udziela absolutorium dyrektorowi zarządzającemu w odniesieniu do wykonania budżetu;
- jest konsultowany w sprawie rocznego programu prac Europolu;
- otrzymuje do celów informacyjnych roczny program prac Europolu;
- może wezwać kandydata na dyrektora wykonawczego Europolu lub zastępcę dyrektora wykonawczego wybranego przez zarząd na przesłuchanie przed właściwą komisją parlamentarną;
- może wezwać dyrektora wykonawczego do odpowiedzi na pytania dotyczące jego działań.

W celu umożliwienia Parlamentowi Europejskiemu sprawowania kontroli, ale jednocześnie zagwarantowania poufności informacji operacyjnych Europol i Parlament Europejski muszą zawierać uzgodnienia robocze dotyczące dostępu do informacji niejawnych UE (EUCI) oraz szczególnie chronionych informacji jawnych przetwarzanych przez Europol lub za pośrednictwem Europolu.

[20] COM(2010) 776 final.

2. Europol jako centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich

W celu poprawy obrazu wywiadowczego Europolu, aby mógł on lepiej sprostać oczekiwaniom państw członkowskich i lepiej wpisywać się w realizację polityki UE, w ramach wniosku dąży się do poprawy przekazywania Europolowi informacji przez państwa członkowskie. Dokonuje się tego poprzez wzmocnienie obowiązku przekazania przez państwa członkowskie Europolowi właściwych danych. Organom ścigania oferuje się zachętę w postaci większych możliwości otrzymywania wsparcia finansowego na transgraniczne dochodzenia w obszarach innych niż fałszowanie euro. Wprowadza się mechanizm sprawozdawczy w celu monitorowania przekazywania Europolowi danych przez państwa członkowskie.

W celu umożliwienia Europolowi sprawniejszego ustalania powiązań między danymi, które już są w jego posiadaniu, a następnie analizy tych powiązań, zmieniona zostaje struktura przetwarzania danych. Nie definiuje się już wstępnie baz danych lub systemów, a zamiast tego przyjmuje się system „uwzględniania ochrony prywatności już w fazie projektowania" i pełnej przejrzystości względem inspektora ochrony danych w Europolu oraz względem Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, EIOD. Wysokie standardy ochrony danych i bezpieczeństwa danych osiąga się za pomocą zabezpieczeń proceduralnych, jakie mają zastosowanie do poszczególnych rodzajów informacji. W rozporządzeniu określa się szczegółowo cele działań związanych z przetwarzaniem danych (kontrole krzyżowe, analizy strategiczne lub innego ogólnego rodzaju analizy operacyjne w określonych przypadkach), źródła informacji i osoby mające dostęp do danych. Wymienia się również kategorie danych osobowych i osób, których dane dotyczą, a których dane można gromadzić w związku z każdym działaniem przetwarzania konkretnej informacji. Dzięki temu Europol będzie mógł dostosować swoją strukturę informatyczną do przyszłych wyzwań i potrzeb organów ścigania w UE. Po wdrożeniu nowa struktura powinna umożliwić Europolowi ustalanie powiązań i analizę stosownych danych, zmniejszenie opóźnień w określaniu tendencji i schematów oraz zredukowanie wielokrotnego przechowywania danych. Jednocześnie zagwarantowane zostaną wysokie standardy ochrony danych. Spełnianie tych standardów będzie podlegało nadzorowi Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

W ten sposób analitycy Europolu uzyskają dokładniejszy obraz sytuacji, jeżeli chodzi o poważną przestępczość i terroryzm w UE. Będą oni w stanie szybko określać tendencje i schematy dotyczące wszystkich dziedzin przestępczości i tworzyć bardziej kompleksowe i adekwatne raporty wywiadowcze w celu wsparcia organów ścigania w państwach członkowskich.

3. Nowy zakres zadań: szkolenia i prowadzenie centrów UE zajmujących się zwalczaniem określonych przestępstw

W celu zapewnienia synergiczności wsparcia UE na rzecz działań policyjnych oraz w celu umożliwienia pełnego wdrożenia systemu szkoleń w zakresie egzekwowania prawa w UE zaproponowanego w niniejszym rozporządzeniu[21] Europol przejmie i rozwinie zadania realizowane poprzednio przez CEPOL. Bliższe powiązania między szkoleniami a działaniami operacyjnymi doprowadzą do bardziej ukierunkowanych i odpowiednich szkoleń dla funkcjonariuszy organów ścigania.

[21] COM(2013) 172 final.

Poprzez swój nowy wydział – Akademię Europolu – Europol przejmie odpowiedzialność za wspieranie, opracowywanie, realizację i koordynację szkoleń dla funkcjonariuszy organów ścigania pracujących na poziomie strategicznym, a nie tylko dla wyższych rangą funkcjonariuszy policji (jak ma to miejsce na podstawie obowiązującej decyzji w sprawie CEPOL-u). Działania te będą odnosiły się do potrzeb w zakresie podnoszenia świadomości i wiedzy dotyczącej instrumentów międzynarodowych i UE, zachęcania do współpracy transgranicznej, specjalistycznej wiedzy w dziedzinie szczególnych obszarów przestępczości lub działalności policji oraz przygotowań do uczestnictwa w cywilnych misjach policyjnych UE w państwach trzecich. Akademia ta będzie odpowiadać za rozwijanie i ocenianie narzędzi edukacyjnych związanych z wymogami wskazanymi w regularnie opracowywanych ocenach potrzeb szkoleniowych. Przyczyni się ona do prowadzenia odpowiednich badań i będzie dążyć do ustanowienia partnerstwa z organami Unii i w razie potrzeby z prywatnymi instytucjami akademickimi.

Skład, funkcje i procedury zarządu odpowiadają nowemu zakresowi zadań Europolu obejmującemu szkolenia w dziedzinie egzekwowania prawa, a także najlepszym praktykom ustanowionym we wspólnym podejściu w sprawie agencji zdecentralizowanych UE.

Komitet naukowy ds. szkoleń będzie doradzać zarządowi w celu zagwarantowania naukowej jakości działań szkoleniowych Europolu i będzie dostarczał wytyczne dla takich działań.

Aby zwiększyć zdolność UE do przeciwstawienia się szczególnym zjawiskom przestępczym, których zwalczanie wymaga przede wszystkim wspólnego wysiłku, Europol może tworzyć centra walki z określonymi formami przestępczości, np. Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością.

Takie centra UE poprzez łączenie różnych podejść w zakresie zwalczania konkretnych form przestępczości mogłyby wnieść wartość dodaną do działań podejmowanych przez państwa członkowskie. Mogłyby one przykładowo pełnić rolę punktów informacyjnych, gromadzić wiedzę fachową w celu wspierania państw członkowskich w zakresie rozwijania potencjału, wspierania prowadzonych przez państwa członkowskie dochodzeń lub stać się wspólnym głosem dla europejskich organów dochodzeniowych w obszarze ścigania w określonej dziedzinie.

4. System ścisłej ochrony danych

Wniosek wzmacnia system ochrony danych mający zastosowanie do działań Europolu. W szczególności podejmuje się następujące kroki:

- wzmacnia się obowiązujący istniejący autonomiczny system ochrony danych Europolu poprzez korzystanie w znacznym stopniu z zasad leżących u podstaw rozporządzenia (WE) nr 45/2001 o ochronie osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych przez instytucje i organy wspólnotowe i o swobodnym przepływie takich danych[22]. Ponieważ w deklaracji 21 załączonej do Traktatu uznaje się specyficzny charakter przetwarzania danych osobowych w kontekście egzekwowania prawa, przepisy Europolu w zakresie ochrony danych zostały jednak dostosowane do innych stosownych instrumentów ochrony danych mających zastosowanie w obszarze współpracy policyjnej i sądowej. Są to w

[22] Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1-22.

szczególności: konwencja nr 108[23] i rekomendacja R(87) Rady Europy[24] oraz decyzja ramowa Rady 2008/977/WSiSW w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych[25]. Zapewni to wysoki poziom ochrony osób w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych przy jednoczesnym uwzględnieniu specyfiki dziedziny egzekwowania prawa;

- dostęp państw członkowskich do danych osobowych znajdujących się w posiadaniu Europolu i związanych z analizami operacyjnymi ma charakter pośredni, w oparciu o system trafieniowy („hit/no hit"): zautomatyzowane porównywanie podaje anonimowe „trafienie", jeżeli dane będące w posiadaniu wnioskującego państwa członkowskiego pasują do danych w posiadaniu Europolu. Powiązane dane osobowe lub dane dotyczące sprawy przekazywane są jedynie w odpowiedzi na odrębny wniosek następczy;

- przetwarzanie danych osobowych ofiar, świadków, osób spoza grona podejrzanych oraz małoletnich jest zabronione, chyba że jest to bezwzględnie konieczne. Ograniczenie to ma również zastosowanie do danych ujawniających pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, religijne lub przekonania, przynależność do związków zawodowych i do danych dotyczących zdrowia lub życia seksualnego (dane osobowe szczególnie chronione). Ponadto dane osobowe szczególnie chronione można przetwarzać jedynie wtedy, gdy uzupełniają one inne dane osobowe już przetwarzane przez Europol. Europol jest zobowiązany przedstawiać EIOD co sześć miesięcy przegląd wszystkich danych osobowych szczególnie chronionych. Ponadto nie można podjąć żadnej decyzji mającej skutki prawne w odniesieniu do osób, których dane dotyczą, jedynie w oparciu o zautomatyzowane przetwarzanie danych osobowych szczególnie chronionych, ile chyba że taka decyzja jest zatwierdzona przez prawo UE lub prawo krajowe bądź przez EIOD;

- w celu zwiększenia przejrzystości wzmacnia się prawo dostępu osób fizycznych do danych, które są w posiadaniu Europolu. Informacje, jakie Europol musi przedstawić osobie fizycznej składającej wniosek o dostęp do jej danych, wymieniono w rozporządzeniu;

- we wniosku ustanowiono jasne zasady dotyczące podziału odpowiedzialności w sprawach dotyczących ochrony danych, w szczególności określono, że Europol jest odpowiedzialny za sprawdzanie w regularnych odstępach czasu, czy dalej konieczne jest przechowywanie wszystkich danych osobowych;

- obowiązek rejestrowania i dokumentowania, który obecnie obejmuje tylko sam dostęp, zostaje rozszerzony na większy wachlarz czynności związanych z przetwarzaniem danych: gromadzenia, zmiany, dostępu, ujawniania, łączenia i usuwania. W celu zapewnienia lepszej kontroli nad korzystaniem z danych i jasności

---

23 Konwencja o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, Strasburg, 28.1.1981.

24 Rekomendacja Komitetu Ministrów Rady Europy R(87) 15 dla państw członkowskich dotycząca ochrony danych osobowych wykorzystywanych w sektorze policji z 17.9.1987.

25 Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60. Komisja złożyła wniosek o zastąpienie tego instrumentu dyrektywą, COM(2012) 10 final.

co do tego, kto je przetwarzał, rozporządzenie zabrania wprowadzania zmian w rejestrach;

- każda osoba ma prawo zwrócić się do Europolu o odszkodowanie w przypadku niezgodnego z prawem przetwarzania danych lub działania niezgodnego z przepisami niniejszego rozporządzenia. W takim przypadku Europol i państwo członkowskie, w którym wystąpiła szkoda, są odpowiedzialne wspólnie i solidarnie (Europol na podstawie art. 340 Traktatu, a państwo członkowskie na podstawie prawa krajowego);

- rola zewnętrznego inspektora ochrony danych w Europolu zostaje wzmocniona. Europejski Inspektor Ochrony Danych będzie mieć właściwość organu nadzoru przetwarzania danych osobowych przez Europol. Zapewnia to pełną zgodność z kryteriami niezależności ustalonymi w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości oraz, ze względu na uprawnienia EIOD do egzekwowania przepisów, skuteczność nadzoru ochrony danych;

- krajowe organy ochrony danych pozostają jednak właściwe do nadzoru wprowadzania, odzyskiwania i wszelkiego przekazywania Europolowi danych osobowych przez zainteresowane państwo członkowskie. Pozostają również odpowiedzialne za sprawdzanie, czy takie wprowadzania, odzyskiwanie lub przekazywanie narusza prawa osoby, której dane dotyczą;

- w rozporządzeniu wprowadzono elementy „wspólnego nadzoru" nad danymi przekazywanymi Europolowi i przetwarzanymi przez Europol. W konkretnych kwestiach wymagających zaangażowania poszczególnych państw oraz w celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii Europejskiej, Europejski Inspektor Ochrony Danych i krajowe organy nadzorcze, działając w ramach swoich kompetencji, powinny również ze sobą współpracować.

5. Poprawa struktury zarządzania

We wniosku poprawia się strukturę zarządzania Europolem, dążąc do zwiększenia efektywności, uproszczenia procedur, szczególnie w odniesieniu do zarządu i dyrektora wykonawczego, oraz do dostosowania Europolu do zasad określonych we wspólnym podejściu w sprawie agencji zdecentralizowanych UE.

Komisja i państwa członkowskie są reprezentowane w zarządzie Europolu w celu sprawowania skutecznej kontroli nad jego funkcjonowaniem. Aby odzwierciedlić dwoistość zadań nowej agencji – tj. wsparcie operacyjne i szkolenia w dziedzinie egzekwowania prawa – członkowie zarządu są mianowani na podstawie oceny ich wiedzy na temat współpracy organów ścigania, a ich zastępcy są mianowani na podstawie oceny ich wiedzy na temat szkolenia funkcjonariuszy organów ścigania. Zastępcy członków działają jak członkowie, gdy ma miejsce dyskusja na temat szkolenia lub podejmowana jest w tej sprawie decyzja. Zarządowi doradza komitet naukowy ds. kwestii technicznych związanych ze szkoleniami (komitet naukowy ds. szkoleń).

Zarządowi przyznaje się niezbędne uprawnienia, w szczególności uprawnienia do uchwalania budżetu, kontroli jego wykonywania, przyjmowania odpowiednich przepisów finansowych i dokumentów z zakresu planowania, ustanawiania przejrzystych procedur działania w zakresie

podejmowania decyzji przez dyrektora wykonawczego Europolu, przyjmowania rocznego sprawozdania z działalności oraz powoływania dyrektora wykonawczego.

Aby usprawnić proces decyzyjny, zarząd może również powołać radę wykonawczą. Taka niewielka rada wykonawcza, w której zasiadałby przedstawiciel Komisji, mogłaby w większym stopniu zaangażować się w monitorowanie działalności Europolu w celu wzmocnienia nadzoru nad zarządzaniem administracyjnym i budżetowym, szczególnie w kwestiach związanych z audytem.

W celu zapewnienia skutecznego codziennego funkcjonowania Europolu dyrektor wykonawczy jest jego przedstawicielem prawnym i zarządcą. Dyrektor wykonawczy jest całkowicie niezależny w wykonywaniu wszystkich swoich obowiązków i dopilnowuje, aby Europol wykonywał zadania przewidziane w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za przygotowanie dokumentów budżetowych i dokumentów z zakresu planowania przedkładanych do decyzji zarządu, wdrażających roczny i wieloletni program prac Europolu, oraz innych dokumentów z zakresu planowania.

4. WPŁYW NA BUDŻET

Pełne połączenie CEPOL-u i Europolu pozwoli uzyskać synergię i poprawi skuteczność. Oszczędności szacuje się na 17,2 mln EUR w okresie 2015-2020 i 14 ekwiwalentów pełnego czasu pracy (EPC).

Chociaż niniejszy wniosek będzie wykorzystywał zarówno te oszczędności, jak i istniejące zasoby, potrzebne będą dodatkowe zasoby, aby Europol mógł realizować nowe zadania dotyczące szkoleń funkcjonariuszy organów ścigania, a także przetwarzać i analizować zwiększony przepływ informacji, w tym za pośrednictwem Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością. Działanie i dalszy rozwój Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością ma zdecydowanie najbardziej istotny wpływ na zasoby. Równolegle do zapotrzebowania na nowe zasoby, CEPOL i Europol uczestniczą również w obecnej redukcji liczby pracowników we wszystkich agencjach UE o 5 %, a także przydzielają miejsca pracownicze do puli do przeniesienia pracowników w agencjach UE na korzyść nowych zadań i agencji w fazie rozruchu.

Potrzebne będzie dodatkowe 12 EPC na realizację nowych zadań związanych ze szkoleniami funkcjonariuszy organów ścigania, tj. działań niezbędnych do wdrożenia europejskiego programu szkolenia w zakresie egzekwowania prawa, proponowanego równolegle z niniejszym rozporządzeniem. Zasoby ludzkie potrzebne do nowych działań związanych ze szkoleniami pozyska się w wyniku włączenia CEPOL-u do Europolu, co wygeneruje oszczędności odpowiadające 14 miejscom pracy, o wartości 10,1 mln EUR w okresie 2015–2020. Zlikwidowanie 14 miejsc pracy w CEPOL-u jest zgodne z wezwaniem do zmniejszenia liczby pracowników o 5 % oraz do wniesienia wkładu w pulę do przeniesienia. Ponadto niższe koszty budynków, wyposażenia i wydatki zarządu w tym samym okresie pozwolą zaoszczędzić ok. ok. 7,1 mln EUR. Przeniesienie około 40 pracowników z obecnej siedziby CEPOL-u w Bramshill (Zjednoczone Królestwo) do siedziby Europolu w Hadze (Niderlandy) spowoduje niewielkie jednorazowe koszty szacowane na ok. 30 000 EUR. Zjednoczone Królestwo ogłosiło jednak zamiar zamknięcia siedziby w Bramshill, zatem w każdym wypadku konieczne będzie przeniesienie CEPOL-u.

Potrzebne będą dodatkowe 3 EPC w związku ze wzrostem wymagań w zakresie przetwarzania informacji, które wynikają ze spodziewanego zwiększenia ilości informacji

dostarczanych Europolowi w następstwie niniejszego wniosku (wymagania te łączą silniejsze zobowiązanie państw członkowskich do przedstawiania Europolowi właściwych danych, wsparcie finansowe dla indywidualnych dochodzeń i sprawozdania z monitorowania). Rekrutacja na te stanowiska będzie odbywać się stopniowo w latach 2015–2017, co spowoduje szacunkowe koszty personelu w wysokości 1,8 mln EUR w okresie 2015–2020. Jednak około dwie trzecie tych kosztów zostanie zrekompensowane przez oszczędności wynikające z połączenia CEPOL-u: dwa (2) EPC zostaną zabezpieczone z pozostałych 2 pozycji z 14 oszczędzonych w wyniku połączenia CEPOL-u i Europolu.

Jeżeli chodzi o Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością, zostanie rekrutowane dodatkowe 41 EPC w okresie 2015–2020. Zadania, do wykonywania których potrzebny jest ten personel, określono w towarzyszącym dokumencie roboczym służb Komisji. Koszty Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością niezwiązane z personelem oszacowano na 16,6 mln EUR w tym samym okresie. W 2013 r. do Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością przeznaczono już 44 EPC w ramach wewnętrznego przeniesienia w obrębie Europolu, zaś Europol w ramach projektu budżetu na 2014 r. złożył wniosek o dodatkowe 17 EPC.

W celu spełnienia zobowiązania do ograniczenia liczby personelu o 5 % i wniesienia wkładu do puli przeniesienia w ramach Europolu zostaną zlikwidowane 34 EPC w okresie 2015–2018, a na początku 2014 r. zostanie ponadto zlikwidowane 12 EPC.

Co więcej, niniejszy wniosek wymaga dodatkowych zasobów na rzecz Europejskiego Inspektora Ochrony Danych oszacowanych jako ekwiwalent 1 EPC. Zmiana systemu nadzoru ochrony danych wygeneruje dla Europolu oszczędności w wysokości 3 mln EUR w okresie 2015–2020, dzięki czemu nie będzie już konieczne udzielanie wsparcia obecnemu wspólnemu organowi nadzorczemu, oraz koszty dodatkowe w wysokości 1,5 mln EUR dla EIOD w tym samym okresie.

Ogółem wpływ wniosku ustawodawczego na budżet wynosi zatem 623 mln EUR dla połączonej agencji w okresie 2015–2020 oraz 1,5 mln EUR potrzebne dla EIOD[26].

[26] Ostateczna liczba miejsc pracy i całkowity budżet zależą od wyników zarówno wewnętrznego przeglądu Komisji w zakresie zapotrzebowania agencji zdecentralizowanych pod względem zasobów na lata 2014–2020, jak i negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych ze szczególnym uwzględnieniem oceny „rzeczywistego zapotrzebowania" w kontekście konkurencyjnych potrzeb w stosunku do bardzo ograniczonych zasobów budżetowych oraz w celu spełnienia zobowiązania do zmniejszenia liczby personelu w agencjach o 5 %.

2013/0091 (COD)

Wniosek

ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) i uchylające decyzje 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 88 i art. 87 ust. 2 lit. b),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

po konsultacji z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Europol został powołany decyzją 2009/371/WSiSW[27] jako jednostka Unii finansowana z budżetu ogólnego Unii, mająca na celu wspieranie i wzmacnianie działań właściwych organów państw członkowskich, jak również ich wzajemnej współpracy w zapobieganiu przestępczości zorganizowanej, terroryzmowi i innym formom poważnej przestępczości, które dotyczą co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz w ich zwalczaniu. Decyzja 2009/371/WSiSW zastąpiła konwencję sporządzoną na podstawie artykułu K.3 Traktatu o Unii Europejskiej w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Policji (konwencję o Europolu)[28].

(2) W art. 88 Traktatu przewiduje się, że Europol działa na mocy rozporządzenia przyjmowanego zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą. Ponadto artykuł ten nakłada obowiązek ustanowienia procedur kontroli działań Europolu przez Parlament Europejski, w której uczestniczą parlamenty narodowe. W związku z tym należy zastąpić decyzję 2009/371/WSiSW rozporządzeniem ustanawiającym przepisy dotyczące kontroli parlamentarnej.

(3) Europejskie Kolegium Policyjne („CEPOL") zostało ustanowione na mocy decyzji 2005/681/WSiSW[29] w celu ułatwienia współpracy między krajowymi siłami policyjnymi

[27] Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37.
[28] Dz.U. C 316 z 27.11.1995, s. 1.
[29] Dz.U. L 256 z 1.10.2005, s. 63.

poprzez organizowanie i koordynowanie działań szkoleniowych uwzględniających europejski wymiar działań policyjnych.

(4) W „Programie sztokholmskim – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli”[30] stwierdzono, że Europol powinien zostać zreformowany i stać się „centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, dostawcą usług i platformą dla organów ścigania”. Z oceny funkcjonowania Europolu wynika, że dla osiągnięcia tego celu konieczne jest dalsze zwiększenie jego skuteczności operacyjnej. W programie sztokholmskim wyznaczono również cel stworzenia prawdziwej europejskiej kultury egzekwowania prawa poprzez opracowanie europejskich programów szkoleniowych i programów wymiany dla wszystkich właściwych pracowników organów ścigania na poziomie krajowym i na poziomie Unii.

(5) Duże sieci przestępcze i terrorystyczne stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego Unii oraz dla bezpieczeństwa i życia jej obywateli. Dostępne oceny zagrożenia wskazują, że działania grup przestępczych stają się w coraz większym stopniu zróżnicowane i transgraniczne. W związku z tym krajowe ograny ścigania muszą coraz ściślej współpracować ze swoimi odpowiednikami w innych państwach członkowskich. W tej sytuacji konieczne jest przygotowanie Europolu do lepszego wspierania państw członkowskich w zapobieganiu przestępczości, analizach i dochodzeniach w całej Unii. Pogląd ten potwierdzają oceny decyzji 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW.

(6) Z uwagi na powiązania między zadaniami Europolu i CEPOL-u integracja i racjonalizacja funkcji tych dwóch agencji zwiększyłaby skuteczność działalności operacyjnej, znaczenia szkoleń i wydajności współpracy policyjnej Unii.

(7) W związku z tym należy uchylić decyzje 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW i zastąpić je niniejszym rozporządzeniem, które korzysta z doświadczeń zdobytych w ramach wdrażania obu decyzji. Europol ustanowiony na mocy niniejszego rozporządzenia powinien zastąpić Europol i CEPOL-u ustanowione na mocy dwóch uchylonych decyzji oraz przejąć ich funkcje.

(8) Z uwagi na fakt, że przestępczość często wykracza poza granice wewnętrzne, Europol powinien wspierać i wzmacniać działania państw członkowskich oraz ich współpracę w zapobieganiu poważnej przestępczości, która dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz w jej zwalczaniu. Ponieważ terroryzm stanowi jedno z najważniejszych zagrożeń bezpieczeństwa Unii, Europol powinien pomagać państwom członkowskim w stawianiu czoła wspólnym wyzwaniom w tym względzie. Jako organ ścigania UE Europol powinien również wspierać i wzmacniać działania i współpracę w zakresie walki z formami przestępczości, które godzą w interesy UE. Powinien on również oferować wsparcie w zakresie zapobiegania przestępstwom powiązanym mającym służyć uzyskaniu środków, mającym ułatwić lub umożliwić popełnienie czynów, które podlegają kompetencjom Europolu, lub mającym na celu uniknięcie kary za nie, a także w zakresie zwalczania tych przestępstw.

(9) Europol powinien zapewnić lepszej jakości spójne i jednolite szkolenie funkcjonariuszy organów ścigania każdego szczebla w jasno określonych ramach zgodnie ze zidentyfikowanymi potrzebami szkoleniowymi.

---

[30] Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

(10) Europol powinien mieć możliwość występowania do państw członkowskich z wnioskiem o wszczęcie, przeprowadzenie lub koordynację dochodzeń w konkretnych sprawach, w których współpraca transgraniczna stanowiłaby wartość dodaną. Europol powinien informować Eurojust o przedmiotowych wnioskach.

(11) Aby zwiększyć skuteczność Europolu jako centrum wymiany informacji w Unii, należy określić jasne zobowiązania państw członkowskich do przekazywania Europolowi danych niezbędnych do osiągnięcia stawianych mu celów. Przy wdrażaniu tych zobowiązań państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na przekazywanie danych mających znaczenie dla walki z przestępstwami, których zwalczanie należy do strategicznych i operacyjnych priorytetów w ramach stosownych instrumentów polityki Unii. Państwa członkowskie powinny również przekazywać Europolowi kopie dwustronnej i wielostronnej wymiany informacji z innymi państwami członkowskimi na temat przestępstw wchodzących w zakres celów Europolu. Jednocześnie Europol powinien zwiększyć swoje wsparcie dla państw członkowskich, aby poprawić wzajemną współpracę i wymianę informacji. Europol powinien składać sprawozdanie roczne wszystkim instytucjom Unii i parlamentom narodowym dotyczące ilości informacji przekazywanych przez poszczególne państwa członkowskie.

(12) W celu zapewnienia skutecznej współpracy między Europolem a państwami członkowskimi w każdym państwie członkowskim powinna zostać powołana jednostka krajowa. Powinna ona być głównym łącznikiem między krajowymi organami ścigania i instytucjami szkoleniowymi a Europolem. Aby zapewnić stałą i skuteczną wymianę informacji między Europolem a jednostkami krajowymi oraz ułatwić ich współpracę, każda jednostka krajowa powinna oddelegować do Europolu co najmniej jednego oficera łącznikowego.

(13) Biorąc pod uwagę zdecentralizowaną strukturę niektórych państw członkowskich oraz potrzebę zapewnienia szybkiej wymiany informacji w niektórych przypadkach, Europol powinien mieć prawo do bezpośredniej współpracy z organami ścigania w państwach członkowskich przy poszczególnych dochodzeniach. O takiej współpracy informowane były by jednocześnie jednostki krajowe Europolu.

(14) W celu zapewnienia wysokiej jakości, spójności i jednolitości szkolenia w dziedzinie egzekwowania prawa na poziomie Unii Europol powinien działać zgodnie z polityką Unii dotyczącą szkolenia w dziedzinie egzekwowania prawa. Szkolenie organizowane przez Unię powinno być dostępne dla funkcjonariuszy organów ścigania każdego szczebla. Aby nie powielać zadań, Europol powinien prowadzić ocenę szkoleń, a następnie zapewniać uwzględnianie wniosków z tej oceny w planowaniu potrzeb szkoleniowych. Europol powinien promować uznawanie w państwach członkowskich szkolenia prowadzonego na poziomie Unii.

(15) Konieczna jest również poprawa zarządzania Europolem poprzez dążenie do przyrostu wydajności i usprawnienia procedur.

(16) Komisja i państwa członkowskie powinny być reprezentowane w zarządzie Europolu w celu skutecznego nadzorowania jego pracy. Aby odzwierciedlić dwoistość zadań nowej agencji, tj. wsparcie operacyjne i szkolenia w dziedzinie egzekwowania prawa, członkowie zarządu powinni być mianowani na podstawie oceny ich wiedzy na temat współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa, a ich zastępcy na podstawie oceny ich wiedzy na temat szkolenia funkcjonariuszy organów ścigania. Zastępcy członków powinni działać jak członkowie w przypadku nieobecności tych ostatnich oraz we wszystkich przypadkach, gdy ma miejsce dyskusja na temat szkolenia lub podejmowana jest w tej sprawie decyzja. W technicznych

kwestiach związanych ze szkoleniami zarządowi powinien doradzać komitet naukowy ds. szkoleń.

(17) Zarządowi należy przyznać niezbędne uprawnienia, w szczególności uprawnienia do uchwalania budżetu, kontroli jego wykonywania, przyjmowania odpowiednich przepisów finansowych i dokumentów z zakresu planowania, ustanawiania przejrzystych zasad działania w zakresie podejmowania decyzji przez dyrektora wykonawczego Europolu oraz przyjmowania rocznego sprawozdania z działalności. Zarząd powinien wykonywać uprawnienia organu powołującego w odniesieniu do pracowników agencji, w tym dyrektora wykonawczego. Aby usprawnić proces decyzyjny i wzmocnić nadzór nad zarządzaniem administracyjnym i zarządzaniem budżetem, zarząd powinien mieć również prawo powoływania rady wykonawczej.

(18) W celu zapewnienia skutecznego codziennego funkcjonowania Europolu dyrektor wykonawczy powinien być jego przedstawicielem prawnym i zarządcą, korzystającym z pełnej niezależności w wykonywaniu wszystkich obowiązków oraz zapewniającym wykonywanie przez Europol zadań przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. W szczególności dyrektor wykonawczy powinien być odpowiedzialny za przygotowanie dokumentów budżetowych i dokumentów z zakresu planowania przedkładanych do decyzji zarządu, wdrażających roczny i wieloletni program prac Europolu, oraz innych dokumentów z zakresu planowania.

(19) Aby Europol mógł zapobiegać przestępstwom wchodzącym w zakres jego celów oraz zwalczać te przestępstwa, konieczne jest, by posiadał możliwie jak najpełniejsze i najbardziej aktualne informacje. Dlatego też Europol powinien mieć możliwość przetwarzania danych przekazywanych mu przez państwa członkowskie, państwa trzecie, organizacje międzynarodowe i organy Unii, jak również pochodzących z publicznie dostępnych źródeł, aby lepiej zrozumieć zjawiska przestępcze i tendencje przestępczości, móc gromadzić informacje na temat sieci przestępczych i wykrywać powiązania między różnymi przestępstwami.

(20) Aby zwiększyć skuteczność Europolu w zakresie przedstawiania dokładnych analiz przestępstw organom ścigania państw członkowskich, powinien on wykorzystywać nowe technologie do przetwarzania danych. Europol powinien mieć możliwość szybkiego wykrywania powiązań między prowadzonymi dochodzeniami i między wspólnymi trybami funkcjonowania różnych grup przestępczych, sprawdzania krzyżówek danych oraz uzyskiwania wyraźnego obrazu tendencji, przy jednoczesnym zachowaniu wysokiego poziomu ochrony danych osobowych w odniesieniu do osób fizycznych. W związku z tym nie należy z góry określać baz danych, z których ma korzystać Europol, ale umożliwić mu wybór najbardziej efektywnej struktury informatycznej. Aby zapewnić wysoki poziom ochrony danych, należy określić cel procesów przetwarzania i praw dostępu oraz szczególne dodatkowe zabezpieczenia.

(21) W celu poszanowania własności danych i ochrony informacji państwa członkowskie i organy w państwach trzecich, a także organizacje międzynarodowe powinny mieć możliwość określenia celów, dla których Europol mógłby przetwarzać przekazywane przez nie dane, oraz ograniczenia praw dostępu.

(22) Aby zagwarantować, że dostęp do danych mają tylko osoby, którym dostęp do tych danych jest niezbędny do wykonywania swoich zadań, w niniejszym rozporządzeniu należy ustanowić szczegółowe przepisy dotyczące różnych stopni prawa dostępu do danych przetwarzanych przez Europol. Przedmiotowe przepisy powinny pozostać bez uszczerbku dla ograniczeń w dostępie nałożonych przez podmioty przekazujące dane, podobnie jak należy przestrzegać zasady

własności danych. W celu zwiększenia skuteczności zapobiegania przestępczości wchodzącej w zakres celów Europolu i jej zwalczania Europol powinien powiadamiać państwa członkowskie o informacjach, które ich dotyczą.

(23) Aby rozszerzyć współpracę operacyjną między agencjami, a w szczególności aby stworzyć powiązania między danymi już będącymi w posiadaniu różnych agencji, Europol powinien umożliwić Eurojustowi i Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) dostęp do posiadanych przez siebie danych oraz wyszukiwanie na ich podstawie.

(24) W zakresie koniecznym do realizacji swoich zadań Europol powinien utrzymywać współpracę z innymi organami Unii, organami ścigania, instytucjami szkoleniowymi w dziedzinie egzekwowania prawa w państwach trzecich, organizacjami międzynarodowymi oraz podmiotami prywatnymi.

(25) Aby zapewnić skuteczność operacyjną, Europol powinien mieć możliwość wymiany wszystkich informacji, z wyjątkiem danych osobowych, z innymi organami Unii, organami ścigania oraz instytucjami szkoleniowymi w dziedzinie egzekwowania prawa w państwach trzecich, a także z organizacjami międzynarodowymi w zakresie koniecznym do wykonywania swoich zadań. Ponieważ spółki, przedsiębiorstwa, stowarzyszenia przedsiębiorców, organizacje pozarządowe i inne podmioty prywatne dysponują wiedzą fachową i posiadają dane mające bezpośrednie znaczenie dla zapobiegania poważnej przestępczości i terroryzmowi oraz zwalczania tych zjawisk, Europol powinien mieć również możliwość wymiany takich danych z podmiotami prywatnymi. W celu zapobiegania cyberprzestępczości, w odniesieniu do incydentów zagrażających bezpieczeństwa sieci i informacji, oraz zwalczania jej, na podstawie dyrektywy [tytuł przyjętej dyrektywy] Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie środków mających na celu zapewnienie wspólnego wysokiego poziomu bezpieczeństwa sieci i informacji w obrębie Unii[31], Europol powinien prowadzić współpracę i wymianę informacji, z wyjątkiem danych osobowych, z krajowymi organami właściwymi w zakresie bezpieczeństwa sieci i systemów informacyjnych.

(26) Europol powinien mieć możliwość wymiany danych osobowych z innymi organami Unii w zakresie koniecznym do realizacji swoich zadań.

(27) Powiązania poważnej przestępczości i terroryzmu często sięgają poza terytorium UE. W związku z tym w zakresie koniecznym do realizacji swoich zadań Europol powinien mieć możliwość wymiany danych osobowych z organami ścigania państw trzecich i z organizacjami międzynarodowymi takimi jak Interpol.

(28) Europol powinien mieć możliwość przekazywania danych osobowych organowi państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej na podstawie decyzji Komisji uznającej, że dane państwo lub organizacja międzynarodowa zapewnia odpowiedni poziom ochrony danych, lub – w przypadku braku decyzji stwierdzającej odpowiedni poziom ochrony – umowy międzynarodowej zawartej przez Unię na podstawie art. 218 Traktatu bądź umowy o współpracy zawartej między Europolem a danym państwem trzecim przed wejściem w życie niniejszego rozporządzenia. W myśl art. 9 protokołu nr 36 w sprawie postanowień przejściowych załączonego do Traktatu skutki prawne przedmiotowych umów należy utrzymać do czasu uchylenia, unieważnienia lub zmiany tych umów w zastosowaniu Traktatu.

---

[31] *Wstawić odniesienie do przyjętej dyrektywy (wniosek: COM(2013) 48 final).*

(29) Jeśli podstawą do przekazywania danych osobowych nie może być decyzja stwierdzająca odpowiedni poziom ochrony wydana przez Komisję, umowa międzynarodowa zawarta przez Unię bądź obowiązująca umowa o współpracy, zarząd i Europejski Inspektor Ochrony Danych powinni mieć prawo zatwierdzenia transferu lub zestawu transferów danych, pod warunkiem że zapewnione zostaną odpowiednie zabezpieczenia. Jeżeli żaden z powyższych warunków nie ma zastosowania, w wyjątkowych sytuacjach dyrektor wykonawczy powinien mieć prawo zatwierdzania przekazywania danych w poszczególnych przypadkach, jeżeli jest to konieczne do ochrony istotnych interesów danego państwa członkowskiego, dla zapobieżenia bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z przestępczością lub terroryzmem, jeżeli przekazanie jest konieczne z innych powodów lub wymagane prawnie z uwagi na istotne względy publiczne, jeżeli zgodziła się na to osoba, której dane dotyczą, lub jeżeli w grę wchodzą ważne interesy osoby, której dane dotyczą.

(30) Europol powinien mieć możliwość przetwarzania danych osobowych pochodzących od podmiotów prywatnych i osób prywatnych tylko, jeżeli zostały mu one przekazane przez jednostkę krajową Europolu danego państwa członkowskiego zgodnie z jego prawem krajowym lub przez punkt kontaktowy w państwie trzecim, z którym nawiązano współpracę poprzez umowę o współpracy zawartą zgodnie z art. 23 decyzji 2009/371/WSiSW przez wejściem w życie niniejszego rozporządzenia, lub przez organ państwa trzeciego bądź organizację międzynarodową, z którymi Unia zawarła umowę międzynarodową na podstawie art. 218 Traktatu.

(31) Wszelkie informacje, które wyraźnie zostały otrzymane przez państwo trzecie lub organizację międzynarodową z naruszeniem praw człowieka, nie są przetwarzane.

(32) Aby zapewnić wysoki poziom ochrony osób w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych, należy wzmocnić zasady Europolu w zakresie ochrony danych i oprzeć się na zasadach stanowiących podstawę rozporządzenia (WE) nr 45/2001[32]. Jako że w deklaracji 21 załączonej do Traktatu uznaje się specyficzny charakter przetwarzania danych osobowych w kontekście egzekwowania prawa, przepisy obowiązujące Europol w zakresie ochrony danych powinny być autonomiczne i dostosowane do innych stosownych instrumentów ochrony danych mających zastosowanie w obszarze współpracy policyjnej w Unii, w szczególności konwencji nr 108[33] i rekomendacji nr R(87) Rady Europy[34] oraz decyzji ramowej Rady 2008/977/WSiSW w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych[35] [*do zastąpienia stosowną dyrektywą obowiązującą w momencie przyjęcia niniejszego rozporządzenia*].

(33) Na tyle, na ile to możliwe, należy rozróżniać dane osobowe ze względu na stopień ich dokładności i wiarygodności. Fakty należy rozróżnić od osobistych osądów w celu zagwarantowania zarówno ochrony osób fizycznych, jak i jakości oraz wiarygodności informacji przetwarzanych przez Europol.

---

32 Dz.U. L 8 z 12.1.2001, s. 1.

33 Konwencja o ochronie osób w związku z automatycznym przetwarzaniem danych osobowych, Strasburg, 28.1.1981.

34 Rekomendacja Komitetu Ministrów Rady Europy nr R(87) 15 dla państw członkowskich dotycząca ochrony danych osobowych wykorzystywanych w sektorze policji z 17.9.1987.

35 Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

(34) Dane osobowe odnoszące się do różnych kategorii osób, których dane dotyczą, przetwarza się w obszarze współpracy policyjnej. Europol powinien jak najwyraźniej rozróżniać dane osobowe odnoszące się do różnych kategorii osób, których dane dotyczą. Dane osobowe takich osób, jak ofiary, świadkowie, osoby posiadające istotne informacje, oraz dane osobowe nieletnich powinny być szczególnie chronione. Europol nie powinien zatem przetwarzać takich danych, chyba że jest to niezbędne dla zapobiegania przestępczości wchodzącego w zakres celów Europolu i zwalczania jej, oraz gdy dane takie uzupełniają inne dane osobowe już przetwarzane przez Europol.

(35) W świetle praw podstawowych dotyczących ochrony danych osobowych Europol nie powinien przechowywać danych osobowych dłużej, niż jest to konieczne do wykonywania jego zadań.

(36) W celu zagwarantowania bezpieczeństwa danych osobowych Europol powinien wprowadzić odpowiednie środki techniczne i organizacyjne.

(37) Każda osoba powinna mieć prawo dostępu do danych osobowych, które jej dotyczą, sprostowania niedokładnych danych, które jej dotyczą, oraz usuwania lub blokowania takich danych, jeżeli dane te nie są już potrzebne. Prawa osoby, której dane dotyczą, i ich wykonanie nie powinny mieć wpływu na obowiązki nałożone na Europol i powinny podlegać ograniczeniom ustanowionym w niniejszym rozporządzeniu.

(38) Niniejsze rozporządzenie musi nakładać jednoznaczny obowiązek ochrony praw i swobód osób, których dane dotyczą. W szczególności państwa członkowskie powinny być odpowiedzialne za dokładność i aktualizację danych przekazywanych przez nie do Europolu oraz zgodność procesu przekazania danych z prawem. Europol powinien być odpowiedzialny za dokładność i aktualizację danych dostarczanych przez inne podmioty przekazujące dane. Europol powinien również dopilnować, aby dane były przetwarzane uczciwie i zgodnie z prawem, gromadzone i przetwarzane w konkretnym celu, prawidłowe, stosowne, proporcjonalne w stosunku do celów, dla których są przetwarzane, oraz przechowywane przez czas nie dłuższy, niż jest to konieczne do tych celów.

(39) W celu weryfikacji zgodności przetwarzania danych z prawem, samodzielnego monitorowania i zapewniania odpowiedniej integralności i bezpieczeństwa danych Europol powinien prowadzić ewidencję gromadzenia, przekształcania, dostępu, ujawniania, łączenia lub usuwania danych osobowych. Europol powinien być zobowiązany do współpracy z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych oraz do udostępniania mu na żądanie rejestrów lub dokumentacji, tak by mogły one być wykorzystywane do monitorowania operacji przetwarzania.

(40) Europol powinien wyznaczyć inspektora ochrony danych, który będzie go wspierał w monitorowaniu zgodności z przepisami niniejszego rozporządzenia. Inspektor ochrony danych powinien mieć warunki do wykonywania swoich obowiązków i zadań niezależnie i skutecznie.

(41) Właściwe organy krajowe ds. nadzoru nad przetwarzaniem danych osobowych powinny monitorować zgodność z prawem przetwarzania danych osobowych przez państwa członkowskie. Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien monitorować zgodność z prawem przetwarzania danych przez Europol pełniący swoje funkcje w sposób w pełni niezależny.

(42) Europejski Inspektor Ochrony Danych oraz krajowe organy nadzorcze powinny współpracować ze sobą w konkretnych kwestiach wymagających zaangażowania na poziomie krajowym oraz w celu zapewnienia spójnego stosowania niniejszego rozporządzenia w całej Unii.

(43) Ponieważ Europol przetwarza również nieoperacyjne dane osobowe, które nie są związane z żadnym dochodzeniem, przetwarzanie takich danych powinno podlegać rozporządzeniu (WE) nr 45/2001.

(44) Europejski Inspektor Ochrony Danych powinien rozpatrywać i badać skargi wnoszone przez osoby, których dane dotyczą. Dochodzenie na podstawie skargi powinno być prowadzone, z zastrzeżeniem kontroli sądowej, w zakresie odpowiednim do konkretnej sprawy. Organ nadzorczy powinien w rozsądnym terminie poinformować osobę, której dane dotyczą, o postępach i wyniku skargi.

(45) Każda osoba fizyczna powinna mieć prawo do środka odwoławczego od decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, które jej dotyczą.

(46) Europol powinien podlegać ogólnym zasadom dotyczącym odpowiedzialności umownej i pozaumownej mającym zastosowanie do instytucji, agencji i organów Unii, z wyjątkiem odpowiedzialności za niezgodne z prawem przetwarzanie danych.

(47) Dla osoby fizycznej, której dotyczy dana sprawa, może nie być jasne, czy szkody poniesione w wyniku niezgodnego z prawem przetwarzania danych są następstwem działań Europolu czy też państwa członkowskiego. W związku z tym Europol i państwo członkowskie, w którym miało miejsce zdarzenie, które spowodowało szkodę, powinny być odpowiedzialne wspólnie i solidarnie.

(48) W celu dopilnowania, by Europol był w pełni rozliczalną i przejrzystą organizacją międzynarodową, konieczne jest, w świetle art. 88 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, ustanowienie procedur kontroli działań Europolu przez Parlament Europejski wraz z parlamentami narodowymi, uwzględniając potrzebę zachowania poufnego charakteru informacji operacyjnych.

(49) Regulamin pracowniczy urzędników Wspólnot Europejskich i warunki zatrudnienia innych pracowników Wspólnot Europejskich ustanowiony rozporządzeniem (EWG, Euratom, EWWiS) nr 259/68[36] powinien mieć zastosowanie do pracowników Europolu. Europol powinien mieć możliwość zatrudniania pracowników, zaangażowanych z innych właściwych organów państw członkowskich, jako personel zatrudniony na czas określony, którego okres zatrudnienia powinien być ograniczony w celu zachowania zasady rotacji, ponieważ następująca później reintegracja pracowników w pracę ich właściwych organów ułatwia ścisłą współpracę między Europolem a właściwymi organami tych państw członkowskich. Państwa członkowskie powinny podjąć wszelkie niezbędne środki, aby zapewnić możliwość powrotu pracowników zaangażowanych w Europolu jako personel zatrudniony na czas określony do krajowej służby publicznej, do której należą, po zakończeniu wspomnianej pracy w Europolu.

(50) Zważywszy na charakter zadań Europolu i rolę dyrektora wykonawczego, dyrektor wykonawczy może zostać poproszony o złożenie oświadczenia i udzielenie odpowiedzi na

[36] Dz.U. L 56 z 4.3.1968, s. 1.

pytania na forum właściwej komisji Parlamentu Europejskiego przed jego mianowaniem, jak również przed jakimkolwiek przedłużeniem jego kadencji. Dyrektor wykonawczy powinien także przedstawiać Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie roczne. Ponadto Parlament Europejski powinien mieć możliwość zwrócenia się do dyrektora wykonawczego o przedstawienie sprawozdania z realizacji powierzonych mu zadań.

(51) W celu zagwarantowania pełnej autonomii i niezależności Europolu powinno się mu przyznać autonomiczny budżet, którego przychody pochodzą zasadniczo z wkładu z budżetu Unii. Procedura budżetowa Unii powinna mieć zastosowanie w zakresie dotyczącym wkładu Unii oraz wszelkich innych dotacji pochodzących z ogólnego budżetu Unii. Kontrolę sprawozdań finansowych powinien przeprowadzać Trybunał Obrachunkowy.

(52) Do Europolu powinno mieć zastosowanie rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii oraz uchylające rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 1605/2002 (rozporządzenie finansowe)[37].

(53) Do Europolu powinno mieć zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)[38].

(54) Europol przetwarza dane, które wymagają szczególnej ochrony, gdyż obejmują informacje niejawne UE oraz szczególnie chronione informacje jawne. Europol powinien zatem ustanowić zasady dotyczące poufności i przetwarzania takich informacji, biorąc pod uwagę podstawowe zasady i minimalne standardy określone w decyzji 2011/292/UE w sprawie przepisów bezpieczeństwa dotyczących ochrony informacji niejawnych UE[39].

(55) Należy regularnie przeprowadzać ocenę stosowania niniejszego rozporządzenia.

(56) Niezbędne przepisy dotyczące pomieszczeń dla Europolu w państwie członkowskim, w którym ma on siedzibę – w Niderlandach – a także szczególne przepisy mające zastosowanie do wszystkich pracowników Europolu i członków ich rodzin powinny zostać określone w porozumieniu w sprawie siedziby. Ponadto przyjmujące państwo członkowskie powinno zapewnić najlepsze możliwe warunki w celu zagwarantowania właściwego funkcjonowania Europolu, w tym pod względem edukacji dzieci i transportu, aby mógł on przyciągnąć zasoby ludzkie wysokiej jakości z jak największego obszaru geograficznego.

(57) Europol powołany niniejszym rozporządzeniem zastępuje Europol ustanowiony na mocy decyzji 2009/371/WSiSW i CEPOL ustanowiony na mocy decyzji 2005/681/WSiSW i jest ich następcą prawnym. W związku z tym powinien on być następcą prawnym wszystkich zawartych przez nich umów, w tym umów o pracę, nabytych zobowiązań i nieruchomości. Umowy międzynarodowe zawarte przez Europol ustanowiony na mocy decyzji 2009/371/WSiSW i CEPOL ustanowiony na mocy decyzji 2005/681/WSiSW powinny dalej obowiązywać, z wyjątkiem porozumienia w sprawie siedziby zawartego przez CEPOL.

(58) Aby Europol mógł jak najlepiej kontynuować wypełnianie zadań Europolu ustanowionego na mocy decyzji 2009/371/WSiSW i CEPOL-u ustanowionego na mocy decyzji

[37] Dz.U. L 298 z 26.10.2012, s. 1.
[38] Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 1.
[39] Dz.U. L 141 z 27.5.2011, s. 17.

2005/681/WSiSW, powinny zostać określone środki przejściowe, w szczególności jeśli chodzi o zarząd, dyrektora wykonawczego i wyodrębnienie części budżetu Europolu na szkolenia w okresie trzech lat od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

(59) Ponieważ cel niniejszego rozporządzenia, mianowicie stworzenie jednostki odpowiedzialnej za współpracę organów ścigania i szkolenia w dziedzinie egzekwowania prawa na poziomie Unii, nie może być w wystarczający sposób osiągnięty przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na zakres i skutki działań, może być lepiej osiągnięty na poziomie Unii, Unia może zastosować środki zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności, określoną w tym artykule, niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tego celu.

(60) [Zgodnie z art. 3 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, te państwa członkowskie notyfikowały życzenie uczestniczenia w przyjęciu i stosowaniu niniejszego rozporządzenia] LUB [nie naruszając art. 4 Protokołu (nr 21) w sprawie stanowiska Zjednoczonego Królestwa i Irlandii w odniesieniu do przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, wymienione państwa członkowskie nie uczestniczą w przyjęciu niniejszego rozporządzenia, nie są nim związane ani nie mają do nich zastosowania jego przepisy].

(61) Zgodnie z art. 1 i 2 Protokołu (nr 22) w sprawie stanowiska Danii, załączonego do Traktatu o Unii Europejskiej i do Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, Dania nie uczestniczy w przyjęciu niniejszego rozporządzenia i nie jest nim związana ani nie ma ono do niej zastosowania.

(62) Niniejsze rozporządzenie nie narusza praw podstawowych i przestrzega zasad uznanych w szczególności w Karcie praw podstawowych Unii Europejskiej, zwłaszcza prawa do ochrony danych osobowych i prawa do prywatności chronionych na podstawie art. 8 i 7 Karty oraz art. 16 Traktatu,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

ROZDZIAŁ I

PRZEPISY OGÓLNE I CELE EUROPOLU

Artykuł 1

Ustanowienie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa

1. Niniejszym ustanawia się Agencję Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) w celu poprawy wzajemnej współpracy organów ścigania w Unii Europejskiej, intensyfikacji i wspierania ich działań oraz prowadzenia jednolitej europejskiej polityki w zakresie ich szkoleń.

2. Europol ustanowiony niniejszym rozporządzeniem zastępuje Europol ustanowiony decyzją 2009/371/WSiSW i CEPOL ustanowiony decyzją 2005/681/WSiSW i jest ich następcą prawnym.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia:

a) „właściwe organy państw członkowskich” oznaczają wszystkie organy policyjne i inne organy ścigania istniejące w państwach członkowskich, odpowiedzialne zgodnie z prawem krajowym za zapobieganie przestępstwom i ich zwalczanie;

b) „analiza” oznacza zbieranie, przetwarzanie lub wykorzystywanie danych, na potrzeby działań dochodzeniowo-śledczych;

c) „organy Unii” oznaczają instytucje, jednostki, misje, biura i agencje ustanowione Traktatem o Unii Europejskiej oraz Traktatem o funkcjonowaniu Unii Europejskiej lub na ich podstawie;

d) „funkcjonariusze organów ścigania” oznaczają funkcjonariuszy policji, służb celnych i innych właściwych służb, w tym organów Unii, odpowiedzialnych za zapobieganie poważnej przestępczości, która dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich, terroryzmowi i formom przestępczości, która dotyczy wspólnych interesów z zakresu polityki Unii, oraz za zwalczanie tych zjawisk, a także za cywilne operacje zarządzania kryzysowego oraz międzynarodowe operacje policji w związku ze znaczącymi wydarzeniami;

e) „państwa trzecie” oznaczają państwa niebędące państwami członkowskimi Unii Europejskiej;

f) „organizacje międzynarodowe” oznaczają organizacje międzynarodowe i organy im podlegające będące podmiotami prawa publicznego lub inne organy powołane porozumieniem między przynajmniej dwoma państwami lub na podstawie takiego porozumienia;

g) „podmioty prywatne” oznaczają jednostki i organy ustanowione na mocy przepisów państwa członkowskiego lub państwa trzeciego, zwłaszcza spółki i przedsiębiorstwa, stowarzyszenia przedsiębiorców, organizacje nienastawione na zysk i inne osoby prawne, które nie są objęte zakresem lit. f);

h) „osoby prywatne” oznaczają wszelkie osoby fizyczne;

i) „dane osobowe” oznaczają wszelkie informacje dotyczące zidentyfikowanej lub możliwej do zidentyfikowania osoby fizycznej zwanej dalej „osobą, której dane dotyczą”; osoba możliwa do zidentyfikowania to osoba, której tożsamość można ustalić bezpośrednio lub pośrednio, w szczególności przez powołanie się na numer identyfikacyjny lub co najmniej jeden szczególny czynnik określający jej tożsamością fizyczną, fizjologiczną, psychiczną, ekonomiczną, kulturową czy społeczną;

j) „przetwarzanie danych osobowych” zwane dalej „przetwarzaniem” oznacza każdą operację lub ciąg operacji dokonywanych na danych osobowych – także metodami automatycznej obróbki danych – takich jak gromadzenie, zapisywanie, porządkowanie, przechowywanie,

dostosowywanie lub przekształcanie, odzyskiwanie, przeglądanie, wykorzystywanie, ujawnianie przez przekazywanie, rozpowszechnianie lub udostępnianie w inny sposób, zestawianie lub łączenie, blokowanie, usuwanie lub niszczenie;

k) „odbiorca" oznacza osobę fizyczną lub prawną, organ publiczny, agencję lub jakikolwiek inny organ, któremu ujawniane są dane, bez względu na to, czy jest osobą trzecią czy nie; za odbiorcę nie są jednak uważane organy, które mogły otrzymać dane w ramach konkretnego dochodzenia;

l) „przekazywanie danych osobowych" oznacza przekazywanie danych osobowych, udostępnianych w sposób aktywny, pomiędzy ograniczoną liczbą zidentyfikowanych stron za wiedzą lub z zamiarem wysyłającego, aby udzielić odbiorcy dostępu do danych osobowych;

m) „zbiór danych osobowych" zwany dalej „zbiorem" oznacza każdy uporządkowany zestaw danych osobowych, dostępnych według określonych kryteriów scentralizowanych, zdecentralizowanych bądź rozproszonych funkcjonalnie lub geograficznie;

n) „zgoda osoby, której dane dotyczą" oznacza każde dobrowolne, konkretne i świadome oświadczenie woli, przez jakie osoba, które danej dotyczą, wyraża przyzwolenie na przetwarzanie odnoszących się do niej danych osobowych;

o) „administracyjne dane osobowe" oznaczają wszystkie dane osobowe przetwarzane przez Europol oprócz danych przetwarzanych, aby realizować cele określone w art. 3 ust. 1 i 2.

Artykuł 3

Cele

1. Europol wspiera i zwiększa skuteczność działań i wzajemną współpracę właściwych organów państw członkowskich w ramach zapobiegania poważnej przestępczości, która dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich, terroryzmowi i innym formom przestępczości, która dotyczy wspólnych interesów z zakresu polityki Unii, oraz zwalczania tych zjawisk, jak wyszczególniono w załączniku 1.

2. Europol wspiera również i zwiększa skuteczność działań i wzajemną współpracę właściwych organów państw członkowskich w ramach zapobiegania przestępstwom powiązanym z przestępstwami, o których mowa w lit. a), oraz zwalczania ich. Za przestępstwa powiązane uważa się:

   a) przestępstwa mające służyć uzyskaniu środków do popełniania czynów, które podlegają kompetencjom Europolu;

   b) przestępstwa mające ułatwić lub umożliwić popełnienie czynów, które podlegają kompetencjom Europolu;

   c) przestępstwa mające na celu uniknięcie kary za czyny, które podlegają kompetencjom Europolu.

3. Europol wspiera, rozwija, prowadzi i koordynuje działania szkoleniowe przeznaczone dla funkcjonariuszy organów ścigania.

Rozdział II

ZADANIA ZWIĄZANE ZE WSPÓŁPRACĄ W DZIEDZINIE EGZEKWOWANIA PRAWA

Artykuł 4

Zadania

1. Europol jest agencją Unii Europejskiej, która zgodnie z niniejszym rozporządzeniem wykonuje następujące zadania:

   a) gromadzenie, przechowywanie, analizowanie i wymianę informacji;

   b) niezwłoczne przekazywanie państwom członkowskim informacji ich dotyczących oraz informacji o wszelkich powiązaniach między przestępstwami;

   c) koordynowanie, organizowanie i prowadzenie działalności dochodzeniowej i operacyjnej;

      (i) wspólnie z właściwymi organami państw członkowskich; lub

      (ii) w ramach wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, zgodnie z art. 5, w stosownych przypadkach wraz z Eurojustem;

   d) udział we wspólnych zespołach dochodzeniowo-śledczych oraz inicjatywa w zakresie ich powoływania zgodnie z art. 5;

   e) zapewnianie państwom członkowskim informacji i wsparcia analitycznego w związku ze znaczącymi wydarzeniami międzynarodowymi;

   f) przygotowywanie ocen zagrożenia, analiz strategicznych i operacyjnych oraz ogólnych sprawozdań sytuacyjnych;

   g) opracowanie, wymiana i propagowanie wiedzy specjalistycznej w zakresie metod zapobiegania przestępczości, procedur dochodzeniowo-śledczych oraz metod technicznych i kryminalistycznych, a także doradztwo państwom członkowskim;

   h) zapewnianie technicznego i finansowego wsparcia transgranicznych operacji i dochodzeń prowadzonych przez państwa członkowskie, w tym wsparcia dla wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych;

   i) wsparcie, rozwój, prowadzenie, koordynowanie i wdrażanie szkoleń funkcjonariuszy organów ścigania we współpracy z siecią instytucji szkoleniowych w państwach członkowskich, jak określono w rozdziale III;

   j) zapewnianie organom Unii ustanowionym na podstawie tytułu V Traktatu oraz Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) wsparcia w

zakresie wywiadu kryminalnego i wsparcia analitycznego w obszarach wchodzących w zakres ich kompetencji;

k) zapewnianie informacji i wsparcia strukturom zarządzania kryzysowego UE, a także misjom zarządzania kryzysowego UE ustanowionym na mocy Traktatu o Unii Europejskiej;

l) rozwijanie centrów Unii dysponujących specjalistyczną wiedzą fachową w zakresie zwalczania niektórych rodzajów przestępstw wchodzących w zakres celów Europolu, w szczególności Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością.

2. Europol zapewnia analizy strategiczne i oceny zagrożenia, aby pomóc Radzie i Komisji w określaniu priorytetów strategicznych i operacyjnych Unii w zakresie zwalczania przestępczości. Europol pomaga również we wprowadzaniu w życie tych priorytetów pod kątem operacyjnym.

3. Europol dostarcza strategicznych informacji wywiadowczych w celu wspierania sprawnego i skutecznego wykorzystywania zasobów dostępnych na poziomie krajowym i na poziomie Unii do działań operacyjnych i do wspierania takich działań.

4. Europol pełni funkcję centralnego biura ds. zwalczania fałszowania euro zgodnie z decyzją 2005/511/WSiSW z dnia 12 lipca 2005 r. w sprawie ochrony euro przed fałszowaniem[40]. Europol zachęca również do koordynacji działań, jakie właściwe organy państw członkowskich podejmują w walce z fałszowaniem euro lub jakie są prowadzone w ramach wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych, w stosownych przypadkach w porozumieniu z organami Unii lub organami państw trzecich.

Artykuł 5

Udział w pracach wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych

1. Europol może brać udział w działaniach wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych dotyczących przestępstw, których zwalczanie należy do celów działalności Europolu.

2. Europol może, w zakresie ograniczonym przepisami państw członkowskich, w których prowadzą działalność wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze, wspierać wszystkie działania tych zespołów i wymieniać informacje z wszystkimi członkami tych zespołów.

3. W przypadku gdy Europol ma powody, by uważać, że powołanie wspólnego zespołu dochodzeniowo-śledczego stanowiłoby wartość dodaną dla prowadzonego dochodzenia, może zaproponować państwom członkowskim, których to dotyczy, powołanie takiego zespołu i podjąć środki mające na celu pomoc tym państwom w tworzeniu przedmiotowego zespołu.

4. Europol nie stosuje środków przymusu.

[40] Dz.U. L 185 z 16.7.2005, s. 35.

Artykuł 6

Wnioski Europolu o wszczęcie dochodzeń

1. W konkretnych sprawach, w których Europol uznaje, że należy wszcząć dochodzenie dotyczące przestępstwa, którego zwalczanie wchodzi w zakres jego celów, informuje on Eurojust.

2. Jednocześnie Europol wnioskuje do jednostek krajowych zainteresowanych państw członkowskich, ustanowionych na podstawie art. 7 ust. 2, o wszczęcie, przeprowadzenie lub koordynowanie dochodzenia.

3. Jednostki krajowe niezwłocznie informują Europol o wszczęciu dochodzenia.

4. Jeżeli właściwe organy danego państwa członkowskiego odrzucą wniosek Europolu, w przeciągu miesiąca od złożenia takiego wniosku informują Europol o przyczynach odrzucenia. Przyczyny nie muszą być ujawnione, gdyby ich ujawnienie:

   a) zaszkodziło żywotnym interesom bezpieczeństwa narodowego; lub

   b) zagroziło powodzeniu dochodzenia w toku lub bezpieczeństwu osób.

5. Europol informuje Eurojust o decyzji właściwego organu państwa członkowskiego o wszczęciu dochodzenia lub o odmowie wszczęcia dochodzenia.

Artykuł 7

Współpraca państw członkowskich z Europolem

1. Państwa członkowskie współpracują z Europolem przy wykonywaniu jego zadań.

2. Każde państwo członkowskie powołuje lub wyznacza jednostkę krajową, która jest instytucją łącznikową między Europolem a właściwymi organami państwa członkowskiego oraz instytucjami szkoleniowymi dla funkcjonariuszy organów ścigania. Każde państwo członkowskie mianuje urzędnika na stanowisko szefa jednostki krajowej.

3. Państwa członkowskie dopilnowują, aby ich jednostki krajowe mogły wypełniać zadania określone w niniejszym rozporządzeniu, w szczególności poprzez dostęp do krajowych baz danych organów ścigania.

4. Europol może bezpośrednio współpracować z właściwymi organami państw członkowskich w zakresie poszczególnych dochodzeń. W takim przypadku Europol niezwłocznie informuje jednostkę krajową i przekazuje jej kopie wszelkich informacji wymienianych w bezpośrednim kontakcie między Europolem a danymi właściwymi organami państw członkowskich.

5. W szczególności państwa członkowskie za pośrednictwem swojej jednostki krajowej lub właściwego organu państwa członkowskiego:

   a) przekazują Europolowi informacje konieczne do wypełniania jego zadań. Obejmuje to niezwłoczne przekazywanie Europolowi informacji dotyczących obszarów

przestępczości, których zwalczanie należy do priorytetów Unii. Obejmuje to również przekazywanie kopii dwustronnej lub wielostronnej wymiany informacji z innym państwem członkowskim lub państwami członkowskimi w zakresie, w jakim wymiana informacji dotyczy przestępstw, których zwalczanie należy do celów działalności Europolu;

b) zapewniają skuteczną komunikację i współpracę wszystkich odpowiednich właściwych organów państw członkowskich oraz instytucji szkoleniowych dla funkcjonariuszy organów ścigania w państwach członkowskich z Europolem;

c) zwiększają świadomość na temat działań Europolu.

6. Szefowie jednostek krajowych odbywają regularne spotkania, w szczególności w celu omówienia i rozwiązania problemów, które pojawiają się w kontekście współpracy operacyjnej z Europolem.

7. Każde państwo członkowskie określa organizację i pracowników jednostki krajowej zgodnie z swoimi przepisami krajowymi.

8. Koszty kontaktów jednostek krajowych i właściwych organów państw członkowskich z Europolem są pokrywane przez państwa członkowskie i, z wyjątkiem kosztów połączenia, nie obciążają Europolu.

9. Państwa członkowskie zapewniają minimalny poziom bezpieczeństwa wszystkich systemów wykorzystywanych do połączeń z Europolem.

10. Co roku Europol sporządza sprawozdanie na temat ilości i jakości informacji przekazywanych przez każde państwo członkowskie na podstawie ust. 5 lit. a) oraz na temat działalności jego jednostki krajowej. Przedmiotowe sprawozdanie roczne jest przekazywane Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

Artykuł 8

Oficerowie łącznikowi

1. Każda jednostka krajowa wyznacza co najmniej jednego oficera łącznikowego do kontaktów z Europolem. O ile w niniejszym rozporządzeniu nie określono inaczej, oficerowie łącznikowi podlegają prawu krajowemu państwa członkowskiego, które ich wyznaczyło.

2. Oficerowie łącznikowi pełnią w Europolu funkcję krajowego punktu kontaktowego przy Europolu i otrzymują instrukcje od jednostek krajowych Europolu zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, które ich wyznaczyło, i zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie do administracji Europolu.

3. Oficerowie łącznikowi pomagają w prowadzeniu wymiany informacji między Europolem a ich państwem członkowskim.

4. Oficerowie łącznikowi pomagają w wymianie informacji między swoimi państwami członkowskimi a oficerami łącznikowymi z innych państw członkowskich zgodnie z prawem krajowym. W przedmiotowych dwustronnych wymianach można korzystać z infrastruktury

Europolu, zgodnie z prawem krajowym, aby objąć również przestępstwa, których zwalczanie wykracza poza zakres celów Europolu. Zarząd określa prawa i obowiązki oficerów łącznikowych w odniesieniu do Europolu.

5. Oficerowie łącznikowi korzystają z niezbędnych do wykonywania ich zadań przywilejów i immunitetów zgodnie z art. 65.

6. Europol zapewnia pełne informowanie oficerów łącznikowych o wszystkich swoich działaniach oraz włączanie oficerów łącznikowych we wszystkie swoje działania w zakresie im niezbędnym do wykonywania ich zadań.

7. Europol pokrywa koszty zapewnienia państwom członkowskim niezbędnych pomieszczeń w budynku Europolu oraz odpowiedniego wsparcia dla oficerów łącznikowych umożliwiającego im wykonywanie ich obowiązków. Wszelkie inne koszty związane z wyznaczeniem oficerów łącznikowych, w tym koszty ich wyposażenia, są ponoszone przez wyznaczające ich państwo członkowskie, chyba że władza budżetowa na zalecenie zarządu zdecyduje inaczej.

Rozdział III

ZADANIA ZWIĄZANE ZE SZKOLENIEM FUNKCJONARIUSZY ORGANÓW ŚCIGANIA

Artykuł 9

Akademia Europolu

1. Wydział Europolu zwany Akademią Europolu, powołany niniejszym rozporządzeniem, wspiera, rozwija, prowadzi i koordynuje szkolenia funkcjonariuszy organów ścigania, w szczególności w dziedzinie walki z poważną przestępczością, która dotyczy co najmniej dwóch państw członkowskich, oraz terroryzmem, w dziedzinie utrzymywania porządku publicznego w sytuacjach wysokiego ryzyka oraz podczas wydarzeń sportowych, w dziedzinie planowania strategicznego i zarządzania cywilnymi misjami Unii, a także zarządzania w zakresie egzekwowania prawa oraz znajomości języków, w szczególności w celu:

   a) zwiększania świadomości i szerzenia wiedzy na temat:

      (i) instrumentów międzynarodowych i instrumentów Unii dotyczących współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa;

      (ii) organów Unii, w szczególności Europolu, Eurojustu i Fronteksu, ich funkcjonowania oraz roli;

      (iii) sądowych aspektów współpracy w dziedzinie egzekwowania prawa i praktycznych umiejętności dostępu do kanałów informacji;

   b) zachęcania do rozwijania regionalnej i dwustronnej współpracy między państwami członkowskimi oraz między państwami członkowskimi a państwami trzecimi;

c) uwzględnienia szczególnych dziedzin tematycznych związanych z kwestiami przestępczości lub działalności policji, w których szkolenia na poziomie Unii mogą wnieść wartość dodaną;

d) opracowania szczególnych wspólnych programów szkoleń funkcjonariuszy organów ścigania w celu przeszkolenia ich do udziału w cywilnych misjach Unii;

e) wspierania państw członkowskich w dwustronnych działaniach w zakresie budowania zdolności w dziedzinie egzekwowania prawa w państwach trzecich;

f) szkolenia instruktorów oraz pomocy w poprawie i wymianie dobrych praktyk w zakresie uczenia się.

2. Akademia Europolu rozwija i stale aktualizuje narzędzia i metody szkoleniowe i stosuje je w perspektywie uczenia się przez całe życie w celu podnoszenia umiejętności funkcjonariuszy organów ścigania. Akademia Europolu przeprowadza ocenę wyników przedmiotowych działań w celu poprawy jakości, spójności i skuteczności przyszłych działań.

Artykuł 10

Zadania Akademii Europolu

1. Akademia Europolu przygotowuje wieloletnie analizy strategiczne w zakresie potrzeb szkoleniowych i wieloletnie programy szkoleniowe.

2. Akademia Europolu opracowuje i wdraża działania i produkty szkoleniowe, które mogą obejmować:

a) kursy, seminaria, konferencje oraz działania internetowe i w zakresie e-uczenia się;

b) wspólne programy szkoleń na rzecz podniesienia świadomości, niwelowania luk lub ułatwiania wytworzenia wspólnego podejścia w odniesieniu do zjawisk przestępczych o wymiarze transgranicznym;

c) moduły szkoleniowe o różnych stopniach złożoności zależnie od stopnia lub poziomu umiejętności niezbędnych odpowiednim grupom docelowym, skupione wokół określonego obszaru geograficznego lub szczególnego obszaru tematycznego działalności przestępczej bądź wokół określonego zestawu umiejętności zawodowych;

d) programy wymiany oraz delegowania funkcjonariuszy organów ścigania w kontekście podejścia opartego na szkoleniach operacyjnych.

3. W celu zapewnienia spójnej europejskiej polityki szkoleniowej w zakresie wspierania misji cywilnych i budowania zdolności w państwach trzecich Akademia Europolu:

a) ocenia wpływ istniejących strategii i inicjatyw związanych z Unią dotyczących szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa;

b) rozwija i zapewnia szkolenia mające na celu przygotowanie funkcjonariuszy organów ścigania państw członkowskich do udziału w cywilnych misjach, w tym umożliwia im zdobywanie odpowiednich umiejętności językowych;

c) rozwija i zapewnia szkolenie funkcjonariuszy organów ścigania z państw trzecich, w szczególności z państw, które są kandydatami do przystąpienia do Unii;

d) zarządza specjalnymi funduszami pomocy zewnętrznej Unii, których celem jest pomoc państwom trzecim w budowaniu ich zdolności w odpowiednich obszarach polityki, zgodnie z ustalonymi priorytetami Unii.

4. Akademia Europolu promuje wzajemne uznawanie przez państwa członkowskie szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa i związanych z nimi istniejących europejskich norm jakości.

Artykuł 11

Badania mające znaczenie dla szkoleń

1. Akademia Europolu przyczynia się do rozwoju badań mających znaczenie dla działań szkoleniowych objętych niniejszym rozdziałem.

2. Akademia Europolu promuje i ustanawia partnerstwo z organami Unii oraz z publicznymi i prywatnymi instytucjami naukowymi, a także zachęca do tworzenia silniejszych partnerstw między uniwersytetami i instytucjami szkoleniowymi w dziedzinie egzekwowania prawa w państwach członkowskich.

Rozdział IV

ORGANIZACJA EUROPOLU

Artykuł 12

Struktura administracyjna i kierownicza Europolu

W skład struktury administracyjnej i kierowniczej Europolu wchodzą:

a) zarząd, który pełni funkcje określone w art. 14;

b) dyrektor wykonawczy, który wykonuje obowiązki określone w art. 19;

c) Komitet Naukowy ds. Szkoleń zgodnie z art. 20;

d) w stosownych przypadkach inne organy doradcze powołane przez zarząd zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. p);

e) w stosownych przypadkach rada wykonawcza zgodnie z art. 21 i 22.

SEKCJA 1

ZARZĄD

Artykuł 13

Skład zarządu

1. W skład zarządu wchodzi jeden przedstawiciel każdego państwa członkowskiego oraz dwóch przedstawicieli Komisji; każdy przedstawiciel posiada prawo głosu.

2. Członkowie zarządu powoływani są w oparciu o ich doświadczenie w zarządzaniu organizacjami w sektorze publicznym lub prywatnym oraz znajomość dziedziny współpracy organów ścigania.

3. Każdy członek zarządu jest reprezentowany przez zastępcę członka, który powoływany jest w oparciu o swoje doświadczenie w zarządzaniu organizacjami w sektorze publicznym lub prywatnym oraz znajomość polityki krajowej w dziedzinie szkolenia funkcjonariuszy organów ścigania. Zastępca członka działa jako członek w odniesieniu do wszelkich kwestii związanych ze szkoleniem funkcjonariuszy organów ścigania. Zastępca reprezentuje członka pod jego nieobecność. Członek reprezentuje zastępcę pod jego nieobecność w odniesieniu do wszelkich kwestii związanych ze szkoleniem funkcjonariuszy organów ścigania.

4. Wszystkie strony reprezentowane w zarządzie starają się ograniczyć rotację swoich przedstawicieli, aby zapewnić ciągłość prac zarządu. Wszystkie strony dążą do osiągnięcia równowagi pod względem liczby mężczyzn i kobiet wchodzących w skład zarządu.

5. Kadencja członków oraz ich zastępców trwa cztery lata. Kadencja ta jest odnawialna. Po upływie kadencji lub w przypadku rezygnacji członkowie pełnią swoją funkcję do czasu ich ponownego powołania lub zastąpienia przez nowych członków.

Artykuł 14

Funkcje zarządu

1. Zarząd:

   a) corocznie przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków oraz zgodnie z art. 15, roczny program prac Europolu na nadchodzący rok;

   b) zgodnie z art. 15 przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków, wieloletni program prac;

   c) przyjmuje, większością dwóch trzecich głosów członków, roczny budżet Europolu oraz pełni inne funkcje związane z budżetem Europolu na podstawie rozdziału XI;

   d) przyjmuje roczne skonsolidowane sprawozdanie dotyczące działalności Europolu i do dnia 1 lipca następnego roku przesyła je do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji,

Trybunału Obrachunkowego i parlamentów narodowych. Roczne skonsolidowane sprawozdanie dotyczące działalności jest podawane do wiadomości publicznej;

e) przyjmuje przepisy finansowe mające zastosowanie do Europolu zgodnie z art. 63;

f) do dnia 31 stycznia przyjmuje, po uwzględnieniu opinii Komisji, wieloletni plan polityki kadrowej;

g) przyjmuje strategię zwalczania nadużyć finansowych, proporcjonalną do zagrożeń takimi nadużyciami, przy uwzględnieniu kosztów i korzyści środków, które mają zostać wdrożone;

h) przyjmuje przepisy, których celem jest zapobieganie konfliktom interesów i zarządzanie nimi, w odniesieniu do jego członków, a także członków Komitetu Naukowego ds. Szkoleń;

i) zgodnie z ust. 2 wykonuje – w odniesieniu do pracowników Europolu – uprawnienia organu powołującego przyznane temu organowi w regulaminie pracowniczym oraz uprawnienia przyznane organowi uprawnionemu do zawierania umów o pracę w warunkach zatrudnienia innych pracowników („uprawnienia organu powołującego”);

j) przyjmuje odpowiednie przepisy wykonawcze do regulaminu pracowniczego i do warunków zatrudnienia innych pracowników zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego;

k) powołuje dyrektora wykonawczego i zastępców dyrektora wykonawczego, a także w stosownych przypadkach podejmuje decyzje o przedłużeniu ich mandatu lub usunięciu ze stanowiska zgodnie z art. 56 i 57;

l) określa wskaźniki skuteczności i nadzoruje działalność dyrektora wykonawczego, w tym wykonanie decyzji zarządu;

m) powołuje księgowego podlegającego regulaminowi pracowniczemu i warunkom zatrudnienia innych pracowników, który jest funkcjonalnie niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków;

n) powołuje członków Komitetu Naukowego ds. Szkoleń;

o) zapewnia odpowiednie działania następcze w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen, a także z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);

p) podejmuje wszelkie decyzje dotyczące stworzenia i w stosownych przypadkach zmiany wewnętrznych zasad działania Europolu;

q) przyjmuje swój regulamin wewnętrzny.

2. Zgodnie z art. 110 regulaminu pracowniczego zarząd przyjmuje – na podstawie art. 2 ust. 1 regulaminu pracowniczego i art. 6 warunków zatrudnienia innych pracowników – decyzję przekazującą odpowiednie uprawnienia organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i

określającą warunki, na jakich można zawiesić przekazanie tych uprawnień. Dyrektor wykonawczy jest uprawniony do przekazywania tych uprawnień.

Jeżeli wymagają tego szczególne okoliczności, zarząd może – w drodze decyzji – zawiesić tymczasowo przekazanie uprawnień organu powołującego dyrektorowi wykonawczemu i uprawnienia przekazane przez niego oraz wykonywać je samodzielnie lub przekazać je jednemu ze swoich członków lub też członkowi personelu innemu niż dyrektor wykonawczy.

Artykuł 15

Roczny program prac i wieloletni program prac

1. Zarząd przyjmuje roczny program prac najpóźniej do dnia 30 listopada każdego roku w oparciu o projekt przedstawiony przez dyrektora wykonawczego, przy uwzględnieniu opinii Komisji. Przekazuje go Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

2. Roczny program prac zawiera szczegółowe cele oraz oczekiwane wyniki, a także wskaźniki skuteczności. Zawiera również opis działań, które mają być finansowane, oraz określenie zasobów finansowych i ludzkich przydzielonych na każde działanie, zgodnie z zasadami budżetowania i zarządzania zadaniowego. Roczny program prac jest spójny z wieloletnim programem prac, o którym mowa w ust. 4. Jednoznacznie określa on zadania, które zostały dodane, zmienione lub skreślone w stosunku do poprzedniego roku finansowego.

3. Zarząd zmienia przyjęty roczny program prac w sytuacji, gdy Europolowi powierza się nowe zadanie.

   Wszelkie znaczące zmiany w rocznym programie prac przyjmuje się w drodze tej samej procedury, co pierwotny roczny program prac. Zarząd może przekazać dyrektorowi wykonawczemu uprawnienia do dokonywania nieznacznych zmian w rocznym programie prac.

4. Zarząd przyjmuje również wieloletni plan prac i aktualizuje go do dnia 30 listopada każdego roku, przy uwzględnieniu opinii Komisji i po konsultacji z Parlamentem Europejskim i parlamentami krajowymi.

   Przyjęty wieloletni program prac przekazywany jest Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Komisji i parlamentom narodowym.

   Wieloletni program prac określa cele strategiczne oraz oczekiwane wyniki, w tym wskaźniki skuteczności. Zawiera również określenie kwoty i personelu przydzielonych do każdego celu, zgodnie z wieloletnimi ramami finansowymi i wieloletnim planem polityki kadrowej. Obejmuje strategię dotyczącą stosunków z państwami trzecimi lub organizacjami międzynarodowymi, o których mowa w art. 29.

   Wieloletni program realizuje się poprzez roczne programy prac i w stosownych przypadkach aktualizuje się w następstwie rezultatów ocen zewnętrznych i wewnętrznych. Wnioski z tych ocen powinny w stosownych przypadkach zostać również odzwierciedlone w rocznym programie prac na przyszły rok.

Artykuł 16

Przewodniczący zarządu

1. Zarząd wybiera spośród swoich członków przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego. Przewodniczący i zastępca przewodniczącego wybierani są większością dwóch trzecich głosów członków zarządu.

   Zastępca przewodniczącego zastępuje z urzędu przewodniczącego w przypadku, gdy nie jest on w stanie wykonywać swoich obowiązków.

2. Kadencja przewodniczącego i wiceprzewodniczącego trwa cztery lata. Może zostać jednokrotnie odnowiona. Jeżeli jednak w którymkolwiek momencie kadencji przewodniczący lub zastępca przewodniczącego stracą status członków zarządu, ich kadencja kończy się automatycznie w tym samym momencie.

Artykuł 17

Posiedzenia zarządu

1. Posiedzenia zarządu zwołuje przewodniczący.

2. Dyrektor wykonawczy Europolu uczestniczy w obradach.

3. Zarząd zbiera się co najmniej dwa razy do roku na posiedzeniach zwyczajnych. Ponadto zarząd zbiera się również z inicjatywy przewodniczącego, na wniosek Komisji lub na wniosek co najmniej jednej trzeciej jego członków.

4. Zarząd może wezwać na posiedzenie w charakterze obserwatora bez prawa do głosowania każdą osobę, której opinię uzna za istotną dla dyskusji.

5. Doradcy lub eksperci mogą udzielać wsparcia zarządowi, z zastrzeżeniem jego regulaminu wewnętrznego.

6. Europol zapewnia zarządowi obsługę sekretariatu.

Artykuł 18

Zasady głosowania

1. Nie naruszając przepisów art. 14 ust. 1 lit. a), b) i c), art. 16 ust. 1 i art. 56 ust. 8, zarząd podejmuje decyzje większością głosów członków.

2. Każdy członek ma jeden głos. W przypadku nieobecności członka uprawnionego do głosowania jego zastępca jest uprawniony do wykonywania jego prawa głosu.

3. Przewodniczący bierze udział w głosowaniach.

4. Dyrektor wykonawczy nie bierze udziału w głosowaniach.

5. Bardziej szczegółowe zasady głosowania, zwłaszcza okoliczności, w których członek zarządu może występować w imieniu innego członka zarządu, jak również, w miarę potrzeby, wymagania dotyczące kworum określone są w regulaminie wewnętrznym zarządu.

SEKCJA 2

DYREKTOR WYKONAWCZY

Artykuł 19

Obowiązki dyrektora wykonawczego

1. Europolem zarządza dyrektor wykonawczy. Odpowiada on przez zarządem.

2. Bez uszczerbku dla uprawnień Komisji, zarządu i rady wykonawczej dyrektor wykonawczy jest niezależny w wykonywaniu swoich obowiązków i nie zwraca się o instrukcje do żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego podmiotu ani nie przyjmuje od nich takich instrukcji.

3. Dyrektor wykonawczy na wezwanie Parlamentu Europejskiego informuje go o wykonywaniu swoich obowiązków. Rada może wezwać dyrektora wykonawczego do poinformowania jej o wykonywaniu swoich obowiązków.

4. Dyrektor wykonawczy jest prawnym przedstawicielem Europolu.

5. Dyrektor wykonawczy odpowiada za realizację zadań powierzonych Europolowi na mocy niniejszego rozporządzenia. W szczególności dyrektor wykonawczy jest odpowiedzialny za:

   a) bieżące administrowanie Europolem;

   b) wdrażanie decyzji przyjętych przez zarząd;

   c) opracowywanie rocznego programu prac oraz wieloletniego programu prac i przekazywanie ich do zarządu po ich skonsultowaniu z Komisją;

   d) realizację rocznego programu prac oraz wieloletniego programu prac i informowanie zarządu o tej realizacji;

   e) opracowywanie rocznego skonsolidowanego sprawozdania z działalności Europolu i przedstawianie go do zatwierdzenia zarządowi;

   f) opracowywanie planu działania w następstwie wniosków z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen oraz sprawozdań i zaleceń z dochodzeń przeprowadzanych przez (OLAF), a także przygotowywanie sprawozdań z postępu prac – dwa razy w roku dla Komisji i regularnie dla zarządu;

   g) ochrona interesów finansowych Unii poprzez stosowanie środków zapobiegających nadużyciom finansowym, korupcji i wszelkim innym nielegalnym działaniom, a także, bez uszczerbku dla kompetencji OLAF w zakresie prowadzenia dochodzeń, poprzez

skuteczne kontrole oraz – w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości – odzyskiwanie nienależycie wydatkowanych kwot, a także w razie potrzeby stosowanie skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających kar administracyjnych i finansowych;

h) opracowywanie strategii zwalczania nadużyć finansowych dla Europolu i przedstawianie jej zarządowi do zatwierdzenia;

i) przygotowanie projektu przepisów finansowych mających zastosowanie do Europolu;

j) sporządzanie projektu zestawienia przewidywanych przychodów i wydatków Europolu i realizacja jego budżetu;

k) Sporządzanie projektu wieloletniego planu polityki kadrowej i przedstawianie go zarządowi po konsultacjach z Komisją;

l) wspieranie przewodniczącego zarządu w przygotowywaniu posiedzeń zarządu;

m) regularne informowanie zarządu o realizacji unijnych celów strategicznych i priorytetów operacyjnych w zakresie walki z przestępczością.

SEKCJA 3

KOMITET NAUKOWY DS. SZKOLEŃ

Artykuł 20

Komitet Naukowy ds. Szkoleń

1. Komitet Naukowy ds. Szkoleń jest niezależnym organem doradczym gwarantującym wartość naukową działalności szkoleniowej Europolu i kierującym tą działalnością. W tym celu dyrektor wykonawczy angażuje Komitet Naukowy ds. Szkoleń na wczesnym etapie przygotowywania wszelkich dokumentów, o których mowa w art. 14, w zakresie, w jakim dotyczą one szkoleń.

2. Komitet Naukowy ds. Szkoleń liczy jedenastu członków reprezentujących najwyższe standardy akademickie lub zawodowe w dziedzinach określonych w rozdziale III niniejszego rozporządzenia. Zarząd mianuje członków Komitetu w wyniku przejrzystej procedury zgłoszeń i wyboru, która publikowana jest w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej. Członkowie zarządu nie są członkami Komitetu Naukowego ds. Szkoleń. Członkowie Komitetu Naukowego ds. Szkoleń są niezależni. Członkowie Komitetu nie zwracają się o instrukcje do żadnego rządu ani jakiegokolwiek innego organu ani nie przyjmują od nich takich instrukcji.

3. Europol podaje do wiadomości publicznej i uaktualnia wykaz członków Komitetu Naukowego ds. Szkoleń na swojej stronie internetowej.

4. Kadencja członków Komitetu Naukowego ds. Szkoleń trwa pięć lat. Kadencja ta nie ulega przedłużeniu, a członkowie Komitetu mogą zostać odwołani z urzędu, jeśli nie spełniają kryterium niezależności.

5. Komitet Naukowy ds. Szkoleń wybiera swojego przewodniczącego i zastępcę przewodniczącego na kadencję pięciu lat. Przyjmuje te stanowiska zwykłą większością głosów. Zwoływany jest przez przewodniczącego do czterech razy w roku. W razie konieczności przewodniczący z własnej inicjatywy lub na wniosek przynajmniej czterech członków Komitetu zwołuje posiedzenia nadzwyczajne.

6. Dyrektor wykonawczy, zastępca dyrektora wykonawczego ds. szkoleń lub ich przedstawiciele zapraszani są na posiedzenia jako obserwatorzy bez prawa głosu.

7. Komitet Naukowy ds. Szkoleń jest wspierany przez sekretarza, który jest członkiem personelu Europolu wyznaczonym przez Komitet i powołanym przez dyrektora wykonawczego.

8. Komitet Naukowy ds. Szkoleń w szczególności:

   a) doradza dyrektorowi wykonawczemu oraz zastępcy dyrektora wykonawczego ds. szkoleń przy przygotowaniu rocznego programu prac i innych dokumentów strategicznych, aby zapewnić ich jakość naukową i spójność z odpowiednimi strategiami i priorytetami sektorowymi Unii;

   b) udziela zarządowi niezależnej opinii i doradztwa na temat kwestii leżących w jego gestii;

   c) udziela niezależnej opinii i doradztwa na temat jakości programów szkoleń, stosowanych metod nauki, możliwości uczenia się i rozwoju naukowego;

   d) prowadzi wszelkie inne działania doradcze, które należą do naukowych aspektów działalności Europolu związanej ze szkoleniami, o jakie wniesie zarząd, dyrektor wykonawczy lub zastępca dyrektora wykonawczego ds. szkoleń.

9. Roczny budżet Komitetu Naukowego ds. Szkoleń przeznaczany jest na indywidualną pozycję budżetową Europolu.

SEKCJA 4

RADA WYKONAWCZA

Artykuł 21

Ustanowienie

Zarząd może powołać radę wykonawczą.

Artykuł 22

Funkcje i organizacja

1. Rada wykonawcza wspiera zarząd.

2. Radzie wykonawczej powierza się następujące funkcje:

   a) przygotowywanie decyzji, które mają zostać przyjęte przez zarząd;

   b) zapewnianie wraz z zarządem odpowiednich działań następczych w odniesieniu do ustaleń i zaleceń wynikających z wewnętrznych lub zewnętrznych sprawozdań z kontroli i ocen, a także ze sprawozdań i zaleceń z dochodzeń Europejskiego Urzędu ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF);

   c) bez uszczerbku dla funkcji dyrektora wykonawczego określonych w art. 19, rada wykonawcza służy mu pomocą i doradztwem w zakresie wdrażania decyzji zarządu, mając na uwadze wzmocnienie nadzoru nad zarządzaniem administracyjnym.

3. W sytuacji pilnej potrzeby rada wykonawcza może podejmować określone decyzje tymczasowe w imieniu zarządu, szczególnie w kwestiach administracyjnych, w tym w zakresie zawieszenia przekazania uprawnień organu powołującego.

4. W skład rady wykonawczej wchodzi przewodniczący zarządu, jeden przedstawiciel Komisji w zarządzie oraz trzech innych członków wyznaczonych przez zarząd spośród jego członków. Przewodniczący zarządu jest również przewodniczącym rady wykonawczej. Dyrektor wykonawczy bierze udział w posiedzeniach rady wykonawczej, ale nie ma prawa głosu.

5. Kadencja członków rady wykonawczej trwa cztery lata. Kadencja członków rady wykonawczej kończy się wraz z zakończeniem ich członkostwa w zarządzie.

6. Rada wykonawcza odbywa co najmniej jedno posiedzenie zwyczajne co trzy miesiące. Ponadto zbiera się także z inicjatywy przewodniczącego lub na wniosek jej członków.

7. Rada wykonawcza przestrzega regulaminu ustalonego przez zarząd.

Rozdział V

PRZETWARZANIE INFORMACJI

Artykuł 23

Źródła informacji

1. Europol przetwarza jedynie informacje przekazane mu przez:

   a) państwa członkowskie zgodnie z ich prawem krajowym;

b) organy Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe zgodnie z rozdziałem VI;

c) podmioty prywatne zgodnie z art. 29 ust. 2.

2. Europol może bezpośrednio pobierać i przetwarzać informacje, w tym dane osobowe, z ogólnodostępnych źródeł, takich jak media, włączając w to internet i dane publiczne.

3. W zakresie, w jakim Europol jest uprawniony na mocy unijnych, międzynarodowych lub krajowych instrumentów prawnych, może pobierać i przetwarzać informacje, włączając w to dane osobowe z systemów informacyjnych o charakterze krajowym, unijnym lub międzynarodowym, w tym również za pomocą bezpośredniego komputerowego dostępu. Mające zastosowanie przepisy takich unijnych, międzynarodowych lub krajowych instrumentów prawnych regulują dostęp Europolu do tego rodzaju informacji i korzystanie z nich w zakresie, w jakim przewidziane w nich zasady dostępu do informacji i korzystania z nich są bardziej rygorystyczne niż przepisy niniejszego rozporządzenia. Dostępu do przedmiotowych systemów informacyjnych udziela się jedynie należycie upoważnionym pracownikom Europolu w zakresie niezbędnym do wykonywania powierzonych im zadań.

Artykuł 24

Cele działań związanych z przetwarzaniem informacji

1. Europol przetwarza informacje, w tym dane osobowe, w zakresie, w jakim jest to konieczne do realizacji celów Europolu określonych w art. 3 ust. 1 i 2, wyłącznie na potrzeby:

a) dokonania kontroli krzyżowej mającej na celu wskazanie powiązań między informacjami;

b) analiz o charakterze strategicznym lub tematycznym;

c) analiz operacyjnych w szczególnych przypadkach.

2. W załączniku 2 wymieniono kategorie danych osobowych oraz kategorie osób, których dane dotyczą, w odniesieniu do których można gromadzić dane dla każdego konkretnego celu określonego w ust. 1.

Artykuł 25

Określenie celu działań związanych z przetwarzaniem informacji

1. Państwo członkowskie, organ Unii, państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa przekazujące informacje Europolowi ustalają cel, w jakim są one przetwarzane, zgodnie z art. 24. Jeżeli tego nie uczyni, znaczenie tych informacji oraz cel, w jakim są one przetwarzane, ustala Europol. Europol może przetwarzać informacje w innym celu niż cel, w jakim zostały przekazane, wyłącznie za zgodą podmiotu przekazującego dane.

2. Państwa członkowskie, organy Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe mogą wskazać, w momencie przekazywania informacji, wszelkie ograniczenia dostępu lub wykorzystywania, ogólne lub szczególne, w tym ograniczenia dotyczące usuwania lub

niszczenia informacji. Jeżeli konieczność nałożenia takich ograniczeń zaistnieje po przekazaniu informacji, powiadamia się o tym odpowiednio Europol. Europol przestrzega tych ograniczeń.

3. Europol może nałożyć wszelkie ograniczenia dostępu lub wykorzystywania przez państwa członkowskie, organy Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe informacji pobranych z ogólnodostępnych źródeł.

Artykuł 26

Dostęp państw członkowskich i pracowników Europolu do informacji przechowywanych przez Europol

1. Państwa członkowskie mają dostęp do wszystkich informacji i mogą przeszukiwać wszystkie informacje, które zostały przekazane na potrzeby art. 24 ust. 1 lit. a) i b) bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich, organów Unii i państw trzecich oraz organizacji międzynarodowych do wskazania ograniczeń dostępu do takich danych i wykorzystywania ich. Państwa członkowskie wyznaczają przedmiotowe właściwe organy uprawnione do przeprowadzania takiego wyszukiwania.

2. Państwa członkowskie mają pośredni dostęp do informacji przekazanych na potrzeby art. 24 ust. 1 lit. c) w oparciu o system trafieniowy („hit/no hit”), bez uszczerbku dla jakichkolwiek ograniczeń wskazanych przez państwa członkowskie, organy Unii i państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe przekazujące informacje, zgodnie z art. 25 ust. 2. W przypadku trafienia Europol wszczyna procedurę, dzięki której można wymieniać informacje będące przedmiotem trafienia, zgodnie z decyzją państwa członkowskiego, które przekazało dane informacje do Europolu.

3. Pracownicy Europolu należycie upoważnieni przez dyrektora wykonawczego mają dostęp do informacji przetwarzanych przez Europol w zakresie wymaganym do wykonywania powierzonych im zadań.

Artykuł 27

Dostęp Eurojustu i OLAF do informacji Europolu

1. Europol podejmuje wszelkie stosowne środki, aby zapewnić Eurojustowi i Europejskiemu Urzędowi ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) w zakresie ich odpowiednich mandatów dostęp do wszystkich informacji przekazanych na potrzeby art. 24 ust. 1 lit. a) i b) oraz możliwość ich przeszukiwania bez uszczerbku dla prawa państw członkowskich, organów Unii i państw trzecich oraz organizacji międzynarodowych do wskazania ograniczeń w dostępie do takich danych i wykorzystywaniu ich. W przypadku gdy wyniki przeszukiwania przez Eurojust lub OLAF ujawnią istnienie dopasowania z informacjami przetwarzanymi przez Europol, powiadamia się Europol.

2. Europol podejmuje wszelkie stosowne środki, aby umożliwić Eurojustowi i OLAF w zakresie ich odpowiednich mandatów pośredni dostęp do informacji przekazanych na potrzeby określone w art. 24 ust. 1 lit. c) w oparciu o system trafieniowy („hit/no hit”), bez uszczerbku

dla jakichkolwiek ograniczeń wskazanych przez państwa członkowskie, organy Unii i państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe przekazujące informacje, zgodnie z art. 25 ust. 2. W przypadku trafienia Europol wszczyna procedurę, dzięki której można wymieniać informacje będące przedmiotem trafienia, zgodnie z decyzją państwa członkowskiego, organu Unii, państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, która przekazała informacje do Europolu.

3. Przeszukiwania informacji zgodnie z ust. 1 i 2 dokonuje się jedynie w celu ustalenia, czy informacje dostępne odpowiednio w Eurojuście lub OLAF pasują do informacji przetwarzanych w Europolu.

4. Europol umożliwia przeszukiwanie zgodnie z ust. 1 i 2 jedynie po otrzymaniu od Eurojustu informacji na temat tego, których krajowych członków, zastępców, asystentów oraz pracowników Eurojustu, a od OLAF informacji na temat tego, których członków personelu wyznaczono jako osoby upoważnione do przeprowadzania przedmiotowego przeszukiwania.

5. Jeżeli podczas działań Europolu związanych z przetwarzaniem informacji w odniesieniu do poszczególnych dochodzeń Europol lub dane państwo członkowskie stwierdzi potrzebę koordynacji, współpracy lub wsparcia zgodnie z mandatem Eurojustu lub OLAF, Europol powiadamia o tym wspomniane jednostki oraz wszczyna procedurę wymiany informacji, zgodnie z decyzją państwa członkowskiego przekazującego informacje. W takim przypadku Eurojust lub OLAF konsultuje się z Europolem.

6. Eurojust, w tym Kolegium, krajowi członkowie, zastępcy, asystenci i pracownicy Eurojustu, a także OLAF przestrzegają wszelkich ograniczeń dostępu lub wykorzystywania, na ogólnych lub szczególnych warunkach, wskazanych przez państwa członkowskie, organy Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe zgodnie z art. 25 ust. 2.

Artykuł 28

Obowiązek powiadamiania państw członkowskich

1. Jeżeli zgodnie z jego zadaniami na podstawie art. 4 ust. 1 lit. b) Europol musi powiadomić państwo członkowskie o informacjach, które tego państwa dotyczą, ale informacje te objęte są ograniczeniem dostępu na podstawie art. 25 ust. 2, które zabrania ich przekazywania, Europol przeprowadza konsultacje z podmiotem przekazującym dane nakładającym ograniczenia dostępu i dąży do uzyskania jego zgody na przekazanie tych informacji.

   Bez takiej zgody informacje nie są przekazywane.

2. Bez względu na jakiekolwiek ograniczenia dostępu Europol powiadamia państwo członkowskie o informacjach, które tego państwa dotyczą, jeżeli:

   a) jest to bezwzględnie konieczne dla zapobieżenia bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z poważną przestępczością lub terroryzmem; lub

   b) jest to konieczne dla zapobieżenia bezpośredniemu i poważnemu zagrożeniu bezpieczeństwa publicznego przedmiotowego państwa członkowskiego.

   W takim przypadku Europol jak najszybciej powiadamia podmiot przekazujący dane o przekazaniu przedmiotowych informacji i uzasadnia swoją analizę sytuacji.

Rozdział VI

STOSUNKI Z PARTNERAMI

SEKCJA 1

PRZEPISY WSPÓLNE

Artykuł 29

Przepisy wspólne

1. W zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania jego zadań, Europol może ustanawiać i utrzymywać współpracę z organami Unii zgodnie z celami przedmiotowych organów, z organami ścigania państw trzecich, instytucjami szkoleniowymi w dziedzinie egzekwowania prawa państw trzecich, organizacjami międzynarodowymi i podmiotami prywatnymi.

2. W zakresie, w jakim jest to istotne dla wykonywania jego zadań, i z zastrzeżeniem wszelkich ograniczeń przewidzianych na podstawie art. 25 ust. 2 Europol może wymieniać wszystkie informacje, z wyjątkiem danych osobowych, bezpośrednio z jednostkami, o których mowa w ust. 1.

3. Europol może otrzymywać i przetwarzać dane osobowe pochodzące od jednostek, o których mowa w ust. 1, z wyjątkiem podmiotów prywatnych, w zakresie, w jakim jest to niezbędne do realizacji jego zadań, i z zastrzeżeniem przepisów niniejszego rozdziału.

4. Nie naruszając przepisów art. 36 ust. 4, dane osobowe są przekazywane przez Europol organom Unii, państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym, wyłącznie jeżeli jest to konieczne w celu zapobiegania przestępstwom, które są objęte celami Europolu, i zwalczania tych zjawisk zgodnie z przepisami niniejszego rozdziału. Jeżeli dane, które mają zostać przekazane, zostały dostarczone przez państwo członkowskie, Europol uzyskuje zgodę danego państwa członkowskiego, chyba że:

   a) można założyć przedmiotową zgodę, ponieważ dane państwo członkowskie nie ograniczyło wyraźnie możliwości dalszego przekazywania danych; lub

   b) dane państwo członkowskie z góry udzieliło zgody na takie dalsze przekazanie, ogólnie lub na specjalnych warunkach. Taką zgodę można w każdej chwili wycofać.

5. Dalsze przekazywanie danych osobowych przez państwa członkowskie, organy Unii, państwa trzecie i organizacje międzynarodowe jest zakazane, o ile Europol nie wyraził na to wyraźnej zgody.

SEKCJA 2

Artykuł 30

Przekazywanie danych osobowych organom Unii

Z zastrzeżeniem wszelkich możliwych ograniczeń nałożonych na podstawie art. 25 ust. 2 lub 3 Europol może przekazywać dane osobowe bezpośrednio organom Unii w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania jego zadań lub zadań organu Unii będącego odbiorcą danych.

Artykuł 31

Przekazywanie danych osobowych państwom trzecim i organizacjom międzynarodowym

1. Europol może przekazywać dane osobowe organowi państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej w zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania jego zadań, na podstawie:

   a) decyzji Komisji przyjętej zgodnie z [art. 25 i 31 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych] uznającej, że dane państwo lub organizacja międzynarodowa lub sektor, w którym odbywa się przetwarzanie danych, w tym państwie trzecim lub organizacji międzynarodowej zapewnia odpowiedni poziom ochrony (decyzja stwierdzająca odpowiedni poziom ochrony); lub

   b) umowy międzynarodowej zawartej między Unią a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową na podstawie art. 218 Traktatu zakładającej odpowiednie zabezpieczenia w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych; lub

   c) umowy o współpracy zawartej między Europolem a danym państwem trzecim lub organizacją międzynarodową zgodnie z art. 23 decyzji 2009/371/WSiSW przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

   Takie operacje przekazywania nie wymagają żadnego dodatkowego zezwolenia.

   Europol może zawrzeć porozumienie robocze w celu wykonania takich umów lub decyzji w sprawie odpowiedniego poziomu ochrony.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 dyrektor wykonawczy, rozpatrując każdy poszczególny przypadek indywidualnie, może zatwierdzić przekazanie danych osobowych państwu trzeciemu lub organizacji międzynarodowej, jeżeli:

   a) przekazanie danych jest bezwzględnie konieczne do ochrony istotnych interesów co najmniej jednego państwa członkowskiego w ramach realizacji celów Europolu;

   b) przekazanie danych jest bezwzględnie konieczne dla zapobieżenia bezpośredniemu zagrożeniu związanemu z przestępczością lub terroryzmem; lub

c) przekazanie jest konieczne z innych powodów lub wymagane przez prawo z ważnych względów interesu publicznego bądź w celu ustanowienia, wykonania lub obrony tytułu prawnego; lub

d) przekazanie jest konieczne dla ochrony żywotnych interesów osoby, której dane dotyczą, lub innej osoby.

Ponadto zarząd w porozumieniu z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych może zatwierdzić zestaw przekazów zgodnie z lit. a)–d) powyżej, uwzględniając istnienie zabezpieczeń w odniesieniu do ochrony prywatności oraz podstawowych praw i wolności osób fizycznych, na okres nieprzekraczający jednego roku, z możliwością odnowienia.

3. Dyrektor wykonawczy informuje zarząd i Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o przypadkach, w których zastosował on przepisy ust. 2.

Artykuł 32

Dane osobowe pochodzące od podmiotów prywatnych

1. W zakresie, w jakim jest to konieczne dla wykonywania jego zadań, Europol może przetwarzać dane osobowe pochodzące od podmiotów prywatnych, pod warunkiem że otrzymano je za pośrednictwem:

a) jednostki krajowej danego państwa członkowskiego zgodnie z prawem krajowym;

b) punktu kontaktowego w państwie trzecim, z którym Europol zawarł umowę o współpracy zgodnie z art. 23 decyzji 2009/371/WSiSW przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia; lub

c) organu państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, z którymi Unia zawarła umowę międzynarodową na podstawie art. 218 Traktatu.

2. Jeżeli otrzymane dane mają wpływ na interesy państwa członkowskiego, Europol informuje niezwłocznie jednostkę krajową zainteresowanego państwa członkowskiego.

3. Europol nie kontaktuje się bezpośrednio z podmiotami prywatnymi w celu uzyskania danych osobowych.

4. Komisja w okresie trzech lat po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia ocenia konieczność i ewentualny wpływ bezpośredniej wymiany danych osobowych z podmiotami prywatnymi. W takiej ocenie określa się między innymi powody, dla których wymiana danych osobowych z podmiotami prywatnymi jest dla Europolu konieczna.

Artykuł 33

Informacje pochodzące od osób prywatnych

1. Informacje, w tym dane osobowe, pochodzące od osób prywatnych mogą być przetwarzane przez Europol, pod warunkiem że otrzymano je za pośrednictwem:

a) jednostki krajowej danego państwa członkowskiego zgodnie z prawem krajowym;

b) punktu kontaktowego w państwie trzecim, z którym Europol zawarł umowę o współpracy zgodnie z art. 23 decyzji 2009/371/WSiSW przed datą rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia; lub

c) organu państwa trzeciego lub organizacji międzynarodowej, z którymi Unia Europejska zawarła umowę międzynarodową na podstawie art. 218 Traktatu.

2. Jeżeli Europol otrzymuje informacje, w tym dane osobowe, od osoby prywatnej zamieszkującej w państwie trzecim, z którym Europol nie zawarł umowy międzynarodowej na podstawie art. 23 decyzji 2009/371/WSiSW lub na podstawie art. 218 Traktatu, Europol może jedynie przekazać takie informacje do państwa członkowskiego lub zainteresowanego państwa trzeciego, z którym Europol zawarł taką umowę międzynarodową.

3. Europol nie kontaktuje się bezpośrednio z osobami prywatnymi w celu uzyskania informacji.

Rozdział VII

ZABEZPIECZENIA OCHRONY DANYCH

Artykuł 34

Ogólne zasady ochrony danych

Dane osobowe są:

a) przetwarzane w sposób rzetelny i zgodny z prawem;

b) gromadzone w konkretnych, jawnych i zgodnych z prawem celach i nieprzetwarzane dalej w sposób niezgodny z tymi celami. Dalsze przetwarzanie danych osobowych do celów historycznych, statystycznych lub naukowych nie jest uważane za niezgodne, pod warunkiem że Europol zapewnia właściwe zabezpieczenia, a w szczególności gwarantuje, że dane nie są przetwarzane do żadnych innych celów;

c) prawidłowe, właściwe oraz nie wykraczają poza zakres niezbędny do celów, dla których są przetwarzane;

d) dokładne i w razie potrzeby uaktualniane; należy podjąć wszelkie zasadne działania, aby zapewnić niezwłoczne usunięcie lub poprawienie niedokładnych danych osobowych, z uwzględnieniem celów ich przetwarzania;

e) przechowywane w formie umożliwiającej identyfikację osób, których dane dotyczą, przez czas nie dłuższy niż jest to konieczne do celów, dla których dane osobowe są przetwarzane.

Artykuł 35

Różne stopnie dokładności i wiarygodności danych osobowych

1. Źródło informacji pochodzące z państwa członkowskiego jest oceniane w najszerszym możliwym zakresie przez państwo członkowskie dostarczające informacji przy pomocy następujących kodów oceny źródła:

   (A): gdy nie ma wątpliwości co do autentyczności, wiarygodności i kompetencji źródła lub jeżeli informacja jest dostarczona przez źródło, które okazało się wiarygodne we wszystkich przypadkach;

   (B): gdy informacja jest dostarczona przez źródło, które w większości przypadków okazało się wiarygodne;

   (C): gdy informacja jest dostarczona przez źródło, które w większości przypadków okazało się niewiarygodne;

   (X): gdy nie można ocenić wiarygodności źródła.

2. Informacje pochodzące z państwa członkowskiego są oceniane w najszerszym możliwym zakresie przez państwo członkowskie dostarczające informacji na podstawie ich wiarygodności przy pomocy następujących kodów oceny informacji:

   (1): informacje, których prawidłowość nie budzi wątpliwości;

   (2): informacje, które są znane źródłu osobiście, ale które nie są znane osobiście przekazującemu je urzędnikowi;

   (3): informacje, które nie są znane źródłu osobiście, ale są potwierdzone przez inne informacje zarejestrowane wcześniej;

   (4): informacje, które nie są znane źródłu osobiście i których nie można potwierdzić.

3. Jeżeli Europol na podstawie już posiadanych informacji dojdzie do wniosku, że ocena wymaga korekty, informuje o tym dane państwo członkowskie i stara się uzgodnić zmianę oceny. Europol nie zmienia oceny bez takiego porozumienia.

4. Jeżeli Europol otrzyma od państwa członkowskiego informacje niezawierające oceny, próbuje w miarę możliwości ocenić wiarygodność źródła lub informacji na podstawie już posiadanych informacji. Ocena konkretnych danych i informacji musi być dokonywana w porozumieniu z państwem członkowskim, które ich dostarczyło. Dane państwo członkowskie i Europol mogą też porozumieć się w sprawie ogólnych warunków oceny określonych typów danych i określonych źródeł. W przypadku nieosiągnięcia porozumienia w danym przypadku lub braku porozumienia o warunkach ogólnych Europol ocenia informacje lub dane oraz przydziela takim informacjom lub danym kody oceny (X) i (4), o których mowa w ust. 1 i 2.

5. Artykuł ten stosuje się odpowiednio, w sytuacji gdy Europol otrzyma dane lub informacje do państwa trzeciego, organizacji międzynarodowej lub organu Unii.

6. Europol ocenia informacje pochodzące z publicznie dostępnych źródeł, korzystając z kodów, o których mowa w ust. 1 i 2.

Artykuł 36

Przetwarzanie szczególnych kategorii danych osobowych oraz różnych kategorii osób, których dane dotyczą

1. Zabrania się przetwarzania danych osobowych ofiar przestępstw, świadków lub innych osób, które mogą dostarczać informacji na temat przestępstw, oraz osób poniżej 18. roku życia, chyba że jest to absolutnie niezbędne do zapobiegania przestępczości, której zwalczanie należy do celów działalności Europolu, lub do jej zwalczania.

2. Zabrania się przetwarzania – zautomatyzowanego lub innego rodzaju – danych osobowych, które ujawniają pochodzenie rasowe lub etniczne, poglądy polityczne, przekonania religijne lub światopogląd albo przynależność do związków zawodowych, oraz danych dotyczących stanu zdrowia lub życia seksualnego, chyba że jest to absolutnie niezbędne do zapobiegania przestępczości, której zwalczanie należy do celów działalności Europolu, lub do jej zwalczania oraz gdy dane takie uzupełniają inne dane osobowe już przetwarzane przez Europol.

3. Dostęp do danych, o których mowa w ust. 1 i 2, ma wyłącznie Europol. Dyrektor wykonawczy należycie upoważnia ograniczoną liczbę pracowników Europolu, którzy mieliby taki dostęp, jeżeli jest to konieczne do wykonywania ich zadań.

4. Żadnej decyzji mającej skutki prawne w odniesieniu do osoby, której dane dotyczą, nie można oprzeć jedynie na zautomatyzowanym przetwarzaniu danych, o którym mowa w ust. 2, ile chyba że taka decyzja jest ona wyraźnie zatwierdzona przez przepisy krajowe lub Unii lub w razie potrzeby przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

5. Danych osobowych, o których mowa w ust. 1 i 2, nie przekazuje się państwom członkowskim, organom Unii, państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym, chyba że jest to absolutnie niezbędne w poszczególnych przypadkach dotyczących przestępczości, której zwalczanie należy do celów działalności Europolu.

6. Co sześć miesięcy Europol przedstawia Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych przegląd wszystkich przetworzonych przez niego danych osobowych, o których mowa w ust. 2.

Artykuł 37

Ograniczenia czasowe dotyczące przechowywania i usuwania danych osobowych

1. Dane osobowe przetwarzane przez Europol są przechowywane przez Europol nie dłużej niż jest to konieczne do realizacji jego celów.

2. Niezależnie od tego Europol weryfikuje konieczność dalszego przechowywania nie później niż po trzech latach od początkowego przetworzenia danych osobowych. Europol może podjąć

decyzję o dalszym przechowywaniu danych osobowych do czasu następnej weryfikacji, która odbywa się po okresie kolejnych trzech lat, jeżeli dalsze przechowywanie jest nadal konieczne do wykonywania przez Europol jego zadań. Powody dalszego przechowywania należy uzasadnić i zarejestrować. W przypadku braku decyzji o dalszym przechowywaniu danych osobowych przedmiotowe dane są automatycznie usuwane po upływie trzech lat.

3. Jeżeli dane dotyczące osób, o których mowa w art. 36 ust. 1 i 2, przechowywane są przez okres dłuższy niż pięć lat, informuje się o tym Europejskiego Inspektora Ochrony Danych.

4. Jeżeli państwo członkowskie, organ Unii, państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa w momencie przekazania danych zgodnie z art. 25 ust. 2 wskaże jakiekolwiek ograniczenia polegające na wcześniejszym usunięciu lub zniszczeniu danych osobowych, Europol usuwa dane osobowe zgodnie z tymi ograniczeniami. Jeżeli w oparciu o informacje, które są bardziej obszerne niż dane posiadane przez podmiot przekazujący dane, Europol uznaje, że dalsze przechowywanie danych jest konieczne do wykonywania jego zadań, Europol wnosi do podmiotu przekazującego dane o pozwolenie na dalsze przechowywanie danych oraz przedstawia uzasadnienie takiego wniosku.

5. W przypadku gdy państwo członkowskie, organ Unii, państwo trzecie lub organizacja międzynarodowa usuwa ze swoich krajowych banków danych dane dostarczone Europolowi, powiadamia o tym odpowiednio Europol. Europol usuwa te dane, chyba że w oparciu o informacje, które są bardziej obszerne niż dane posiadane przez podmiot przekazujący dane, Europol uznaje, że dalsze przechowywanie danych jest konieczne do osiągnięcia jego celów. Europol powiadamia podmiot przekazujący dane o dalszym przechowywania takich danych i przedstawia jego uzasadnienie.

6. Danych osobowych nie usuwa się, jeżeli:

   a) stanowiłoby to szkodę dla interesów osoby, której dane dotyczą i która wymaga ochrony. W takich przypadkach dane wykorzystywane są jedynie za zgodą osoby, której dane dotyczą;

   b) osoba, której dane dotyczą, kwestionuje ich dokładność – przez okres umożliwiający w stosownych przypadkach państwom członkowskim lub Europolowi weryfikację dokładności tych danych;

   c) dane osobowe muszą być zachowane do celów dowodowych;

   d) osoba, której dane dotyczą, sprzeciwia się ich usunięciu, występując w zamian o ograniczenie ich używania.

Artykuł 38

Bezpieczeństwo przetwarzania

1. Europol musi wdrożyć odpowiednie rozwiązania techniczne i organizacyjne w celu ochrony danych osobowych przed przypadkowym lub bezprawnym zniszczeniem, przypadkową utratą lub nieupoważnionym ujawnieniem, przekształceniem i dostępem lub przed wszelkimi innymi niedozwolonymi formami przetwarzania.

2. W odniesieniu do zautomatyzowanego przetwarzania danych Europol wdraża środki służące:

a) uniemożliwieniu osobom nieupoważnionym dostępu do sprzętu używanego do przetwarzania danych osobowych (kontrola dostępu do sprzętu);

b) zapobieganiu nieupoważnionemu odczytywaniu, kopiowaniu, zmienianiu lub usuwaniu nośników danych (kontrola nośników danych);

c) zapobieganiu nieupoważnionemu wprowadzaniu danych oraz nieupoważnionemu kontrolowaniu, zmienianiu lub usuwaniu przechowywanych danych osobowych (kontrola przechowywania);

d) uniemożliwieniu korzystania z systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych przez osoby nieupoważnione korzystające ze sprzętu do przekazywania danych (kontrola użytkowników);

e) dopilnowaniu, aby osoby upoważnione do korzystania z systemu zautomatyzowanego przetwarzania danych miały dostęp wyłącznie do tych danych, które obejmuje ich prawo dostępu (kontrola dostępu do danych);

f) zapewnieniu możliwości sprawdzenia i ustalenia, do jakich organów dane osobowe mogą być przesyłane lub były przesyłane za pomocą sprzętu do przekazywania danych (kontrola przekazywania danych);

g) zapewnieniu możliwości sprawdzenia i ustalenia, które dane osobowe zostały wprowadzone do systemów zautomatyzowanego przetwarzania danych oraz kiedy i przez kogo zostały one wprowadzone (kontrola wprowadzania danych);

h) uniemożliwieniu nieuprawnionego odczytywania, kopiowania, zmieniania lub usuwania danych osobowych podczas przekazywania danych osobowych lub podczas przewożenia nośników danych (kontrola transportu);

i) zapewnieniu bezzwłocznej naprawy zainstalowanych systemów w przypadku awarii (przywrócenie do stanu używalności);

j) zagwarantowaniu, aby funkcje systemu działały bezawaryjnie, aby pojawienie się usterek w jego funkcjach było natychmiast zgłaszane (niezawodność) oraz aby przechowywane dane nie ulegały uszkodzeniu w wyniku nieprawidłowego działania systemu (integralność).

3. Europol i państwa członkowskie określają mechanizmy mające na celu zapewnienie uwzględnienia potrzeb w zakresie zabezpieczeń ponad granicami systemów informacyjnych.

Artykuł 39

Prawo osoby, której dane dotyczą, do dostępu do danych

1. Każda osoba, której dane dotyczą, ma prawo – w rozsądnych odstępach czasowych – do uzyskania informacji na temat tego, czy odnoszące się do niej dane są przetwarzane przez

Europol. W przypadku przetwarzania takich danych osobowych Europol dostarcza osobie, której dane dotyczą, następujące informacje:

a) potwierdzenie, czy dane odnoszące się do niej są przetwarzane;

b) informacje co najmniej o celu procesu przetwarzania, kategoriach odnośnych danych i odbiorcach, którym dane są ujawniane;

c) przekazanie w zrozumiałej formie danych podlegających przetwarzaniu i wszelkich dostępnych informacji o ich źródle.

2. Każda osoba, której dane dotyczą i która pragnie skorzystać z przysługującego jej prawa dostępu do danych, może złożyć w tej sprawie stosowny wniosek do wyznaczonego do tego celu organu w wybranym przez siebie państwie członkowskim, co nie powinno pociągnąć za sobą nadmiernych kosztów. Organ ten niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu jednego miesiąca od otrzymania wniosku przekazuje go Europolowi.

3. Europol odpowiada na wniosek niezwłocznie, a w każdym razie nie później niż w ciągu trzech miesięcy od jego otrzymania,

4. Europol konsultuje się z właściwymi organami zainteresowanych państw członkowskich w odniesieniu do podejmowanej decyzji. Decyzja o dostępie do danych jest uzależniona od ścisłej współpracy Europolu i państw członkowskich bezpośrednio zainteresowanych przekazaniem dostępu do takich danych osobie, której dane dotyczą. Jeżeli państwo członkowskie sprzeciwia się proponowanej odpowiedzi Europolu, przekazuje Europolowi uzasadnienie swojego sprzeciwu.

5. Odmawia się dostępu do danych osobowych lub dostęp ten jest ograniczony, jeżeli stanowi to środek konieczny, aby:

a) umożliwić Europolowi właściwe wykonywanie zadań;

b) chronić bezpieczeństwo i porządek publiczny w państwach członkowskich lub zapobiegać przestępstwom;

c) zagwarantować, że żadne krajowe dochodzenie nie zostanie zagrożone;

d) chronić prawa i wolności osób trzecich.

6. Europol informuje na piśmie osobę, której dane dotyczą, o odmowie udzielenia dostępu lub ograniczeniu dostępu do danych, o przesłankach takiej decyzji oraz o przysługującym tej osobie prawie złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Informacja o przesłankach faktycznych i prawnych, na jakich opiera się decyzja, może zostać pominięta, jeżeli pozbawiłaby sensu ograniczenie wynikające z ust. 5.

Artykuł 40

Prawo do korekty danych, ich usunięcia i zablokowania dostępu do nich

1. Każda osoba, której dane dotyczą, ma prawo zwrócić się do Europolu o korektę swoich danych osobowych, jeżeli są one nieprawidłowe, oraz – gdy jest to możliwe i konieczne – o uzupełnienie lub aktualizację tych danych.

2. Każda osoba, której dane dotyczą, ma prawo zwrócić się do Europolu o usunięcie swoich danych, jeżeli nie są one już wymagane do celów, dla których zostały zgodnie z prawem zgromadzone lub zgodnie z prawem przetworzone.

3. Dane osobowe blokuje się zamiast ich usunięcia, jeżeli istnieją uzasadnione podstawy, by sądzić, że usunięcie danych godziłoby w słuszne interesy osoby, której dane dotyczą. Dane, do których dostęp został zablokowany, mogą być przetwarzane jedynie w celu, z uwagi na który ich usunięcie nie było możliwe.

4. Jeżeli dane opisane w ust. 1, 2 i 3 będące w posiadaniu Europolu zostały mu przekazane przez państwa trzecie, organizacje międzynarodowe lub jeżeli wynikają one z analiz przeprowadzonych przez Europol, Europol poprawia, usuwa lub blokuje takie dane.

5. Jeżeli dane opisane w ust. 1 i 2 będące w posiadaniu Europolu zostały mu przekazane bezpośrednio przez państwa członkowskie, zainteresowane państwa członkowskie poprawiają, usuwają lub blokują wymienione dane we współpracy z Europolem.

6. Jeżeli nieprawidłowe dane zostały przekazane w inny właściwy sposób lub jeżeli błędy w danych dostarczonych przez państwa członkowskie wynikają z wadliwego przekazu bądź dane przekazano z naruszeniem niniejszego rozporządzenia lub gdy błędy są wynikiem wprowadzania, przejęcia lub przechowywania przez Europol danych w nieprawidłowy sposób lub z naruszeniem niniejszego rozporządzenia, Europol poprawia lub usuwa te dane we współpracy z zainteresowanymi państwami członkowskimi.

7. W przypadkach, o których mowa w ust. 4, 5 i 6, bezzwłocznie powiadamia się wszystkich odbiorców takich danych. Następnie odbiorcy poprawiają, blokują lub usuwają wymienione dane w swoich systemach w sposób zgodny z obowiązującymi ich zasadami.

8. Europol powiadamia osobę, której dane dotyczą, na piśmie i bez zbędnej zwłoki, a w każdym razie w ciągu trzech miesięcy, o poprawieniu, usunięciu lub zablokowaniu odnoszących się do niej danych.

9. Europol informuje na piśmie osobę, której dane dotyczą, o jakiejkolwiek odmowie korekty, usunięcia lub zablokowaniu danych oraz o możliwości złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych i zaskarżenia.

Artykuł 41

Odpowiedzialność w sprawach dotyczących ochrony danych

1. Europol przechowuje dane osobowe w sposób zapewniający ustalenie ich źródła zgodnie z art. 23.

2. Odpowiedzialność za jakość danych osobowych, o której mowa w art. 34 lit. d), spoczywa na państwie członkowskim, które dostarczyło takie dane osobowe Europolowi, oraz na Europolu w przypadku danych osobowych dostarczonych przez organy Unii, państwa trzecie lub

organizacje międzynarodowe, a także w przypadku danych osobowych uzyskanych przez Europol z publicznie dostępnych źródeł.

3. Odpowiedzialność za zgodność z zasadami, o których mowa w art. 34 lit. a), b), c) i e), spoczywa na Europolu.

4. Odpowiedzialność za zgodność przekazu danych z prawem spoczywa na:

   a) państwie członkowskim, które dostarczyło dane, w przypadku danych osobowych dostarczonych Europolowi przez państwo członkowskie; oraz

   b) Europolu w przypadku danych osobowych dostarczonych przez Europol państwom członkowskim oraz państwom trzecim lub organizacjom międzynarodowym.

5. W przypadku przekazywania danych między Europolem a organem Unii odpowiedzialność za zgodność przekazu danych z prawem spoczywa na Europolu. Bez uszczerbku dla poprzedniego zdania w przypadku, w którym dane przekazuje Europol na wniosek odbiorcy, odpowiedzialność za zgodność tego przekazu z prawem ponosi zarówno Europol, jak i odbiorca. Ponadto Europol odpowiada za wszelkie przeprowadzane przez siebie operacje przetwarzania danych.

Artykuł 42

Kontrola wstępna

1. Przetwarzanie danych osobowych, które będzie stanowić część nowego systemu zbioru danych, jaki ma zostać utworzony, podlega kontroli wstępnej w przypadkach, gdy:

   a) przetwarzane mają być szczególne kategorie danych, o których mowa w art. 36 ust. 2;

   b) rodzaj przetwarzania, w szczególności stosowanie nowych technologii, mechanizmów lub procedur, niesie ze sobą w innym przypadku szczególne ryzyko dla podstawowych praw i wolności osób, których dane dotyczą, a zwłaszcza dla ochrony ich danych osobowych.

2. Kontrole wstępne są przeprowadzane przez Europejskiego Inspektora Ochrony Danych po odebraniu powiadomienia od inspektora ochrony danych, który w razie wątpliwości co do potrzeby kontroli wstępnej konsultuje się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych.

3. Europejski Inspektor Ochrony Danych dostarcza swoją opinię w terminie dwóch miesięcy od odebrania powiadomienia. Okres ten może być zawieszony do momentu, gdy Europejski Inspektor Ochrony Danych otrzyma dodatkowe informacje, których mógł zażądać. Jeżeli wymaga tego złożoność sprawy, okres ten może być też wydłużony o następne dwa miesiące decyzją Europejskiego Inspektora Ochrony Danych. Europol zostanie powiadomiony o takiej decyzji przed upływem pierwszego dwumiesięcznego okresu.

   Jeżeli opinia nie została dostarczona do końca dwumiesięcznego okresu lub jakiegokolwiek jego przedłużenia, przyjmuje się, że jest ona pozytywna.

Jeżeli według opinii Europejskiego Inspektora Ochrony Danych przetwarzanie, o którym został powiadomiony, może być związane z naruszeniem jakiegokolwiek przepisu niniejszego rozporządzenia, w stosownym przypadku przedstawia on propozycje uniknięcia takiego naruszenia przepisów. Jeżeli Europol nie zmodyfikuje odpowiednio operacji przetwarzania, Europejski Inspektor Ochrony Danych może skorzystać z uprawnień nadanych mu na mocy art. 46 ust. 3.

4. Europejski Inspektor Ochrony Danych utrzymuje rejestr wszystkich operacji przetwarzania, o których został powiadomiony na podstawie ust. 1.Taki rejestr łączy się z rejestrem, o którym mowa w art. 27 ust. 5 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

Artykuł 43

Rejestrowanie i dokumentowanie

1. Do celów weryfikacji zgodnego z prawem przetwarzania danych, samodzielnego monitorowania i zapewniania właściwej integralności i bezpieczeństwa danych Europol prowadzi ewidencję gromadzenia, zmiany, ujawniania, łączenia lub usuwania danych osobowych bądź dostępu do nich. Takie rejestry lub dokumentacja są usuwane po trzech latach, chyba że dane są wciąż potrzebne do trwających kontroli. Nie ma możliwości zmiany rejestrów.

2. Rejestry lub dokumentacja sporządzone na mocy ust. 1 są udostępniane Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych w celu kontroli ochrony danych. Europejski Inspektor Ochrony Danych wykorzystuje te informacje wyłącznie w celu kontroli ochrony danych oraz zapewnienia odpowiedniego przetwarzania danych, jak również integralności i bezpieczeństwa danych.

Artykuł 44

Inspektor ochrony danych

1. Zarząd powołuje inspektora ochrony danych, który jest członkiem personelu. Inspektor wypełnia swoje obowiązki, działając niezależnie.

2. Inspektor ochrony danych jest wybierany na podstawie swoich osobistych i zawodowych kwalifikacji, a w szczególności swojej wiedzy fachowej na temat ochrony danych.

3. Wybór inspektora ochrony danych nie może powodować konfliktu interesów między jego obowiązkami jako inspektora ochrony danych a innymi obowiązkami urzędowymi, szczególnie w odniesieniu do stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia.

4. Inspektor ochrony danych zostaje powołany na okres od dwóch do pięciu lat. Może on zostać ponownie powołany na maksymalny łączny okres dziesięciu lat. Może być zwolniony ze stanowiska inspektora ochrony danych przez instytucję lub organ Wspólnoty, który go powołał, tylko za zgodą Europejskiego Inspektora Ochrony Danych lub jeżeli przestał spełniać warunki konieczne dla wykonywania swoich obowiązków.

5. Po powołaniu na stanowisko inspektor ochrony danych jest rejestrowany u Europejskiego Inspektora Ochrony Danych przez instytucję lub organ, który go powołał.

6. W odniesieniu do wykonywania swoich obowiązków inspektor ochrony danych nie może otrzymywać żadnych instrukcji.

7. Inspektor ochrony danych realizuje w szczególności następujące zadania w odniesieniu do danych osobowych, z wyjątkiem danych osobowych pracowników Europolu oraz administracyjnych danych osobowych:

   a) zapewnia w sposób niezależny legalność i zgodność z przepisami niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych;

   b) zapewnia prowadzenie rejestru przekazywanych i otrzymywanych danych osobowych zgodnie z niniejszym rozporządzeniem;

   c) dopilnowuje, aby osoby, których dane dotyczą, były na swój wniosek informowane o prawach przysługujących im na mocy niniejszego rozporządzenia;

   d) współpracuje z pracownikami Europolu odpowiedzialnymi za procedury, szkolenia i doradztwo w zakresie przetwarzania danych;

   e) współpracuje z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych;

   f) przygotowuje roczne sprawozdanie i przekazuje je zarządowi oraz Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.

8. Ponadto inspektor ochrony danych pełni funkcje przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 45/2001 w odniesieniu do danych osobowych pracowników Europolu oraz administracyjnych danych osobowych.

9. W ramach wykonywania swoich zadań inspektor ochrony danych ma dostęp do wszystkich danych przetwarzanych przez Europol i do wszystkich pomieszczeń Europolu.

10. Jeśli inspektor ochrony danych uzna, że przepisy niniejszego rozporządzenia dotyczące przetwarzania danych osobowych nie są przestrzegane, informuje o tym dyrektora wykonawczego i wzywa go do usunięcia tego naruszenia w określonym terminie. Jeśli dyrektor wykonawczy nie usunie w określonym terminie tego naruszenia związanego z przetwarzaniem danych, inspektor ochrony danych informuje zarząd i uzgadnia z nim termin udzielenia odpowiedzi. Jeżeli zarząd nie usunie w określonym terminie naruszenia związanego z przetwarzaniem danych, inspektor ochrony danych przekazuje sprawę Europejskiemu Inspektorowi Ochrony Danych.

11. Zarząd przyjmuje przepisy wykonawcze dotyczące inspektora ochrony danych. Wspomniane przepisy wykonawcze dotyczą w szczególności procedury wyboru i odwołania ze stanowiska inspektora ochrony danych, jego zadań, obowiązków i uprawnień oraz ochrony jego niezależności. Europol zapewnia inspektorowi ochrony danych pracowników i zasoby niezbędne do wykonywania jego obowiązków. Wymienieni pracownicy mają jedynie dostęp do danych osobowych przetwarzanych w Europolu oraz do pomieszczeń Europolu w zakresie niezbędnym do realizacji swoich zadań.

Artykuł 45

Nadzór ze strony krajowego organu nadzorczego

1. Każde państwo członkowskie wyznacza krajowy organ nadzorczy, którego zadaniem jest niezależny monitoring, zgodnie z jego prawem krajowym, dopuszczalności przesyłania, pobierania i wszelkiego przekazywania przez dane państwo członkowskie danych osobowych do Europolu oraz sprawdzanie, czy takie przesyłanie, pobieranie lub przekazywanie danych nie powoduje naruszenia praw osoby, której dane dotyczą. W tym celu krajowy organ nadzorczy ma dostęp, na poziomie pomieszczeń jednostki krajowej lub oficerów łącznikowych, do danych przedkładanych Europolowi przez jego państwo członkowskie zgodnie z właściwymi procedurami krajowymi.

2. Na potrzeby pełnienia funkcji nadzorczej krajowe organy nadzorcze otrzymują dostęp do biur i dokumentów swoich oficerów łącznikowych w Europolu.

3. Zgodnie z odpowiednimi procedurami krajowymi, krajowe organy nadzorcze nadzorują działalność jednostek krajowych oraz działalność oficerów łącznikowych w zakresie, w jakim działalność ta ma związek z ochroną danych osobowych. Informują one również Europejskiego Inspektora Ochrony Danych o wszelkich działaniach, jakie podejmują w odniesieniu do Europolu.

4. Każda osoba ma prawo zwrócić się do krajowego organu nadzorczego o sprawdzenie, czy przesłanie lub przekazanie Europolowi dotyczących jej danych w jakiejkolwiek formie oraz dostęp zainteresowanego państwa członkowskiego do tych danych są zgodne z prawem. Z tego prawa korzysta się zgodnie z prawem krajowym państwa członkowskiego, w którym złożono wniosek.

Artykuł 46

Nadzór ze strony Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych jest odpowiedzialny za monitorowanie i zapewnianie stosowania przepisów niniejszego rozporządzenia odnoszących się do ochrony podstawowych praw i wolności osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przez Europol oraz za doradzanie Europolowi i osobom, których dane dotyczą, we wszelkich sprawach związanych z przetwarzaniem danych osobowych. W tym celu pełni on obowiązki przewidziane w ust. 2 i korzysta z uprawnień przyznanych w ust. 3.

2. Europejski Inspektor Ochrony Danych pełni na mocy niniejszego rozporządzenia następujące obowiązki:

   a) wysłuchuje skarg i bada je oraz informuje osobę, której dane dotyczą, o wyniku w odpowiednim czasie;

   b) przeprowadza dochodzenia z własnej inicjatywy bądź na podstawie skarg oraz informuje osoby, których dane dotyczą, o ich wyniku w rozsądnym czasie;

c) monitoruje i zapewnia stosowanie przez Europol przepisów niniejszego rozporządzenia i wszelkich innych aktów Unii odnoszących się do ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych;

d) doradza Europolowi albo z własnej inicjatywy, albo w odpowiedzi na konsultacje we wszystkich kwestiach dotyczących przetwarzania danych osobowych, w szczególności zanim przyjmie przepisy wewnętrzne związane z ochroną podstawowych praw i wolności w odniesieniu do przetwarzania danych osobowych;

e) określa wyłączenia, zabezpieczenia, zezwolenia i warunki, o których mowa w art. 36 ust. 4, przedstawia ich powody oraz podaje je do wiadomości publicznej;

f) prowadzi rejestr operacji przetwarzania, o których został powiadomiony na mocy art. 42 ust. 1 i które zarejestrowano zgodnie z art. 42 ust. 4;

g) przeprowadza kontrole wstępne przetwarzania, o których został powiadomiony.

3. Na podstawie niniejszego rozporządzenia Europejski Inspektor Ochrony Danych może:

a) doradzać osobom, których dane dotyczą, w kwestii korzystania z ich praw;

b) przekazać sprawę Europolowi w przypadku domniemanego naruszenia przepisów regulujących przetwarzanie danych osobowych i w stosownych przypadkach przedstawić wnioski w sprawie usunięcia tego naruszenia i poprawy ochrony osób, których dane dotyczą;

c) nakazać, aby przyjęte zostały wnioski o skorzystanie z pewnych praw w odniesieniu do danych, gdy takie wnioski zostały odrzucone z naruszeniem art. 39 i 40;

d) ostrzegać lub upominać Europol;

e) nakazać poprawę, zablokowanie, usunięcie lub zniszczenie wszystkich danych, jeżeli były one przetwarzane z naruszeniem przepisów dotyczących przetwarzania danych osobowych, oraz powiadomienie o takich działaniach osób trzecich, którym dane zostały ujawnione;

f) nałożyć czasowy lub całkowity zakaz przetwarzania;

g) przekazać sprawę Europolowi oraz w razie potrzeby Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Komisji;

h) przekazać sprawę Trybunałowi Sprawiedliwości Unii Europejskiej zgodnie z warunkami przewidzianymi w Traktacie;

i) interweniować w sprawach wniesionych przed Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

4. Europejski Inspektor Ochrony Danych jest uprawniony do:

a) uzyskiwania od Europolu dostępu do wszelkich danych osobowych i wszelkich informacji niezbędnych do celów związanych z prowadzonymi przez niego postępowaniami wyjaśniającymi;

b) uzyskania dostępu do wszelkich pomieszczeń, w których Europol prowadzi działalność, jeżeli są wystarczające powody, aby przypuszczać, że prowadzona jest tam działalność podlegająca niniejszemu rozporządzeniu.

5. Europejski Inspektor Ochrony Danych sporządza roczne sprawozdanie z działalności nadzorczej w odniesieniu do Europolu. Sprawozdanie to jest częścią sprawozdania rocznego Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, o którym mowa w art. 48 rozporządzenia (WE) nr 45/2001.

6. Członkowie i pracownicy Europejskiego Inspektora Ochrony Danych podlegają obowiązkowi zachowania poufności zgodnie z art. 69.

Artykuł 47

Współpraca między Europejskim Inspektorem Ochrony Danych a krajowymi organami ochrony danych

1. Europejski Inspektor Ochrony Danych działa w ścisłej współpracy z krajowymi organami nadzorczymi w konkretnych kwestiach wymagających krajowego zaangażowania, zwłaszcza jeżeli Europejski Inspektor Ochrony Danych lub krajowy organ nadzorczy stwierdzi znaczące rozbieżności między praktykami państw członkowskich lub potencjalnie niezgodne z prawem przekazanie przy wykorzystaniu kanałów wymiany informacji Europolu, lub w kontekście kwestii podniesionych przez przynajmniej jeden krajowy organ nadzorczy w sprawie wykonania i interpretacji niniejszego rozporządzenia.

2. W sprawach, o których mowa w ust. 1, Europejski Inspektor Ochrony Danych i krajowe organy nadzorcze, działając w zakresie swoich odpowiednich kompetencji, wymieniają się odpowiednimi informacjami, pomagają sobie w przeprowadzaniu kontroli i inspekcji, badają trudności w interpretacji lub stosowaniu niniejszego rozporządzenia, analizują problemy związane z przeprowadzaniem niezależnego nadzoru lub korzystaniem z praw przez osoby, których dane dotyczą, sporządzają zharmonizowane wnioski dotyczące wspólnych rozwiązań wszelkich problemów oraz promują wiedzę na temat praw do ochrony danych, zależnie od potrzeb.

3. W razie potrzeby krajowe organy nadzorcze spotykają się z Europejskim Inspektorem Ochrony Danych. Koszty takich spotkań ponosi Europejski Inspektor Ochrony Danych, który zajmuje się też ich obsługą. Podczas pierwszego spotkania przyjęty zostaje regulamin wewnętrzny. Dalsze metody pracy opracowywane są wspólnie, zależnie od potrzeb.

Artykuł 48

Administracyjne dane osobowe i dane pracowników

Rozporządzenie (WE) nr 45/2001 ma zastosowanie do wszystkich danych osobowych pracowników Europolu oraz do administracyjnych danych osobowych będących w posiadaniu Europolu.

Rozdział VIII

ŚRODKI OCHRONY I ODPOWIEDZIALNOŚĆ

Artykuł 49

Prawo do złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

1. Każda osoba, której dane dotyczą, ma prawo do złożenia skargi do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, jeżeli uważa, że przetwarzanie dotyczących jej danych osobowych nie jest zgodne z przepisami niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli skarga dotyczy decyzji, o której mowa w art. 39 lub 40, Europejski Inspektor Ochrony Danych zasięga opinii krajowych organów nadzorczych lub właściwego organu sądowego w państwie członkowskim, które było źródłem danych, lub bezpośrednio w zainteresowanym państwie członkowskim. Decyzja Europejskiego Inspektora Ochrony Danych, która może obejmować nawet odmowę przekazania jakichkolwiek informacji, jest podejmowana w ścisłej współpracy z krajowym organem nadzorczym lub właściwym organem sądowym.

3. Jeżeli skarga dotyczy przetwarzania danych dostarczonych Europolowi przez państwo członkowskie, Europejski Inspektor Ochrony Danych zapewnia prawidłowe przeprowadzenie niezbędnych kontroli w ścisłej współpracy z krajowym organem nadzorczym państwa członkowskiego, które dostarczyło dane.

4. Jeżeli skarga dotyczy przetwarzania danych dostarczonych Europolowi przez podmioty UE, państwa trzecie lub organizacje międzynarodowe, Europejski Inspektor Ochrony Danych dopilnowuje, aby Europol przeprowadził niezbędne kontrole.

Artykuł 50

Prawo do środka odwoławczego w odniesieniu do Europejskiego Inspektora Ochrony Danych

Odwołania od decyzji Europejskiego Inspektora Ochrony Danych wnoszone są do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

Artykuł 51

Przepisy ogólne w sprawie odpowiedzialności i prawa do odszkodowania

1. Odpowiedzialność umowna Europolu jest regulowana przepisami prawa mającymi zastosowanie do danej umowy.

2. Do wydawania wyroków na podstawie wszelkich klauzul arbitrażowych zamieszczonych w umowie zawartej przez Europol właściwy jest Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej.

3. Nie naruszając przepisów art. 52, w przypadku odpowiedzialności pozaumownej Europol, zgodnie z ogólnymi zasadami wspólnymi dla porządków prawnych państw członkowskich, naprawia wszelkie szkody spowodowane przez oddziały Europolu lub jego pracowników w trakcie pełnienia przez nich obowiązków.

4. Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej jest właściwy do orzekania w sporach dotyczących odszkodowania za szkody, o których mowa w ust. 3.

5. Odpowiedzialność osobistą pracowników Europolu wobec Europolu regulują przepisy regulaminu pracowniczego lub warunków zatrudnienia mające do nich zastosowanie.

Artykuł 52

Odpowiedzialność za nieprawidłowe przetwarzanie danych osobowych i prawo do odszkodowania

1. Każda osoba, która poniosła szkodę w wyniku niezgodnego z prawem przetwarzania danych, ma prawo do odszkodowania za wyrządzoną szkodę od Europolu, zgodnie z art. 340 Traktatu, lub od państwa członkowskiego, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące szkodę, zgodnie z jego prawem krajowym. Osoba wnosi skargę przeciwko Europolowi do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej lub przeciwko państwu członkowskiemu do właściwego sądu krajowego danego państwa członkowskiego.

2. Wszelkie spory między Europolem a państwami członkowskimi dotyczące ostatecznej odpowiedzialności za odszkodowanie przyznane danej osobie zgodnie z ust. 1 są kierowane do zarządu, który podejmuje decyzję większością dwóch trzecich członków, nie naruszając prawa do zakwestionowania zgodnie z art. 263 TFUE.

Rozdział IX

KONTROLA PARLAMENTARNA

Artykuł 53

Kontrola parlamentarna

1. Przewodniczący zarządu i dyrektor wykonawczy stawiają się przed Parlamentem Europejskim, wspólnie z parlamentami narodowymi, na ich wniosek w celu omówienia spraw związanych z Europolem, uwzględniając zobowiązania do dyskrecji i poufności.

2. Kontrola parlamentarna działań Europolu dokonywana przez Parlament Europejski wraz z parlamentami narodowymi jest przeprowadzana zgodnie z przepisami niniejszego rozporządzenia.

3. Oprócz obowiązku informowania i konsultowania określonego w niniejszym rozporządzeniu Europol przekazuje Parlamentowi Europejskiemu i parlamentom narodowym, uwzględniając obowiązek zachowania dyskrecji i poufności, do celów informacyjnych:

   a) oceny zagrożenia, analizy strategiczne i ogólne sprawozdania sytuacyjne dotyczące celu Europolu oraz wyniki badań i ocen zleconych przez Europol;

   b) uzgodnienia robocze przyjęte na podstawie art. 31 ust. 1.

Artykuł 54

Dostęp Parlamentu Europejskiego do informacji niejawnych przetwarzanych przez Europol lub za jego pośrednictwem

1. Do celów umożliwienia Parlamentowi Europejskiemu przeprowadzenia kontroli parlamentarnej działań Europolu zgodnie z art. 53, dostęp do informacji niejawnych Unii Europejskiej oraz informacji jawnych szczególnie chronionych, przetwarzanych przez Europol lub za jego pośrednictwem może zostać przyznany na wniosek Parlamentowi Europejskiemu i jego przedstawicielom.

2. Dostęp do informacji niejawnych Unii Europejskiej i informacji jawnych szczególnie chronionych jest zgodny z podstawowymi zasadami i minimalnymi normami, o których mowa w art. 69. Kwestie szczegółowe w tym względzie są regulowane w ramach uzgodnień roboczych zawartych między Europolem a Parlamentem Europejskim.

Rozdział X

PERSONEL

Artykuł 55

Przepisy ogólne

1. Regulamin pracowniczy urzędników i warunki zatrudnienia innych pracowników oraz przepisy przyjęte w drodze porozumienia między instytucjami Unii dotyczące wykonania tego regulaminu pracowniczego i warunków zatrudnienia innych pracowników mają zastosowanie do personelu Europolu z wyjątkiem tych pracowników, którzy w dniu rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia są objęci umowami zawartymi przez Europol, jak wskazano w konwencji o Europolu.

2. Personel Europolu składa się z personelu zatrudnionego na czas określony lub personelu kontraktowego. Zarząd decyduje, które stanowiska czasowe przewidziane w planie zatrudnienia mogą być obsadzane jedynie przez pracowników zaangażowanych z właściwych organów państw członkowskich. Osoby zatrudniane w celu obsadzenia takich stanowisk są pracownikami zatrudnionymi na czas określony i mogą być z nimi zawierane jedynie umowy o pracę na czas określony, które można jednokrotnie przedłużyć na czas określony.

Artykuł 56

Dyrektor wykonawczy

1. Dyrektor wykonawczy jest zatrudniany w Europolu na czas określony, zgodnie z art. 2 lit. a) warunków zatrudnienia innych pracowników.

2. Dyrektor wykonawczy jest powoływany przez zarząd z listy kandydatów zaproponowanej przez Komisję na podstawie otwartej i przejrzystej procedury naboru.

   Do celów zawarcia umowy z dyrektorem wykonawczym Europol jest reprezentowany przez przewodniczącego zarządu.

   Przed powołaniem kandydat wybrany przez zarząd może zostać wezwany do złożenia oświadczenia przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego i udzielenia odpowiedzi na pytania zadane przez członków tej komisji.

3. Kadencja dyrektora wykonawczego trwa pięć lat. Przed upływem tego okresu Komisja przeprowadza ocenę, w której uwzględnia się ocenę pracy dyrektora wykonawczego oraz zadania i wyzwania stojące przed Europolem w przyszłości.

4. Zarząd, działając na wniosek Komisji, która uwzględnia ocenę wskazaną w ust. 3, może przedłużyć kadencję dyrektora wykonawczego jeden raz, na okres nie dłuższy niż pięć lat.

5. Zarząd informuje Parlament Europejski o zamiarze przedłużenia kadencji dyrektora wykonawczego. W ciągu miesiąca poprzedzającego przedłużenie jego kadencji dyrektor wykonawczy może zostać wezwany do złożenia oświadczenia przed właściwą komisją Parlamentu Europejskiego i do udzielenia odpowiedzi na pytania członków tej komisji.

6. Dyrektor wykonawczy, którego kadencja została przedłużona, nie może uczestniczyć w kolejnej procedurze naboru na to samo stanowisko na koniec całego okresu jego kadencji.

7. Dyrektor wykonawczy może zostać odwołany ze stanowiska jedynie na mocy decyzji zarządu działającego na wniosek Komisji.

8. Zarząd podejmuje decyzje w sprawie mianowania, przedłużenia kadencji oraz usunięcia ze stanowiska dyrektora wykonawczego lub zastępców dyrektora wykonawczego większością dwóch trzecich członków uprawnionych do głosowania.

Artykuł 57

Zastępcy dyrektora wykonawczego

1. Dyrektora wykonawczego wspiera czterech zastępców dyrektora wykonawczego, w tym jeden odpowiedzialny za szkolenia. Zastępca dyrektora wykonawczego ds. szkoleń jest odpowiedzialny za zarządzanie Akademią Europolu i jej działaniami. Dyrektor wykonawczy określa zadania pozostałych zastępców.

2. Do zastępców dyrektora wykonawczego ma zastosowanie art. 56. Mianowanie zastępców lub ich odwołanie ze stanowiska jest wcześniej konsultowane z dyrektorem wykonawczym.

Artykuł 58

Oddelegowani eksperci krajowi i inny personel

1. Europol może także korzystać z usług oddelegowanych ekspertów krajowych lub innego personelu niezatrudnionego przez agencję.

2. Zarząd przyjmuje decyzję ustanawiającą zasady delegowania ekspertów krajowych do Europolu.

Rozdział XI

PRZEPISY FINANSOWE

Artykuł 59

Budżet

1. Preliminarz wszystkich dochodów i wydatków Europolu jest przygotowywany na każdy rok budżetowy, który odpowiada rokowi kalendarzowemu, i jest wykazywany w budżecie Europolu.

2. Budżet Europolu jest zrównoważony pod względem dochodów i wydatków.

3. Bez uszczerbku dla innych zasobów dochody Europolu obejmują wkład Unii zapisany w budżecie ogólnym Unii Europejskiej.

4. Europol może korzystać z finansowania Unii w formie umów o delegowaniu zadań bądź w formie dotacji *ad hoc* i dotacji nadzwyczajnych zgodnie z przepisami odpowiednich instrumentów wspierających politykę Unii.

5. Wydatki Europolu obejmują wynagrodzenia personelu, wydatki administracyjne i związane z infrastrukturą oraz koszty operacyjne.

Artykuł 60

Uchwalenie budżetu

1. Co roku dyrektor wykonawczy sporządza projekt preliminarza dochodów i wydatków Europolu na kolejny rok budżetowy, zawierający plan zatrudnienia, i przesyła go zarządowi.

2. Na podstawie tego projektu zarząd opracowuje wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Europolu na kolejny rok budżetowy. Co roku wstępny projekt preliminarza dochodów i wydatków Europolu przesyłany jest Komisji do dnia [data określona w ramowym rozporządzeniu finansowym]. Zarząd przesyła Komisji, Parlamentowi Europejskiemu i Radzie ostateczny projekt preliminarza, który zawiera projekt planu zatrudnienia, do dnia 31 marca.

3. Komisja przesyła preliminarz Parlamentowi Europejskiemu i Radzie („władza budżetowa”) wraz z projektem budżetu ogólnego Unii Europejskiej.

4. Na podstawie preliminarza Komisja wprowadza do projektu budżetu ogólnego Unii Europejskiej szacunki, które uważa za niezbędne w odniesieniu do planu zatrudnienia, oraz kwoty wkładu, jaki ma być opłacony z budżetu ogólnego, i przedstawia je władzy budżetowej zgodnie z art. 313 i 314 Traktatu.

5. Władza budżetowa zatwierdza środki przewidziane na wkład dla Europolu.

6. Władza budżetowa przyjmuje plan zatrudnienia Europolu.

7. Zarząd przyjmuje budżet Europolu. Budżet staje się ostateczny po ostatecznym przyjęciu budżetu ogólnego Unii. W razie potrzeby budżet jest odpowiednio dostosowywany.

8. W przypadku jakichkolwiek projektów, w szczególności projektów budowlanych, które mogą mieć znaczący wpływ na budżet, zastosowanie mają przepisy [ramowego rozporządzenia finansowego].

Artykuł 61

Wykonanie budżetu

1. Za wykonanie budżetu Europolu odpowiada dyrektor wykonawczy.

2. Co roku dyrektor wykonawczy przesyła władzy budżetowej wszelkie informacje istotne z punktu widzenia wyników procedur oceny.

Artykuł 62

Prezentacja sprawozdania finansowego i absolutorium

1. Do dnia 1 marca następującego po zakończeniu każdego roku budżetowego księgowy Europolu przekazuje tymczasowe sprawozdanie finansowe księgowemu Komisji i Trybunałowi Obrachunkowemu.

2. Europol przesyła sprawozdanie dotyczące zarządzania budżetem i finansami Parlamentowi Europejskiemu, Radzie i Trybunałowi Obrachunkowemu do dnia 31 marca kolejnego roku budżetowego.

3. Do dnia 31 marca następującego po zakończeniu każdego roku budżetowego księgowy Komisji przekazuje Trybunałowi Obrachunkowemu tymczasowe sprawozdanie finansowe Europolu skonsolidowane ze sprawozdaniem finansowym Komisji.

4. Po otrzymaniu uwag Trybunału Obrachunkowego na temat tymczasowego sprawozdania finansowego Europolu, zgodnie z przepisami art. 148 rozporządzenia finansowego, księgowy sporządza końcowe sprawozdanie finansowe Europolu. Dyrektor wykonawczy przedstawia to sprawozdanie zarządowi do zaopiniowania.

5. Zarząd przedstawia opinię na temat końcowego sprawozdania finansowego Europolu.

6. Do dnia 1 lipca następującego po zakończeniu każdego roku budżetowego dyrektor wykonawczy przekazuje końcowe sprawozdanie wraz z opinią zarządu do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komisji, Trybunału Obrachunkowego i parlamentów narodowych.

7. Końcowe sprawozdanie jest publikowane.

8. Dyrektor wykonawczy przesyła Trybunałowi Obrachunkowemu odpowiedź na uwagi zawarte w jego rocznym sprawozdaniu do dnia [data określona w ramowym sprawozdaniu finansowym]. Dyrektor przesyła wymienioną odpowiedź także zarządowi.

9. Dyrektor wykonawczy przedkłada Parlamentowi Europejskiemu, na jego wniosek, wszelkie informacje niezbędne do sprawnego zastosowania procedury udzielania absolutorium za dany rok budżetowy, zgodnie z art. 165 ust. 3 rozporządzenia finansowego.

10. Do dnia 15 maja roku n + 2 Parlament Europejski, na zalecenie Rady stanowiącej większością kwalifikowaną, udziela dyrektorowi wykonawczemu absolutorium z wykonania budżetu za rok budżetowy n.

Artykuł 63

Przepisy finansowe

1. Po konsultacji z Komisją zarząd przyjmuje zasady finansowe mające zastosowanie do Europolu. Zasady te nie odbiegają od [ramowego rozporządzenia finansowego], chyba że takie różnice są szczególnie wymagane do celów działań Europolu, a Komisja wcześniej wyraziła zgodę.

2. Ze względu na specyfikę członków sieci krajowych instytucji szkoleniowych, które są jedynymi organami o określonych cechach i kompetencjach technicznych na potrzeby przeprowadzenia odpowiednich działań szkoleniowych, członkowie ci mogą otrzymać dotacje bez zaproszenia do składania wniosków zgodnie z art. 190 ust. 1 lit. d) rozporządzenia delegowanego Komisji (UE) nr 1268/2012[41].

Rozdział XII

PRZEPISY RÓŻNE

Artykuł 64

Status prawny

1. Europol jest organem Unii. Posiada osobowość prawną.

[41] Dz.U. L 362 z 31.12.2012, s. 1.

2. W każdym z państw członkowskich Europol posiada zdolność do czynności prawnych o najszerszym zakresie przyznawaną przez prawo krajowe osobom prawnym. Europol może zwłaszcza nabywać i zbywać mienie ruchome i nieruchomości oraz być stroną w postępowaniach sądowych.

3. Siedziba Europolu mieści się w Hadze, w Niderlandach.

Artykuł 65

Przywileje i immunitety

1. Wobec Europolu i jego personelu stosuje się Protokół w sprawie przywilejów i immunitetów Unii Europejskiej.

2. Przywileje i immunitety oficerów łącznikowych i członków ich rodzin są przedmiotem porozumienia zawartego między Królestwem Niderlandów a innymi państwami członkowskimi. Wspomniane porozumienie przewiduje takie przywileje i immunitety, jakie są konieczne dla prawidłowego wykonania zadań oficerów łącznikowych.

Artykuł 66

Ustalenia językowe

1. Przepisy określone w rozporządzeniu nr 1[42] mają zastosowanie do Europolu.

2. Usługi tłumaczeniowe niezbędne dla funkcjonowania Europolu świadczy Centrum Tłumaczeń dla Organów Unii Europejskiej.

Artykuł 67

Przejrzystość

1. Do dokumentów będących w posiadaniu Europolu ma zastosowanie rozporządzenie (WE) nr 1049/2001[43].

2. Na podstawie wniosku dyrektora wykonawczego i nie później niż sześć miesięcy od wejścia w życie niniejszego rozporządzenia zarząd przyjmuje szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 w odniesieniu do dokumentów Europolu.

3. Decyzje podjęte przez Europol na mocy art. 8 rozporządzenia (WE) nr 1049/2001 mogą stanowić przedmiot skargi do Rzecznika Praw Obywatelskich lub sprawy wniesionej do Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej na warunkach określonych odpowiednio w art. 228 oraz 263 Traktatu.

---

42 Dz.U. 17 z 6.10.1958, s. 385/58.

43 Dz.U. L 145 z 31.5.2001, s. 43.

Artykuł 68

Zwalczanie nadużyć finansowych

1. Aby ułatwić zwalczanie nadużyć finansowych, korupcji i wszelkich innych nielegalnych działań na mocy rozporządzenia (WE) nr 1073/1999, w ciągu sześciu miesięcy od dnia, w którym Europol rozpocznie działalność operacyjną, przystępuje on do porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącego dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF)[44] i przyjmuje odpowiednie przepisy obowiązujące wszystkich pracowników Europolu, wykorzystując szablon zawarty w załączniku do tego porozumienia.

2. Trybunał Obrachunkowy jest uprawniony do przeprowadzania audytów, na podstawie dokumentacji i na miejscu, obejmujących wszystkich beneficjentów, wykonawców i podwykonawców, którzy otrzymują od Europolu środki unijne.

3. OLAF może przeprowadzać dochodzenia, w tym kontrole i inspekcje na miejscu, zgodnie z przepisami i procedurami określonymi w rozporządzeniu (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 25 maja 1999 r. dotyczącym dochodzeń wewnętrznych prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) i w rozporządzeniu Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami, aby ustalić, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub jakiekolwiek inne nielegalne działania, które wywierają wpływ na interesy finansowe Unii w związku z dotacjami lub umową finansowanymi przez Europol[45].

4. Nie naruszając przepisów ust. 1, 2 i 3, porozumienia o współpracy z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi, umowy, umowy o udzielenie dotacji i decyzje o udzieleniu dotacji przez Europol zawierają przepisy wyraźnie uprawniające Trybunał Obrachunkowy i OLAF do przeprowadzania tego rodzaju audytów i dochodzeń, zgodnie z ich odpowiednimi kompetencjami.

Artykuł 69

Przepisy bezpieczeństwa w zakresie ochrony informacji niejawnych

Europol ustanawia własne przepisy w zakresie obowiązków zachowania dyskrecji i poufności oraz w zakresie ochrony informacji niejawnych i szczególnie chronionych informacji jawnych, uwzględniając podstawowe zasady i minimalne normy określone w decyzji 2011/292/UE. Obejmują one m.in. przepisy dotyczące wymiany, przetwarzania i przechowywania tego rodzaju informacji.

Artykuł 70

Ocena i przegląd

[44] Dz.U. L 136 z 31.5.1999, s. 15.
[45] Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2.

1. Nie później niż pięć lat po dniu [w którym niniejsze rozporządzenie zacznie obowiązywać], a następnie co pięć lat Komisja zleca przeprowadzenie w szczególności oceny wpływu, skuteczności i efektywności Europolu oraz jego praktyk roboczych. W ocenie tej uwzględnia się zwłaszcza wszelkie ewentualne potrzeby dokonania zmian w celach Europolu oraz skutki finansowe takich zmian.

2. Komisja przekazuje Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, parlamentom narodowym i zarządowi sprawozdanie z oceny wraz ze swoimi wnioskami dotyczącymi tego sprawozdania.

3. W ramach co drugiej oceny Komisja dokonuje także oceny wyników osiągniętych przez Europol z uwzględnieniem jego celów, mandatu i zadań. Jeżeli Komisja uważa, że dalsze istnienie Europolu nie jest już uzasadnione w kontekście postawionych przed nim celów i zadań, może złożyć wniosek odpowiednio o zmianę lub uchylenie niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 71

Administracyjne postępowanie wyjaśniające

Działania Europolu podlegają również kontroli Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z postanowieniami art. 228 Traktatu.

Artykuł 72

Siedziba

1. Niezbędne ustalenia dotyczące pomieszczeń, jakie należy zapewnić Europolowi w przyjmującym państwie członkowskim, i obiektów udostępnianych przez to państwo członkowskie, a także przepisy szczególne mające zastosowanie do dyrektora wykonawczego, członków zarządu, personelu Europolu i do członków ich rodzin w przyjmującym państwie członkowskim określane są w porozumieniu w sprawie siedziby zawieranym między Europolem a przyjmującym państwem członkowskim po uzyskaniu zgody zarządu i nie później niż [dwa lata po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia].

2. Państwo członkowskie przyjmujące Europol zapewnia najlepsze możliwe warunki do prowadzenia działalności, w tym wielojęzyczne placówki szkolne o orientacji europejskiej i odpowiednie połączenia komunikacyjne.

Rozdział XIII

PRZEPISY PRZEJŚCIOWE

Artykuł 73

Ogólne następstwo prawne

1. Europol ustanowiony niniejszym rozporządzeniem jest ogólnym następcą prawnym w odniesieniu do wszystkich zawartych umów, zaciągniętych zobowiązań i praw nabytych przez Europol ustanowiony decyzją Rady 2009/371/WSiSW oraz CEPOL ustanowione decyzją Rady 2005/681/WSiSW.

2. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na moc prawną umów zawartych przez Europol, jak ustanowiono w decyzji Rady 2009/371/WSiSW, przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

3. Niniejsze rozporządzenie nie wpływa na moc prawną umów zawartych przez CEPOL, jak ustanowiono w decyzji Rady 2005/681/WSiSW, przed datą wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

4. W drodze odstępstwa od przepisów ust. 3, umowa w sprawie siedziby zawarta na podstawie decyzji Rady 2005/681/WSiSW kończy się z dniem rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 74

Przepisy przejściowe w sprawie zarządu

1. Kadencja członków zarządu CEPOL-u, jak ustanowiono na podstawie art. 10 decyzji Rady 2005/681/WSiSW, upływa w dniu [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

2. Kadencja członków zarządu Europolu, jak ustanowiono na podstawie art. 37 decyzji Rady 2009/371/WSiSW, upływa w dniu [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].

3. W okresie między wejściem w życie a rozpoczęciem stosowania niniejszego rozporządzenia zarząd, jak ustanowiono na podstawie art. 37 decyzji Rady 2009/371/WSiSW:

   a) pełni funkcje zarządu, jak określono w art. 14 niniejszego rozporządzenia;

   b) przygotowuje przyjęcie przepisów w zakresie obowiązków zachowania poufności i dyskrecji oraz w zakresie ochrony informacji niejawnych UE, o których mowa w art. 69 niniejszego rozporządzenia;

   c) przygotowuje każdy instrument niezbędny do zastosowania niniejszego rozporządzenia; oraz

   d) dokonuje zmiany nielegislacyjnych środków wykonawczych do decyzji 2009/371/WSiSW, aby umożliwić zarządowi utworzonemu na mocy art. 13 niniejszego rozporządzenia podjęcie decyzji zgodnie z art. 78 ust. 2.

4. Komisja podejmuje konieczne działania niezwłocznie po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, by zapewnić rozpoczęcie prac przez zarząd, ustanowiony zgodnie z art. 13, w dniu [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia].

5. Nie później niż 6 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszego rozporządzenia państwa członkowskie przekazują Komisji nazwiska osób, które zostały przez nie mianowane członkami i zastępcami członków zarządu zgodnie z art. 13.

6. Pierwsze posiedzenie zarządu ustanowionego na mocy art. 13 niniejszego rozporządzenia odbywa się w dniu [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia]. Przy tej sposobności zarząd podejmie w razie potrzeby decyzję, o której mowa w art. 78 ust. 2.

Artykuł 75

Przepisy przejściowe w sprawie dyrektora wykonawczego i zastępców dyrektora

1. Dyrektorowi wykonawczemu mianowanemu na podstawie art. 38 decyzji 2009/371/WSiSW na pozostały okres jego kadencji zostaną przydzielone obowiązki dyrektora wykonawczego przewidziane w art. 19 niniejszego rozporządzenia. Pozostałe warunki jego umowy pozostają bez zmian. Jeżeli koniec kadencji następuje po dniu [data wejście w życie niniejszego rozporządzenia], ale przed dniem [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], zostaje ona automatycznie przedłużona o jeden rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli dyrektor wykonawczy nie wyraża chęci lub nie jest w stanie działać zgodnie z ust. 1, Komisja wyznacza swojego urzędnika do pełnienia funkcji tymczasowego dyrektora wykonawczego i pełnienia obowiązków powierzonych dyrektorowi wykonawczemu na maksymalny okres 18 miesięcy, do czasu mianowania, o którym mowa w art. 56.

3. Ustępy 1 i 2 mają zastosowanie do zastępców dyrektora mianowanych na podstawie art. 38 decyzji 2009/371/WSiSW.

4. Dyrektor wykonawczy CEPOL-u, mianowany na podstawie art. 11 ust. 1 decyzji Rady 2005/681/WSiSW, jest przez pozostały okres swojej kadencji zastępcą dyrektora wykonawczego ds. szkoleń w Europolu. Pozostałe warunki jego umowy pozostają bez zmian. Jeżeli koniec kadencji następuje po dniu [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia] ale przed dniem [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], zostaje ona automatycznie przedłużona o jeden rok od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 76

Przejściowe przepisy budżetowe

1. W każdym z trzech lat budżetowych następujących po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia, co najmniej 8 mln EUR wydatków operacyjnych rezerwuje się na szkolenia, jak opisano w rozdziale III.

2. Procedura udzielania absolutorium w odniesieniu do budżetów zatwierdzonych na podstawie art. 42 decyzji Rady 2009/371/WSiSW jest przeprowadzana zgodnie z zasadami ustalonymi w art. 43 decyzji Rady 2009/371/WSiSW oraz przepisami finansowymi Europolu.

Rozdział XIV

PRZEPISY KOŃCOWE

Artykuł 77

Zastąpienie

Niniejsze rozporządzenie zastępuje i uchyla decyzję Rady 2009/371/WSiSW oraz decyzję Rady 2005/681/WSiSW.

Odesłania do uchylonych decyzji odczytuje się jako odesłania do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 78

Uchylenie

1. Wszystkie legislacyjne środki wdrażające wykonawcze do decyzji Rady 2009/371/WSiSW oraz decyzji Rady 2005/681/WSiSW uchyla się z mocą od daty rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia.

2. Wszystkie nielegislacyjne środki wykonawcze do decyzji Rady 2009/371/WSiSW ustanawiającej Europejski Urząd Policji (Europol) oraz decyzji Rady 2005/681/WSiSW ustanawiającej CEPOL wciąż obowiązują po dniu [data rozpoczęcia stosowania niniejszego rozporządzenia], o ile zarząd Europolu nie podjął innej decyzji w ramach wykonania niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 79

Wejście w życie i stosowanie

1. Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie 20 dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

2. Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia [termin stosowania].

   Artykuły 73, 74 i 75 stosuje się jednak od [data wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Sporządzono w Brukseli dnia […] r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego	*W imieniu Rady*
Przewodniczący	*Przewodniczący*

ZAŁĄCZNIK 1

Wykaz przestępstw, w odniesieniu do których Europol wspiera i wzmacnia działania prowadzone przez właściwe organy państw członkowskich oraz ich wzajemną współpracę zgodnie z art. 3 ust. 1 niniejszego rozporządzenia

- terroryzm,

- przestępczość zorganizowana,

- nielegalny handel narkotykami,

- nielegalne działania związane z praniem pieniędzy,

- przestępstwa związane z substancjami jądrowymi i promieniotwórczymi,

- przemyt nielegalnych imigrantów,

- handel ludźmi,

- przestępstwa związane z pojazdami silnikowymi,

- zabójstwo, spowodowanie ciężkiego uszczerbku na zdrowiu,

- nielegalny obrót organami i tkankami ludzkimi,

- uprowadzenie, bezprawne pozbawienie wolności i wzięcie zakładników,

- rasizm i ksenofobia

- rozbój,

- nielegalny handel dobrami kultury, w tym antykami i dziełami sztuki,

- oszustwo i nadużycia finansowe, w tym nadużycia finansowe na szkodę interesów finansowych Unii,

- wymuszenie rozbójnicze,

- podrabianie i piractwo produktów,

- fałszowanie dokumentów urzędowych i obrót takimi dokumentami,

- fałszowanie pieniądza i środków płatniczych,

- przestępstwo komputerowe,

- korupcja,

- nielegalny handel bronią, amunicją i materiałami wybuchowymi,

- nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami zwierząt,

- nielegalny obrót zagrożonymi gatunkami i odmianami roślin,

- przestępstwa przeciwko środowisku naturalnemu, w tym zanieczyszczenia pochodzące ze statków,

- nielegalny obrót hormonami i innymi stymulatorami wzrostu

- niegodziwe traktowanie w celach seksualnych oraz wykorzystywanie seksualne kobiet i dzieci.

ZAŁĄCZNIK 2

Kategorie danych osobowych i kategorie osób, których dane dotyczą, w odniesieniu do których gromadzi się i przetwarza dane do celów kontroli krzyżowych, o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. a)

1. Dane osobowe zbierane i przetwarzane do celów kontroli krzyżowych odnoszą się do:

a) osób, które zgodnie z prawem krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego są podejrzane o popełnienie przestępstwa wchodzącego w zakres kompetencji Europolu lub o udział w takim przestępstwie, bądź osób skazanych za takie przestępstwo;

b) osób, wobec których istnieją faktyczne wskazania lub poważne podstawy – na mocy prawa krajowego zainteresowanego państwa członkowskiego – aby podejrzewać, że popełnią przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Europolu.

2. Dane odnoszące się do osób, o których mowa w pkt 1, mogą obejmować jedynie następujące kategorie danych osobowych:

a) nazwisko, nazwisko rodowe, imiona oraz wszelkie pseudonimy lub nazwisko przybrane;

b) datę i miejsce urodzenia;

c) obywatelstwo;

d) płeć;

e) miejsce zamieszkania, zawód i miejsce pobytu danej osoby;

f) numery ubezpieczenia społecznego, prawa jazdy, dane z dokumentów tożsamości i dane paszportowe; oraz

g) w razie konieczności inne cechy charakterystyczne, które mogą ułatwić identyfikację, w tym wszelkie specyficzne obiektywne cechy charakterystyczne niepodlegające zmianom, takie jak dane daktyloskopijne i profil DNA (ustalony na podstawie niekodującej części DNA).

3. W uzupełnieniu do danych, o których mowa w pkt 2, i zgodnie z kategoriami danych osobowych dotyczących osób, o których mowa w pkt 1, mogą być zbierane i przetwarzane następujące dane dotyczące:

a) przestępstw, domniemanych przestępstw wraz z czasem, miejscem i sposobem ich (domniemanego) popełnienia;

b) środków jakie zostały lub mogą zostać wykorzystane do popełnienia tych przestępstw, w tym informacji dotyczących osób prawnych;

c) służb zajmujących się sprawą i odpowiednich numerów akt;

d) domniemanego członkostwa w organizacji przestępczej;

e) wyroków skazujących, w przypadku gdy dotyczą przestępstw wchodzących w zakres kompetencji Europolu;

f) stron wprowadzających dane.

Powyższe dane mogą zostać przekazane Europolowi, nawet wówczas gdy nie zawierają jeszcze odniesienia do osób.

4. Dodatkowe informacje, będące w posiadaniu Europolu lub jednostek krajowych, dotyczące osób, o których mowa w pkt 1, mogą być przekazywane dowolnej jednostce krajowej lub Europolowi na wniosek jednego z tych podmiotów. Jednostki krajowe przekazują informacje zgodnie ze swoim prawem krajowym.

5. W przypadku ostatecznego odstąpienia od postępowania przeciw danej osobie lub w przypadku ostatecznego uniewinnienia takiej osoby, dane dotyczące sprawy, w odniesieniu do której podjęto taką decyzję, zostają usunięte.

Kategorie danych osobowych i kategorie osób, których dane dotyczą, w odniesieniu do których gromadzi się i przetwarza dane do celów analiz strategicznych lub innych analiz o bardziej ogólnym charakterze oraz do celów analiz operacyjnych (o których mowa w art. 24 ust. 1 lit. b) i c)).

1. Dane osobowe gromadzone i przetwarzane do celów analiz strategicznych lub innych analiz o bardziej ogólnym charakterze oraz analiz operacyjnych odnoszą się do:

   a) osób, które zgodnie z prawem krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego są podejrzane o popełnienie przestępstwa wchodzącego w zakres kompetencji Europolu lub o udział w takim przestępstwie, bądź osób skazanych za takie przestępstwo;

   b) osób, wobec których istnieją faktyczne wskazania lub poważne podstawy – na mocy prawa krajowego zainteresowanego państwa członkowskiego – aby podejrzewać, że popełnią przestępstwo wchodzące w zakres kompetencji Europolu;

   c) osób, które mogą zostać wezwane do złożenia zeznań w śledztwach lub dochodzeniach w związku z rozpatrywanymi przestępstwami lub w dalszym postępowaniu karnym;

   d) osób będących ofiarami jednego z rozpatrywanych przestępstw lub osób, w odniesieniu do których pewne fakty dają podstawy, aby uważać, iż mogą stać się ofiarami takiego przestępstwa;

   e) kontaktów i osób powiązanych; oraz

   f) osób, które mogą dostarczyć informacji na temat rozpatrywanych przestępstw.

2. Następujące kategorie danych osobowych, w tym powiązane dane administracyjne, mogą być przetwarzane w stosunku do kategorii osób, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b):

   a) dane osobowe:

      (i) obecne i poprzednie nazwiska;

(ii) obecne i poprzednie imiona;

(iii) nazwisko rodowe;

(iv) nazwisko i imię ojca (w razie potrzeby do celów identyfikacji);

(v) nazwisko i imię matki (w razie potrzeby do celów identyfikacji);

(vi) płeć;

(vii) data urodzenia;

(viii) miejsce urodzenia;

(ix) obywatelstwo;

(x) stan cywilny;

(xi) pseudonim;

(xii) przydomek;

(xiii) nazwisko przybrane lub fałszywe;

(xiv) obecne i poprzednie miejsce zamieszkania lub stałego pobytu;

b) opis fizyczny:

(i) opis fizyczny;

(ii) znaki szczególne (znamiona/blizny/tatuaże itd.);

c) środki ustalenia tożsamości:

(i) dokumenty tożsamości/prawo jazdy;

(ii) krajowy dowód osobisty/numery paszportu;

(iii) krajowy numer identyfikacyjny/numer ubezpieczenia społecznego, jeżeli dotyczy;

(iv) wizerunki graficzne i inne informacje dotyczące wyglądu;

(v) kryminalistyczne informacje służące ustaleniu tożsamości, takie jak odciski palców, profil DNA (ustalony na podstawie niekodującej części DNA), profil głosu, grupa krwi, dane stomatologiczne;

d) zawód i umiejętności:

(i) obecne miejsce zatrudnienia i zawód;

(ii) poprzednie miejsce zatrudnienia i zawód;

(iii) wykształcenie (szkoła/uczelnia wyższa/wykształcenie zawodowe);

(iv) kwalifikacje;

(v) umiejętności i inne dziedziny wiedzy (języki/inne);

e) informacje ekonomiczne i finansowe:

(i) dane finansowe (rachunki bankowe i kody, karty kredytowe itp.);

(ii) posiadana gotówka;

(iii) posiadane akcje/inne aktywa;

(iv) dane dotyczące mienia;

(v) powiązania z przedsiębiorstwami;

(vi) informacje dotyczące banków i kredytów;

(vii) sytuacja podatkowa;

(viii) inne informacje obrazujące zarządzanie przez daną osobę jej sprawami finansowymi;

f) dane dotyczące zachowania:

(i) styl życia (np. życie ponad stan) oraz rutynowe zachowania;

(ii) przemieszczanie się;

(iii) odwiedzane miejsca;

(iv) broń i inne niebezpieczne przedmioty;

(v) ocena pod względem niebezpieczeństwa;

(vi) szczególne zagrożenia, takie jak prawdopodobieństwo ucieczki, korzystanie z podwójnych agentów, powiązania z funkcjonariuszami organów ścigania;

(vii) cechy i profile związane z przestępczością;

(viii) nadużywanie narkotyków;

g) kontakty i osoby powiązane, w tym rodzaj i charakter danego kontaktu lub powiązania;

h) wykorzystywane środki komunikacji, takie jak telefon (stacjonarny/komórkowy), faks, pager, poczta elektroniczna, adresy pocztowe, połączenie (połączenia) internetowe;

i) wykorzystywane środki transportu, takie jak pojazdy, łodzie, statki powietrzne, w tym informacje służące identyfikacji tych środków transportu (numery rejestracyjne);

j) informacje dotyczące działalności przestępczej:

(i) poprzednie wyroki skazujące;

(ii) podejrzewany udział w działalności przestępczej;

(iii) sposoby działania;

(iv) środki, jakie zostały lub mogą zostać wykorzystane do przygotowania lub popełnienia przestępstw;

(v) członkostwo w grupach/organizacjach przestępczych oraz pozycja w danej grupie/organizacji;

(vi) rola w organizacji przestępczej;

(vii) geograficzny zakres działalności przestępczej;

(viii) materiał zebrany w trakcie dochodzenia, taki jak nagrania wideo i fotografie;

k) odniesienia do innych systemów informacyjnych, w których są przechowywane informacje dotyczące danej osoby:

(i) Europol;

(ii) policja/organy celne;

(iii) inne organy ścigania;

(iv) organizacje międzynarodowe;

(v) podmioty publiczne;

(vi) podmioty prywatne;

l) informacje dotyczące osób prawnych związanych z danymi, o których mowa w lit. e) i j):

(i) określenie osoby prawnej;

(ii) lokalizacja;

(iii) data i miejsce utworzenia;

(iv) administracyjny numer rejestracyjny;

(v) forma prawna;

(vi) kapitał;

(vii) obszar działalności;

(viii) krajowe i międzynarodowe spółki zależne;

(ix) dyrektorzy;

(x) powiązania z bankami.

3. „Kontakty i osoby powiązane”, o których mowa w pkt. 1 lit. e), to osoby, co do których istnieją wystarczające podstawy, aby uważać, że można dzięki nim uzyskać istotne dla analizy informacje dotyczące osób, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b) niniejszego załącznika, pod warunkiem że nie należą do jednej z kategorii osób, o których mowa w pkt 1 lit. a), b), c), d) i f). „Kontakty” to osoby, które utrzymują sporadyczne kontakty z osobami, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b). „Osoby powiązane” to osoby, które utrzymują regularne kontakty z osobami, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b).

W stosunku do kontaktów i osób powiązanych dane określone w pkt 2 mogą być przechowywane, jeżeli zachodzi taka konieczność, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że takie dane są wymagane do analizy roli takich osób jako kontaktów lub osób powiązanych.

W tym kontekście przestrzegane są następujące zasady:

a) związek tych osób z osobami, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), wyjaśnia się w jak najkrótszym terminie;

b) jeżeli przyjęte założenia o istnieniu związku między tymi osobami a osobami, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b), okażą się nieuzasadnione, dane zostają niezwłocznie usunięte;

c) jeżeli osoby takie są podejrzane o popełnienie przestępstwa, którego zwalczanie wchodzi w zakres kompetencji Europolu lub zostały skazane za takie przestępstwo, bądź jeżeli istnieją – zgodnie z prawem krajowym zainteresowanego państwa członkowskiego – faktyczne przesłanki lub uzasadnione powody, by uważać, że popełnią one takie przestępstwo, przechowywać można wszystkie dane wymienione w pkt 2;

d) nie przechowuje się danych dotyczących kontaktów i osób powiązanych z kontaktami ani danych dotyczących kontaktów i osób powiązanych z osobami powiązanymi, z wyjątkiem danych dotyczących rodzaju i charakteru ich kontaktów lub powiązań z osobami, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b);

e) jeżeli nie jest możliwe wyjaśnienie zgodnie z poprzedzającymi punktami, fakt ten uwzględnia się przy podejmowaniu decyzji o potrzebie i zakresie przechowywania danych do celów dalszej analizy.

4. Jeżeli chodzi o osoby, które – jak określono w pkt 1 lit. d) – były ofiarami jednego z rozpatrywanych przestępstw lub w odniesieniu do których pewne fakty dają podstawy, aby uważać, że mogą one stać się ofiarami takiego przestępstwa, mogą być przechowywane dane, o których mowa w pkt 2 lit. a) ppkt (i) do pkt 2 lit. c) ppkt (iii) niniejszego załącznika, jak również następujące kategorie danych:

a) dane dotyczące tożsamości ofiary;

b) powód wiktymizacji;

c) szkody (fizyczne/finansowe/psychologiczne/inne);

d) konieczność zagwarantowania anonimowości;

e) możliwość udziału w rozprawie;

f) informacje związane z przestępstwem dostarczone przez osoby, o których mowa w pkt 1 lit. d), lub za ich pośrednictwem, w tym informacje dotyczące ich związku z innymi osobami, jeżeli jest to konieczne do ustalenia tożsamości osób, o których mowa w pkt 1 lit. a) i b).

Inne dane określone w pkt 2 mogą być przechowywane, jeśli jest to konieczne, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że dane te są wymagane do analizy roli osoby jako ofiary lub potencjalnej ofiary.

Dane, które nie są wymagane do dalszej analizy, są usuwane.

5. Jeżeli chodzi o osoby, które – jak określono w pkt 1 lit. c) – mogłyby zostać wezwane do złożenia zeznań w dochodzeniach w związku z rozpatrywanymi przestępstwami lub w dalszym postępowaniu karnym, mogą być przechowywane dane, o których mowa w pkt 2 lit. a) ppkt (i) do pkt 2 lit. c) ppkt (iii) niniejszego załącznika, jak również kategorie danych spełniające następujące kryteria:

a) informacje związane z przestępstwem dostarczone przez takie osoby, w tym informacje dotyczące ich związku z innymi osobami włączonymi do pliku roboczego do celów analizy;

b) konieczność zagwarantowania anonimowości;

c) informacja, czy należy zagwarantować ochronę i przez kogo;

d) nowa tożsamość;

e) możliwość udziału w rozprawie.

Inne dane określone w pkt 2 mogą być przechowywane, jeśli jest to konieczne, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że dane te są wymagane do analizy roli takich osób jako świadków.

Dane, które nie są wymagane do dalszej analizy, są usuwane.

6. Jeżeli chodzi o osoby, które – jak określono w pkt 1 lit. f) – mogą dostarczyć informacji na temat rozpatrywanych przestępstw, mogą być przechowywane dane, o których mowa w pkt 2 lit. a) ppkt (i) do pkt 2 lit. c) ppkt (iii) niniejszego załącznika, jak również kategorie danych spełniające następujące kryteria:

a) zakodowane dane osobowe;

b) rodzaj dostarczonych informacji;

c) konieczność zagwarantowania anonimowości;

d) informacja, czy należy zagwarantować ochronę i przez kogo;

e) nowa tożsamość;

f) możliwość udziału w rozprawie;

g) negatywne doświadczenia;

h) gratyfikacje (finansowe/przysługi).

Inne dane określone w pkt 2 mogą być przechowywane, jeśli jest to konieczne, pod warunkiem że istnieją podstawy, by przyjąć, że dane te są wymagane do analizy roli takich osób jako informatorów.

Dane, które nie są wymagane do dalszej analizy, są usuwane.

7. Jeżeli kiedykolwiek w trakcie analizy – na podstawie poważnych i potwierdzających przesłanek – stanie się jasne, że osoba powinna być ujęta w innej kategorii osób określonych w niniejszym załączniku niż kategoria, w której została pierwotnie ujęta, Europol może przetwarzać dane dotyczące tej osoby wyłącznie w takim zakresie, na jaki pozwala nowa kategoria, a wszelkie inne dane są usuwane.

Jeżeli na podstawie takich przesłanek stanie się jasne, że daną osobę należy ująć w dwóch lub w większej liczbie różnych kategorii określonych w niniejszym załączniku, Europol może przetwarzać wszystkie dane, na jakie pozwalają takie kategorie.

OCENA SKUTKÓW FINANSOWYCH REGULACJI

1. STRUKTURA WNIOSKU/INICJATYWY

1.1. Tytuł wniosku/inicjatywy

Wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy i Szkolenia w Dziedzinie Egzekwowania Prawa (Europol) i uchylającego decyzje Rady 2009/371/WSiSW i 2005/681/WSiSW

1.2. Dziedzina(-y) polityki w strukturze ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa[46]

Dziedzina polityki: Sprawy wewnętrzne

Działanie: 18.02 Bezpieczeństwo wewnętrzne

1.3. Charakter wniosku/inicjatywy

☑ Wniosek/inicjatywa dotyczy n**owego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **nowego działania będącego następstwem projektu pilotażowego/działania przygotowawczego**[47]

☐ Wniosek/inicjatywa wiąże się z **przedłużeniem bieżącego działania**

☐ Wniosek/inicjatywa dotyczy **działania, które zostało przekształcone pod kątem nowego działania**

1.4. Cele

1.4.1. Wieloletni(e) cel(e) strategiczny(-e) Komisji wskazany(-e) we wniosku/inicjatywie

Europejski Urząd Policji (Europol) rozpoczął działalność jako międzyrządowy organ regulowany postanowieniami konwencji zawartej między państwami członkowskimi, która weszła w życie w 1999 r. Od dnia 1 stycznia 2010 r. Europol został przekształcony decyzją Rady 2009/371/WSiSW w zdecentralizowaną agencję UE mającą na celu wspieranie i wzmacnianie działań podejmowanych przez odpowiednie organy ścigania państw członkowskich przeciwko poważnej i zorganizowanej przestępczości oraz terroryzmowi. W decyzji Rady szczegółowo określono również cele i zadania Europolu.

W Traktacie z Lizbony zniesiono strukturę Unii Europejskiej opartą na filarach i ujednolicono obszar współpracy policyjnej ze wspólnotowym dorobkiem prawnym. Artykuł 88 TFUE stanowi, że Europol działa na mocy rozporządzenia przyjmowanego w drodze współdecyzji. Artykuł ten wymaga on ustanowienia procedur i mechanizmu kontroli działań Europolu przez Parlament Europejski i

[46] ABM: Activity Based Management: zarządzanie kosztami działań – ABB: Activity Based Budgeting: budżet zadaniowy.

[47] O którym mowa w art. 49 ust. 6 lit. a) lub b) rozporządzenia finansowego.

parlamenty narodowe. Ponadto w programie sztokholmskim[48], który określa wieloletnią strategię UE w obszarze wymiaru sprawiedliwości i bezpieczeństwa, stwierdzono, że Europol powinien zostać zreformowany i stać się „centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, dostawcą usług i platformą dla organów ścigania".

W art. 87 ust. 2 lit. b) TFUE przewidziano środki dotyczące wspierania szkolenia pracowników, jak również współpracy w zakresie wymiany pracowników. W programie sztokholmskim wskazano, że konieczna jest intensyfikacja szkoleń obejmujących kwestie związane z Unią, aby propagować rzeczywistą europejską kulturę sądową i kulturę egzekwowania prawa, oraz że należy dążyć do realizacji celu w postaci systematycznych europejskich systemów szkolenia. W związku z powyższym Komisja proponuje w niniejszym wniosku utworzenie europejskiego systemu szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa, który będzie się opierać na działalności prowadzonej dotychczas przez CEPOL. W niniejszym wniosku proponuje się połączenie tych dwóch agencji i powierzenie nowej (połączonej) agencji zadania wdrożenia systemu szkoleń.

1.4.2. Cel(e) szczegółowy(-e) i działanie(-a) ABM/ABB, których dotyczy wniosek/inicjatywa

Działanie ABB 18 05: Bezpieczeństwo i ochrona swobód

CEL SZCZEGÓŁOWY 3

Zacieśnienie współpracy między państwami członkowskimi w dziedzinie egzekwowania prawa, zwłaszcza poprzez ułatwianie wymiany informacji między organami ścigania, umożliwiając dostęp do właściwych danych przy jednoczesnym zapewnieniu poszanowania zasad ochrony danych, oraz poprzez wzmacnianie roli Europolu i CEPOL-u jako partnerów państw członkowskich w walce z poważną przestępczością i w zapewnianiu szkoleń dla funkcjonariuszy policji.

Główne wyniki polityki w 2013 r. – rozporządzenie w sprawie połączenia EUROPOL-u i CEPOL-u

Rozporządzenie w sprawie Europolu:

Cel szczegółowy nr 1:

Działanie jako główny ośrodek wsparcia dla operacji i wiedzy fachowej w dziedzinie egzekwowania prawa

Cel szczegółowy nr 2:

Działanie jako centrum informacji o przestępstwach w UE

Cel szczegółowy nr 3:

Koordynowanie realizacji polityki UE dotyczącej szkoleń funkcjonariuszy organów ścigania oraz zapewnianie właściwych szkoleń i wymiany na poziomie UE

Cel szczegółowy nr 4:

[48] Program sztokholmski – Otwarta i bezpieczna Europa dla dobra i ochrony obywateli, Dz.U. C 115 z 4.5.2010.

Wzmacnianie zdolności UE do walki z cyberprzestępczością, aby uniknąć szkód dla obywateli i przedsiębiorstw oraz strat dla gospodarki UE

Działanie(-a) ABM/ABB, którego(-ych) dotyczy wniosek/inicjatywa

Działanie 18 05: Bezpieczeństwo i ochrona swobód

1.4.3. Oczekiwany(-e) wynik(i) i wpływ

Należy wskazać, jakie efekty przyniesie wniosek/inicjatywa beneficjentom/grupie docelowej.

Europol zapewnia krajowym organom ścigania wsparcie dotyczące ich wzajemnej współpracy w zapobieganiu poważnej przestępczości i terroryzmowi oraz walce z tymi zjawiskami. We wniosku, tj. rozporządzeniu w sprawie Europolu, określa się nowe ramy prawne dotyczące Europolu. Ustanowienie nowej podstawy prawnej zwiększy bezpieczeństwo UE poprzez poprawę skuteczności i efektywności Europolu we wspieraniu zapobiegania poważnej transgranicznej przestępczości i terroryzmowi oraz walki z tymi zjawiskami, a także poprzez realizację przez Europol nowych zadań odnoszących się do szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa na poziomie UE oraz dotyczących prowadzenia ośrodków egzekwowania prawa UE w zakresie konkretnych zjawisk przestępczych, takich jak cyberprzestępczość.

Wniosek ma na celu usprawnienie służb wywiadowczych Europolu, tak by mogły one lepiej służyć państwom członkowskim i dostarczać lepszej jakości informacji do celów ustalania polityki UE. Zagwarantuje on lepsze dostosowanie Europolu i jego działań do wymogów Traktatu z Lizbony i programu sztokholmskiego. Wniosek przyczyni się do dalszego wzmocnienia rozliczalności Europolu i umocnienia jego systemu ochrony danych. Europol będzie w stanie zapewnić państwom członkowskim wszystkie niezbędne i aktualne usługi oraz produkty w celu ułatwienia im walki z poważną przestępczością wyrządzającą szkody obywatelom UE i wspomagania ich w tych działaniach. Zwiększony przepływ informacji z państw członkowskich, obejmujący dane dotyczące cyberprzestępczości, oraz usprawnione uzgodnienia w zakresie przetwarzania danych wraz z solidnym systemem ochrony danych, a także podwyższone zdolności szkoleniowe wzmocnią rolę Europolu we wspieraniu państw członkowskich.

Dane pochodzące od podmiotów prywatnych będą mogły być dostarczane Europolowi przez każde państwo członkowskie (jednostka krajowa Europolu), co zmniejszy ryzyko opóźnień lub nieprzekazania informacji. Wymiana danych z państwami trzecimi stanie się bardziej ukierunkowana, co wywrze pozytywny wpływ na współpracę i bezpieczeństwo wewnętrzne w UE i państwach trzecich. Umożliwi to z kolei bardziej skoordynowaną, całościową reakcję na zjawiska przestępcze.

We wniosku określa się nowe zadania Europolu, włączając i poszerzając w pewnym zakresie zadania odnoszące się do szkoleń funkcjonariuszy organów ścigania, które są obecnie realizowane przez CEPOL. Oczekuje się, że integracja i racjonalizacja funkcji operacyjnych i szkoleniowych w ramach jednej agencji doprowadzi do wzajemnie wzmacniającej się dynamiki. Wyeliminowanie powielania funkcji administracyjnych przyniesie oszczędności zasobów, które będzie można skierować do realizacji zadań szkoleniowych, zwłaszcza na wdrażanie europejskiego systemu szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa. Zapewniony w ten sposób wyższy poziom szkoleń podniesie standardy działań policyjnych w całej UE, zwiększy zaufanie między organami ścigania, przyczyni się do rozwoju wspólnej kultury w dziedzinie egzekwowania prawa, a tym samym zapewni większą skuteczność reakcji UE na wspólne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa.

Ponadto wniosek zwiększy rozliczalność Europolu i ujednolici zarządzanie Europolem z zarządzaniem innymi europejskimi agencjami regulacyjnymi.

We wniosku wprowadza się kolejne nowe zadania Europolu, tj. prowadzenie Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3) utworzonego na początku 2013 r. EC3 znacznie zwiększy zdolność UE do stawienia czoła rosnącym zagrożeniom powodowanym przez cyberprzestępczość i będzie dążyć do wspierania i uzupełniania działań państw członkowskich. Państwa członkowskie osiągną duże korzyści z funkcjonowania centrum, które ma oferować szeroki zakres usług i produktów i które będzie wyposażone w najbardziej zaawansowaną technologię oraz wysoko wykwalifikowaną i wyspecjalizowaną siłę roboczą. Ponadto działające perspektywicznie centrum, które przewiduje tendencje, analizuje zagrożenia i przedstawia strategiczne wytyczne dotyczące walki z cyberprzestępczością, będzie przynosić istotną wartość dodaną państwom członkowskim. Agencje i organy UE również zyskają większe zdolności w podejmowaniu działań dotyczących wyzwań stawianych przez cyberprzestępczość.

1.4.4. Wskaźniki wyników i wpływu

Należy określić wskaźniki, które umożliwią monitorowanie realizacji wniosku/inicjatywy.

– zaspokojenie potrzeb użytkowników w zakresie wsparcia operacyjnego udzielonego w ramach operacji lub dochodzeń;

– odsetek wszystkich wiadomości w systemie SIENA przesyłanych przez państwa członkowskie i wymienianych z Europolem;

– ilość i jakość informacji przesyłanych przez poszczególne państwa członkowskie w odniesieniu do całkowitej ilości i jakości informacji przesyłanych przez wszystkie państwa członkowskie;

– liczba dochodzeń wspieranych przez Europol;

– liczba przedłożonych sprawozdań przekrojowych;

– liczba przedłożonych sprawozdań dotyczących analiz operacyjnych;

– liczba wspólnych dochodzeń, zwłaszcza wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych wspieranych przez Europol;

– liczba wniosków w systemie SIENA oraz dotyczących informacji przesłanych przez Europol partnerom zewnętrznym;

– liczba wniosków w systemie SIENA oraz dotyczących informacji przesłanych przez partnerów zewnętrznych Europolowi;

– liczba wszczętych spraw w systemie SIENA;

– liczba zidentyfikowanych, aresztowanych i ściganych podejrzanych w państwach członkowskich;

– liczba przypadków wsparcia udzielonego w kwestiach technicznych lub kryminalistycznych (w tym na miejscu);

– liczba przeszkolonych pracowników;

– jakość produktów strategicznych (dane szczegółowe, zakres, metoda analityczna).

W odniesieniu do szkoleń:

– liczba analiz potrzeb;

– liczba produktów zapewniających jakość;

– liczba wspólnych programów szkoleń;

– liczba modułów szkoleniowych (oraz e-szkoleń);

– liczba przeprowadzonych kursów;

– liczba zorganizowanych wymian;

– zaspokojenie potrzeb użytkowników.

Ponadto do oceny wpływu działań EC3 można zastosować następujące główne wskaźniki:

– zakres wkładu EC3 w rozbijanie sieci cyberprzestępczych poprzez skuteczne operacje transgraniczne koordynowane lub wspierane przez EC3 (na podstawie liczby zidentyfikowanych, aresztowanych i ściganych podejrzanych oraz liczby zidentyfikowanych ofiar);

– wpływ strategiczny lub operacyjny – na poziomie UE i państw członkowskich – ocen zagrożenia i ryzyka lub prognoz dotyczących tendencji przygotowanych przez EC3;

– wzrost liczby pracowników (organów ścigania lub innych), którzy przechodzą specjalistyczne szkolenie w zakresie cyberprzestępczości;

– zakres, w jakim nowe narzędzia technologiczne zapoczątkowane, koordynowane lub opracowane przez EC3 są stosowane podczas operacji EC3 lub przez państwa członkowskie;

– zakres, w jakim inicjatywy w dziedzinie partnerstwa publiczno-prywatnego ułatwiają pracę EC3;

– ogólny poziom zadowolenia państw członkowskich w odniesieniu do wszystkich produktów i usług EC3.

1.5. Uzasadnienie wniosku/inicjatywy

1.5.1. Potrzeba(-y), która(-e) ma(-ją) zostać zaspokojona(-e) w perspektywie krótko- lub długoterminowej

Reforma Europolu wpisuje się w szerszy proces osiągania celu „Otwartej i bezpiecznej Europy dla dobra i ochrony obywateli”, który określono w programie sztokholmskim. Wśród innych środków służących osiągnięciu tego celu w programie sztokholmskim wezwano Europol, aby stał się „centrum wymiany informacji między organami ścigania państw członkowskich, dostawcą usług i platformą dla organów ścigania”. Rola Europolu w zakresie

wspierania organów ścigania w państwach członkowskich oraz ogólne perspektywy jego rozwoju są zatem przedmiotem solidnych międzyinstytucjonalnych uzgodnień.

Jednocześnie w następstwie Traktatu z Lizbony oraz wspólnego oświadczenia w sprawie agencji regulacyjnych działania Europolu będą musiały podlegać regularnej kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego i parlamentów narodowych, a zarządzanie nim powinno zostać ujednolicone ze standardami dotyczącymi wszystkich agencji regulacyjnych UE.

Ponadto w odniesieniu do ochrony danych standardy systemu ochrony danych Europolu powinny zostać w jeszcze większym stopniu dostosowane do standardów innych mechanizmów ochrony danych, a prawo dostępu osób do danych osobowych, które ich dotyczą, powinno zostać wzmocnione poprzez określenie alternatywnej procedury sprawdzania zgodności z prawem w zakresie przetwarzania danych osobowych.

Wynikający z niniejszego wniosku wyższy poziom szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa podniesie standardy działań policyjnych w całej UE, zwiększy zaufanie między organami ścigania, przyczyni się do rozwoju wspólnej kultury w dziedzinie egzekwowania prawa, a tym samym zapewni większą skuteczność reakcji UE na wspólne wyzwania w zakresie bezpieczeństwa.

Cyberprzestępczość staje się coraz częściej występującym i złożonym zjawiskiem. Przed utworzeniem EC3 UE nie dysponowała odpowiednimi zdolnościami do walki z cyberprzestępczością - nie tylko ze względu na to, że jako zjawisko jest ona wyjątkowo złożona, bardzo szybko się rozwija, a zrozumienie jej charakterystyki i funkcjonowania wymaga wysokiego poziomu wiedzy fachowej - ale również ze względu na niewystarczający przepływ informacji. Gruntowna wiedza fachowa zdobyta na poziomie krajowym i na poziomie UE powinna być przedmiotem wymiany między wszystkimi państwami członkowskimi. Dzięki temu UE zwiększy skuteczność swoich działań w walce z cyberprzestępczością, która jest zjawiskiem z natury transgranicznym. Reagowanie na zjawiska transgraniczne wymaga zaś współpracy.

1.5.2. Wartość dodana z tytułu zaangażowania Unii Europejskiej

Współpraca w dziedzinie egzekwowania prawa w UE nie może funkcjonować bez skutecznej wymiany informacji i danych wywiadowczych dotyczących przestępstw między krajowymi organami ścigania i innymi właściwymi jednostkami w UE i poza jej obszarem. Dostęp do odpowiednich i aktualnych informacji o przestępstwach oraz wymiana i analiza tych informacji mają zasadnicze znaczenie dla skutecznej walki z przestępczością. Europol ma największe możliwości wspierania współpracy w tym obszarze i zapewnienia koordynacji na poziomie UE.

Skuteczne zapobieganie przestępczości transgranicznej i walka z nią nie mogą być efektywnie prowadzone wyłącznie przez krajowe siły policyjne: wymagają skoordynowanego i opartego na współpracy podejścia obejmującego publiczne i prywatne zainteresowane strony w całej UE. Europol jest jedyną agencją UE wspierającą organy ścigania w państwach członkowskich w wyżej opisanych działaniach. Świadczy on na rzecz przedmiotowych organów wyjątkowy zestaw usług operacyjnych mających na celu zwalczanie poważnej przestępczości transgranicznej (m.in. analizy dotyczące przestępczości, wsparcie kryminalistyczne i operacyjne w zakresie dochodzeń transgranicznych). Obecne ramy prawne uniemożliwiają jednak Europolowi osiągnięcie pełnej skuteczności i zapewnianie państwom członkowskim

koniecznych, kompletnych oraz aktualnych narzędzi. Wspomniane przepisy mogą zostać zmienione tylko poprzez reformę legislacyjną na poziomie UE. Nie można jej przeprowadzić na poziomie krajowym, regionalnym ani lokalnym, również Europol nie może jej zrealizować samodzielnie za pomocą działania wewnętrznego.

Dodatkowo w Traktacie z Lizbony wzywa się do ustanowienia mechanizmu kontroli parlamentarnej nad działaniami Europolu, a we wspólnym oświadczeniu w sprawie agencji regulacyjnych wymaga się dostosowania zarządzania Europolem do zarządzania innymi agencjami UE. Wiąże się to z podjęciem działań legislacyjnych na poziomie UE.

Wartość dodana zaangażowania UE w szkolenia w dziedzinie egzekwowania prawa polega na zapewnieniu skoordynowanego podejścia w rozwoju i wdrażaniu takich szkoleń. Wiele już zdziałano w tej dziedzinie zarówno na poziomie krajowym w ramach państw członkowskich, jak i na poziomie UE w ramach CEPOL-u. Z komunikatu w sprawie europejskiego systemu szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa wynika jednak, że wiele zostało jeszcze do zrobienia, np. w celu dopilnowania, by szkolenia odpowiadały potrzebom dotyczącym kwestii przestępczości o znaczeniu priorytetowym na poziomie UE oraz by przyjęto spójne podejście w zakresie przeprowadzania szkoleń na poziomie UE zgodnie z najwyższymi normami jakości.

EC3 zostało utworzone w celu pokonania licznych przeszkód dotyczących skutecznego prowadzenia dochodzeń w zakresie cyberprzestępczości i ścigania przestępców na poziomie UE. Jest to kluczowe zadanie wpisane w ogólną strategię UE zmierzającą do poprawy bezpieczeństwa cybernetycznego oraz uczynienia z cyberprzestrzeni obszaru sprawiedliwości, na którym zagwarantowane będą prawa człowieka i podstawowe wolności poprzez wspólne wysiłki wszystkich zainteresowanych stron.

1.5.3. Główne wnioski wyciągnięte z podobnych działań

Zewnętrzna ocena decyzji Rady w sprawie Europolu zasiliła rozważania na temat poprawy skuteczności Europolu. Potwierdziła ona, że Europol to dobrze funkcjonująca agencja, która prowadzi odpowiednie działania operacyjne i przynosi wartość dodaną bezpieczeństwu obywateli Unii. W ocenie wskazano jednak szereg obszarów, w których niezbędne są usprawnienia. Konsultacje z zewnętrznymi zainteresowanymi stronami w sprawie reformy Europolu i szereg sprawozdań rocznych oraz szczegółowych sporządzonych przez Europol przyczyniły się do jasnego zrozumienia zmian koniecznych do wprowadzenia w Europolu. Powtarzającymi się kwestiami były: niewystarczające przekazywanie informacji przez państwa członkowskie, ograniczenia prawne w dziedzinie bezpośredniej współpracy z sektorem prywatnym oraz sztywne ramy prawne dotyczące współpracy z państwami trzecimi (zwłaszcza ta ostatnia kwestia wymaga zmian w wyniku wejścia w życie Traktatu z Lizbony).

W szerszym kontekście dostęp do odpowiednich i aktualnych informacji o przestępstwach oraz wymiana takich informacji między organami ścigania okazały się zasadnicze z punktu widzenia skutecznego zapobiegania przestępczości transgranicznej. Zostało to potwierdzone poprzez wprowadzenie wielu środków UE takich, jak na przykład decyzja ramowa w sprawie konwencji z Prüm oraz decyzja ramowa w sprawie inicjatywy szwedzkiej.

W odniesieniu do szkoleń komunikat w sprawie europejskiego systemu szkoleń w dziedzinie egzekwowania prawa opiera się na identyfikacji potrzeb szkoleniowych przeprowadzonej przez CEPOL w 2012 r. oraz na szeroko zakrojonych konsultacjach z ekspertami z państw

członkowskich i agencji WSiSW. Wyniki tych działań wskazały na potrzebę bardziej skoordynowanego podejścia, włącznie z umocnieniem roli agencji UE jako siły stymulującej i koordynującej wdrażanie systemu, w ścisłej współpracy z innymi agencjami i krajowymi akademiami szkolenia. CEPOL objęto pięcioletnią oceną zakończoną w 2011 r. oraz zewnętrzną analizą zleconą przez Komisję w celu wsparcia opracowania oceny skutków. Wyniki tych analiz wskazały na potrzebę intensyfikacji szkoleń na temat unijnego wymiaru działań policyjnych w celu zapewnienia lepszej koordynacji między CEPOL-em, państwami członkowskimi i innymi agencjami oraz w celu usprawnienia obecnego zarządzania CEPOL-em i jego struktury.

Ponadto techniczne zaawansowanie wymagane przy całościowym zwalczaniu cyberprzestępczości oznacza, iż tradycyjne sposoby prowadzenia dochodzeń w tego rodzaju przestępstwach nie są wystarczające. Bez zaawansowanych szkoleń informatycznych dla organów ścigania, zapewniających zrozumienie złożoności wykorzystywanej technologii i nowego spektrum kryminalistyki cyfrowej oraz zdolności do nadążenia za szybko zmieniającą się technologią i sposobem działania cyberprzestępców, możliwości UE w zakresie odpowiedniego zwalczania cyberprzestępczości wciąż będą niewystarczające. Do szybko zmieniającej się technologii trzeba dopasować szybko rozwijające się narzędzia technologiczne stosowane w walce z cyberprzestępczością, a także pracowników, którzy będą mogli nadążyć za zmianami i wykorzystać wcześniej zdobytą wiedzę oraz doświadczenie.

1.5.4. Spójność z innymi właściwymi instrumentami oraz możliwa synergia

Rozporządzenie w sprawie Europolu, przekształcające tę agencję w europejskie centrum wywiadu kryminalnego, przyczyni się do osiągnięcia celu „Otwartej i bezpiecznej Europy dla dobra i ochrony obywateli", jak określono w programie sztokholmskim. Połączenie funkcji operacyjnych i szkoleniowych w ramach jednej agencji doprowadzi do wzajemnie wzmacniającej się dynamiki, która podniesie skuteczność działań operacyjnych oraz adekwatność i przydatność szkoleń UE.

Ponadto efektywny Europol będzie miał większe możliwości udzielania pomocy przy osiąganiu celów wytyczonych w komunikacie Komisji dotyczącym strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu oraz ogólnego wzmocnienia współpracy policyjnej w UE.

Proponowany sposób zrządzania Europolem przyczyni się do ogólnego ujednolicenia modelu zarządzania agencjami UE przewidzianego we wspólnym oświadczeniu w sprawie agencji regulacyjnych. Wprowadzenie kontroli parlamentarnej wobec działań Europolu oraz nowych środków współpracy z państwami trzecimi pozwoli dostosować Europol do wymogów Traktatu z Lizbony (w którym przewidziano, że to raczej Komisja, a nie Europol, będzie uprawniona do negocjowania międzynarodowych umów w sprawie wymiany informacji).

We wniosku dąży się również do wyraźnego określenia granic kompetencji Europolu, aby zapobiec powielaniu działań z innymi agencjami WSiSW oraz by ukierunkować ich współpracę z Europolem. W celu wzmocnienia tego procesu zaproponowane w rozporządzeniu rozwiązania (np. dotyczące wniosków do państw członkowskich o wszczynanie przez nie dochodzeń, przekazywania Europolowi informacji) powinny zostać stopniowo odzwierciedlone w podstawach prawnych innych agencji (np. Eurojustu).

1.6. Czas trwania działania i jego wpływ finansowy

☐ Wniosek/inicjatywa o **określonym czasie trwania**

– ☐ Czas trwania wniosku/inicjatywy: od [DD/MM]RRRR r. do [DD/MM]RRRR r.

– ☐Czas trwania wpływu finansowego: od RRRR r. do RRRR r.

☑ Wniosek/inicjatywa o **nieokreślonym czasie trwania**

– Wprowadzenie w życie z okresem rozruchu od 2013 r. w zakresie EC3 oraz od 2015 r. w odniesieniu do reformy Europolu i integracji działań szkoleniowych,

– po którym następuje faza operacyjna.

1.7. Przewidywany(-e) tryb(y) zarządzania[49]

☑ **Pośrednie zarządzanie scentralizowane** poprzez przekazanie zadań wykonawczych:

– ☐ agencjom wykonawczym

– ☑organom utworzonym przez Unię Europejską[50]

– ☐ krajowym organom publicznym/organom mającym obowiązek świadczenia usługi publicznej

– ☐ osobom odpowiedzialnym za wykonanie określonych działań na mocy tytułu V Traktatu o Unii Europejskiej, określonym we właściwym prawnym akcie podstawowym w rozumieniu art. 49 rozporządzenia finansowego

☐ **Zarządzanie wspólne** z organizacjami międzynarodowymi ***(należy wyszczególnić)***

W przypadku wskazania więcej niż jednego trybu, należy podać dodatkowe informacje w części „Uwagi".

Uwagi

Dane liczbowe dotyczące zasobów finansowych i ludzkich stanowią połączenie całkowitej przewidywanej kwoty dla Europolu, jak zaplanowano w okresie do 2020 r., z dodatkowym finansowym zapotrzebowaniem, które jest niezbędne, aby wdrożyć proponowane szersze uprawnienia Europolu, w tym szkolenia, w opisanej obecnie postaci.

[49] Wyjaśnienia dotyczące trybów zarządzania oraz odniesienia do rozporządzenia finansowego znajdują się na następującej stronie: http://www.cc.cec/budg/man/budgmanag/budgmanag_en.html.

[50] O którym mowa w art. 185 rozporządzenia finansowego.

2. ŚRODKI ZARZĄDZANIA

2.1. Zasady nadzoru i sprawozdawczości

Należy określić częstotliwość i warunki.

Monitorowanie i ocena wykonania działań agencji będzie odgrywać ważną rolę przy zapewnianiu skuteczności Europolu. Zgodnie ze wspólnym oświadczeniem w sprawie agencji regulacyjnych UE, Europol uzupełni swoje działania zawarte w programie roboczym o kluczowe wskaźniki skuteczności działania. Działania Europolu zostaną następnie zmierzone w odniesieniu do tych wskaźników w rocznym sprawozdaniu z działalności.

Oprócz zasad zarządzania poziomego mających zastosowanie wobec agencji, Europol w szczególności sporządzi sprawozdanie roczne; wprowadzona zostanie także zasada okresowej ogólnej oceny, którą będzie co 5 lat zlecać Komisja.

Aby regularnie monitorować dostarczanie przez państwa członkowskie informacji, Europol będzie corocznie składać sprawozdania Parlamentowi Europejskiemu i Radzie na temat wyników działań każdego państwa członkowskiego. We wspomnianych sprawozdaniach zawarte zostaną szczegółowe wskaźniki ilościowe i jakościowe oraz zostaną określone tendencje.

We wniosku ustanowiono również zasady kontroli działań Europolu przez Parlament Europejski i parlamenty narodowe, która dotyczy ostatecznie realizacji programu prac Europolu oraz wykonania budżetu.

Zarząd Europolu będzie odpowiedzialny za nadzór nad skutecznym administracyjnym zarządzaniem operacyjnym i budżetowym agencji.

2.2. System zarządzania i kontroli

2.2.1. Zidentyfikowane ryzyko

Działania przestępców mają obecnie charakter bardziej złożony, zróżnicowany i międzynarodowy niż kiedykolwiek wcześniej. Rozwinięte na szeroką skalę sieci przestępcze i terrorystyczne stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa wewnętrznego UE i jej obywateli. Działania przestępcze dotyczą coraz większej ilości towarów oraz mają charakter wielowymiarowy i transgraniczny. Krajowe organy ścigania nie mogą prowadzić działań samodzielnie, lecz muszą współpracować z innymi organami i z Europolem, który ma pełnić rolę europejskiego centrum wywiadu kryminalnego. Wzmocnienie personelu Europolu jest konieczne, by sprostać nowym zadaniom oraz spełnić wymogi ustanowione w nowym rozporządzeniu. Możliwości przesunięć w zakresie istniejących zasobów kadrowych zostały w pełni wykorzystane. Braki pod względem nowych wnioskowanych stanowisk spowodują nieustanne naruszanie mającego zastosowanie prawa Unii oraz zagrożą poziomowi bezpieczeństwa wewnętrznego w UE.

2.2.2. Przewidywane metody kontroli

Europol podlega następującym procedurom kontrolnym: kontroli budżetowej, audytowi wewnętrznemu, sprawozdaniom rocznym Europejskiego Trybunału Obrachunkowego, udzielanemu co roku absolutorium z wykonania budżetu UE oraz ewentualnym dochodzeniom prowadzonym przez OLAF, w celu zapewnienia w szczególności właściwego wykorzystywania środków przydzielanych agencjom. Działania Europolu podlegają również nadzorowi Rzecznika Praw Obywatelskich, zgodnie z postanowieniami art. 228 Traktatu. W ramach wskazanych kontroli administracyjnych wprowadzi się szereg proceduralnych gwarancji służących zapewnieniu uwzględnienia interesów zainteresowanych stron.

2.3. Środki zapobiegania nadużyciom finansowym i nieprawidłowościom

Określić istniejące lub przewidywane środki zapobiegania i ochrony.

W celu zwalczania nadużyć finansowych, korupcji i innych nielegalnych działań agencja podlega bez ograniczeń przepisom rozporządzenia (WE) nr 1073/1999, jak wskazano w art. 21 rozporządzenia.

3. WPŁYW FINANSOWY WNIOSKU/INICJATYWY

3.1. Dział(y) wieloletnich ram finansowych i pozycja(pozycje) wydatków w budżecie, na które wniosek/inicjatywa ma wpływ

- Istniejące pozycje w budżecie

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść……...…….]	Zróżnicowane/niezróżnicowane[51]	państw EFTA[52]	krajów kandydujących[53]	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
	[XX.YY.YY.YY]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE	TAK/NIE

- Nowe pozycje w budżecie, o których utworzenie się wnioskuje[54]

Według działów wieloletnich ram finansowych i pozycji w budżecie.

Dział wieloletnich ram finansowych	Pozycja w budżecie	Rodzaj środków	Wkład			
	Numer [Treść……...…….]	Zróżnicowane/niezróżnicowane	państw EFTA	krajów kandydujących	państw trzecich	w rozumieniu art. 18 ust. 1 lit. aa) rozporządzenia finansowego
3	18.02YYYY: Europol	Zróżnicowane	NIE	NIE	NIE	NIE

51 Środki zróżnicowane/ środki niezróżnicowane.

52 EFTA: Europejskie Stowarzyszenie Wolnego Handlu.

53 Kraje kandydujące oraz w stosownych przypadkach potencjalne kraje kandydujące Bałkanów Zachodnich.

54 Istniejące pozycje w budżecie 18.050201, 18.050202, 18.050501 i 18.050502 odnoszące się odpowiednio do Europolu i CEPOL-u zostaną zastąpione jedną pozycją w budżecie.

3.2. Szacunkowy wpływ na wydatki

3.2.1. Synteza szacunkowego wpływu na wydatki

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Dział wieloletnich ram finansowych:	**3**	Bezpieczeństwo i obywatelstwo

Europol			Rok **2015**[55]	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**	**OGÓŁEM**
Tytuł 1	Środki na zobowiązania	(1)							
	Środki na płatności	(2)							
Tytuł 2	Środki na zobowiązania	(1a)							
	Środki na płatności	(2a)							
Tytuł 3	Środki na zobowiązania	(3a)							
	Środki na płatności	(3b)							
OGÓŁEM środki	Środki na zobowiązania	=1+1a +3a	99,675	100,667	102,657	104,689	106,760	108,874	**623,322**

[55] Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

[56] Ostateczna liczba stanowisk oraz całkowity budżet zależą od wyników zarówno wewnętrznego przeglądu Komisji w zakresie zapotrzebowania agencji zdecentralizowanych pod względem zasobów na lata 2014–2020, jak i negocjacji dotyczących wieloletnich ram finansowych, w szczególności w odniesieniu do oceny „rzeczywistego zapotrzebowania" w kontekście konkurencyjnych potrzeb w stosunku do bardzo ograniczonych zasobów budżetowych oraz w celu spełnienia zobowiązania do zmniejszenia liczby personelu w agencjach o 5 %.

dla EUROPOLU[56] [57]	Środki na płatności	=2+2a +3b	99,675	100,667	102,657	104,689	106,760	108,874	**623,322**

[57] W ramach przedmiotowych danych liczbowych uwzględnia się oszczędności wynikające z połączenia CEPOL-u i Europolu, wynoszące 17,2 mln EUR (10,1 mln EUR pod względem kosztów związanych z personelem i 7,1 mln EUR pod względem budynków oraz pozostałych kosztów administracyjnych) w okresie obejmującym lata 2015–2020.

Dział wieloletnich ram finansowych:	**5**	„Wydatki administracyjne”

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2015**	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**	**OGÓŁEM**
DG: Sprawy wewnętrzne								
• Zasoby ludzkie		0,615	0,615	0,615	0,615	0,615	0,615	**3,690**
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,038	0,288	0,288	0,038	0,288	0,288	**1,228**
OGÓŁEM Dyrekcja Generalna do Spraw Wewnętrznych	Środki	0,653	0,903	0,903	0,653	0,903	0,903	**4,918**

OGÓŁEM środki na DZIAŁ 5 wieloletnich ram finansowych	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	0,653	0,903	0,903	0,653	0,903	0,903	**4,918**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2015**	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**	**OGÓŁEM**
OGÓŁEM środki na DZIAŁY 1 do 5 wieloletnich ram finansowych	Środki na zobowiązania	100,328	101,570	103,560	105,342	107,663	109,777	**628,240**
	Środki na płatności	100,328	101,570	103,560	105,342	107,663	109,777	**628,240**

Wpływ na wydatki **Europejskiego Inspektora Ochrony Danych**		

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

		Rok **2015**	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**	**OGÓŁEM**
• Zasoby ludzkie		0,111	0,111	0,111	0,111	0,111	0,111	**0,666**
• Pozostałe wydatki administracyjne		0,139	0,142	0,145	0,148	0,150	0,153	**0,877**
OGÓŁEM EIOD	**(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)**	**0,250**	**0,253**	**0,256**	**0,259**	**0,261**	**0,264**	**1,543**

3.2.2. Szacunkowy wpływ na środki operacyjne Agencji

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków operacyjnych, jak określono poniżej:

Środki na zobowiązania w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Określić cele i realizacje ⇩			Rok **2015**		Rok **2016**		Rok **2017**		Rok **2018**		Rok **2019**		Rok **2020**		**OGÓŁEM**	
	Rodzaj[58]	Średni koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba	Koszt	Liczba całkowita	Koszt całkowity
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 1[59] Działanie jako główny ośrodek wsparcia dla operacji i wiedzy fachowej w dziedzinie egzekwowania prawa																
- Realizacja	Wspieranie transgranicznych dochodzeń poprzez zapewnianie danych wywiadowczych oraz sprawozdań z analiz operacyjnych;	0,009	3800	31,244	3509	31,582	3560	32,041	3600	32,400	3660	32,941	3745	33,704	21874	**193,912**

[58] Realizacje odnoszą się do produktów i usług, które zostaną zapewnione (np. liczba sfinansowanych wymian studentów, liczba kilometrów zbudowanych dróg itp.).

[59] Zgodnie z opisem w pkt 1.4.2. „Cel(e) szczegółowy(-e)...".

	koordynowanie wspólnych operacji														
- Realizacja	Pełnienie roli platformy dla specjalistycznych dziedzin, produktów w zakresie wiedzy oraz wymiana pionierskich technik zwalczania przestępczości	0,163	50	7,811	48	7,895	49	8,010	50	8,100	51	8,235	52	8,426	300	**48,477**
Cel szczegółowy nr 1 – suma cząstkowa				**39,055**		**39,477**		**40,051**		**40,501**		**41,177**		**42,131**		**242,390**
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 2 Działanie jako centrum informacji o przestępstwach w UE																
- Realizacja	Sporządzanie oceny strategicznych zagrożeń poważną międzynarodową przestępczością i terroryzme	0,298	45	12,888	44	13,027	44	13,217	45	13,365	46	13,588	47	13,903	271	**79,988**

	m															
- Realizacja	Zapewnianie państwom członkowskim skutecznych i bezpiecznych narzędzi wymiany informacji oraz kanałów komunikacji	0,672	20	12,888	19	13,027	20	13,217	20	13,365	20	13,588	21	13,903	120	**79,988**
- Realizacja	Poprawa zdolności analitycznych poprzez usprawnienie systemów analizy i specjalizację personelu	0,554	25	13,279	24	13,423	25	13,617	25	13,771	25	14,001	26	14,325	150	**82,416**
Cel szczegółowy nr 2 – suma cząstkowa				**39,055**		**39,477**		**40,051**		**40,501**		**41,177**		**42,131**		**242,390**
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 3 Koordynowanie realizacji polityki UE dotyczącej szkoleń funkcjonariuszy organów ścigania oraz zapewnianie właściwych szkoleń i wymiany na poziomie UE																
- Realizacja	Produkty w zakresie analizy potrzeb,	0,222	6	1,301	6	1,301	6	1,301	6	1,301	6	1,301	6	1,301	36	7,807

	koordynacji i zapewniania jakości															
- Realizacja	Wspólne programy szkoleń, moduły szkoleniowe oraz moduły e–uczenia się	0,108	18	1,899	18	1,899	18	1,899	18	1,899	18	1,899	18	1,899	108	11,393
- Realizacja	Liczba przeprowadzonych kursów	0,038	135	5,121	135	5,121	135	5,121	135	5,121	135	5,121	135	5,121	810	30,728
- Realizacja	Liczba przeprowadzonych wymian	0,003	415	1,245	145	0,434	196	0,587	248	0,743	300	0,901	354	1,063	1658	4,971
Cel szczegółowy nr 3 – suma cząstkowa				**9,566**		**8,755**		**8,908**		**9,064**		**9,222**		**9,384**		**54,899**
CEL SZCZEGÓŁOWY nr 4 Wzmacnianie zdolności UE do walki z cyberprzestępczością, aby uniknąć szkód dla obywateli i przedsiębiorstw oraz strat dla gospodarki UE																
- Realizacja	Wspieranie dochodzeń prowadzonych przez państwa członkowskie w celu wyelimino	1,237	2	4,500	2	4,860	2	5,117	2	5,484	3	5,695	3	5,711	14	31,367

	wania działalności sieci cyberprzestępczości														
- Realizacja	Wymiana informacji między wszystkimi zainteresowanymi stronami oraz łączenie danych	0,516	4	3,750	4	4,049	5	4,265	5	4,570	5	4,745	5	4,759	28	26,138
- Realizacja	Dostarczanie strategicznych ocen dla całej UE, opracowanie metod kryminalnych. Szkolenia w zakresie partnerstwa publiczno-prywatnego	0,344	6	3,750	6	4,049	7	4,265	7	4,570	8	4,745	8	4,759	42	26,138
Cel szczegółowy nr 4 – suma cząstkowa				**12,000**		**12,958**		**13,647**		**14,624**		**15,185**		**15,229**		**83,643**
KOSZT OGÓŁEM				**99,675**		**100,667**		**102,657**		**104,689**		**106,76**		**108,874**		**623,322**

3.2.3. Szacunkowy wpływ na zasoby ludzkie [organu]

3.2.3.1. Streszczenie

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych

– ☑ Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania środków administracyjnych, jak określono poniżej:

– Założenie: Zmiany pracowników odbywają się w połowie roku.

– W ramach przedmiotowych danych liczbowych uwzględnia się oszczędności wynikające z połączenia CEPOL-u i Europolu, które wynoszą 14 stanowisk dla personelu zatrudnionego na czas określony, co stanowi 10,1 mln EUR w okresie obejmującym lata 2015–2020.

Liczba pracowników

	Rok **2015**[60]	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**
Urzędnicy (AD)						
Urzędnicy (AST)						
Personel kontraktowy	106	106	106	106	106	106
Personel zatrudniony na czas określony	502	497	492	492	496	500
Oddelegowani eksperci krajowi	45,5	45,5	45,5	45,5	45,5	45,5
OGÓŁEM	**653,5**	**648,5**	**643,5**	**643,5**	**647,5**	**651,5**

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **2015**[61]	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**	**OGÓŁEM**
Urzędnicy (AD)							

60 Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

61 Rok N jest rokiem, w którym rozpoczyna się wprowadzanie w życie wniosku/inicjatywy.

Urzędnicy (AST)							
Personel kontraktowy	7,420	7,420	7,420	7,420	7,420	7,420	**44,520**
Personel zatrudniony na czas określony	65,107	65,435	64,780	64,452	64,714	65,238	**389,726**
Oddelegowani eksperci krajowi	3,549	3,549	3,549	3,549	3,549	3,549	**21,294**
OGÓŁEM	**76,076**	**76,404**	**75,749**	**75,421**	**75,683**	**76,207**	**455,540**

3.2.3.2. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie macierzystej DG

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

– ☑Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do jednego miejsca po przecinku)

		Rok **2015**	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok **2019**	Rok **2020**
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
18 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		3,5	3,5	3,5	3,5	3,5	3,5
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy)[62]							
18 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)		2	2	2	2	2	2
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy[63]	- w centrali[64]						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓŁEM		**5,5**	**5,5**	**5,5**	**5,5**	**5,5**	**5,5**

62 AC = pracownik kontraktowy; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT= pracownik tymczasowy; END = oddelegowany ekspert krajowy.

63 W ramach pułapu cząstkowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA").

64 Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

XX oznacza odpowiednią dziedzinę polityki lub odpowiedni tytuł w budżecie.

Potrzeby w zakresie zasobów ludzkich zostaną pokryte z zasobów DG już przydzielonych na zarządzanie tym działaniem lub przesuniętych w ramach dyrekcji generalnej. Zarządzanie tym działaniem nie spowoduje zwiększenia w tym celu liczby pracowników w zarządzającej dyrekcji generalnej.

Opis zadań do wykonania:

Urzędnicy i pracownicy zatrudnieni na czas określony	Reprezentowanie Komisji w zarządzie agencji. Sporządzanie opinii Komisji w sprawie rocznego programu prac oraz monitorowanie jego realizacji. Monitorowanie wykonania budżetu. Jeden urzędnik będzie miał za zadanie monitorować realizację działań szkoleniowych oraz wspomagać ich opracowywanie. Jeden urzędnik będzie odpowiedzialny za monitorowanie pracy EC3, zwłaszcza w celu zapewnienia osiągania przez nie swoich celów. Obejmuje to reprezentowanie Komisji w radzie programowej EC3. Urzędnik ten będzie również pośrednikiem między EC3, a pracami Komisji w zakresie polityki, które są przedmiotem zainteresowania EC3.
Personel zewnętrzny	Dwóch oddelegowanych ekspertów krajowych będzie wspierać urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony we wspomnianych zadaniach i wspierać agencję w rozwijaniu jej działalności zgodnie z polityką UE, w tym poprzez udział w spotkaniach ekspertów.

Opis metody obliczenia kosztów ekwiwalentów pełnego czasu pracy powinien zostać zamieszczony w załączniku, w pkt 3.

3.2.3.3. Szacowane zapotrzebowanie na zasoby ludzkie EIOD

– ☐ Wniosek/inicjatywa nie wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich

– ☑Wniosek/inicjatywa wiąże się z koniecznością wykorzystania zasobów ludzkich, jak określono poniżej:

Wartości szacunkowe należy wyrazić w pełnych kwotach (lub najwyżej z dokładnością do dwóch miejsc po przecinku)

		Rok **2015**	Rok **2016**	Rok **2017**	Rok **2018**	Rok 2019	Rok 2020
• Stanowiska przewidziane w planie zatrudnienia (stanowiska urzędników i pracowników zatrudnionych na czas określony)							
XX 01 01 01 (w centrali i w biurach przedstawicielstw Komisji)		0,65	0,65	0,65	0,65	0,65	0,65
XX 01 01 02 (w delegaturach)							
XX 01 05 01 (pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 01 (bezpośrednie badania naukowe)							
• Personel zewnętrzny (w ekwiwalentach pełnego czasu pracy[65]							
XX 01 02 01 (AC, END, INT z globalnej koperty finansowej)		0,35	0,35	0,35	0,35	0,35	0,35
XX 01 02 02 (AC, AL, END, INT i JED w delegaturach)							
XX 01 04 yy[66]	- w centrali[67]						
	- w delegaturach						
XX 01 05 02 (AC, END, INT – pośrednie badania naukowe)							
10 01 05 02 (AC, END, INT – bezpośrednie badania naukowe)							
Inna pozycja w budżecie (określić)							
OGÓŁEM		**1**	**1**	**1**	**1**	**1**	**1**

65 AC = personel kontraktowy; AL = członek personelu miejscowego; END = oddelegowany ekspert krajowy; INT= pracownik tymczasowy; END = oddelegowany ekspert krajowy.

66 W ramach pułapu cząstkowego na personel zewnętrzny ze środków operacyjnych (dawne pozycje „BA").

67 Przede wszystkim fundusze strukturalne, Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) oraz Europejski Fundusz Rybacki.

3.2.3.4. Szacowane zapotrzebowanie na pozostałe wydatki administracyjne EIOD

Pozostałe wydatki administracyjne		Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	Rok	**OGÓŁEM**
		2015	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**	**2020**	
Spotkania		0,082	0,084	0,085	0,087	0,089	0,091	**0,517**
Podróże służbowe		0,007	0,007	0,007	0,007	0,008	0,008	**0,044**
Publikacje/Tłumaczenia		0,050	0,051	0,052	0,053	0,054	0,055	**0,315**
OGÓŁEM	(Środki na zobowiązania ogółem = środki na płatności ogółem)	**0,139**	**0,142**	**0,145**	**0,148**	**0,150**	**0,153**	**0,877**

3.2.4. Zgodność z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi

– ☑ Wniosek/inicjatywa jest zgodny(-a) z obowiązującymi wieloletnimi ramami finansowymi.

– ☐ Wniosek/inicjatywa wymaga przeprogramowania odpowiedniego działu w wieloletnich ramach finansowych.

Należy wyjaśnić, na czym ma polegać przeprogramowanie, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

– ☐Wniosek/inicjatywa wymaga zastosowania instrumentu elastyczności lub zmiany wieloletnich ram finansowych[68].

Należy wyjaśnić, który wariant jest konieczny, określając pozycje w budżecie, których ma ono dotyczyć, oraz podając odpowiednie kwoty.

3.2.5. Udział osób trzecich w finansowaniu

– Wniosek/inicjatywa nie przewiduje współfinansowania ze strony osób trzecich

– ☐ Wniosek/inicjatywa przewiduje współfinansowanie szacowane zgodnie z poniższym:

Środki w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

	Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)			Ogółem
Określić organ współfinansujący								

[68] Zob. pkt 19 i 24 porozumienia międzyinstytucjonalnego.

OGÓŁEM środki objęte współfinansowaniem								

3.3. Szacunkowy wpływ na dochody

– ☑ Wniosek/inicjatywa nie ma wpływu finansowego na dochody.

– ☐ Wniosek/inicjatywa ma wpływ finansowy określony poniżej:

– ☐ wpływ na zasoby własne

– ☐ wpływ na dochody różne

w mln EUR (do trzech miejsc po przecinku)

Pozycja w budżecie dotycząca dochodów	Środki zapisane w budżecie na bieżący rok budżetowy	Wpływ wniosku/inicjatywy[69]						
		Rok **N**	Rok **N+1**	Rok **N+2**	Rok **N+3**	Wprowadzić taką liczbę kolumn dla poszczególnych lat, jaka jest niezbędna, by odzwierciedlić cały okres wpływu (por. pkt 1.6)		
Artykuł …….								

W przypadku wpływu na dochody różne, należy wskazać pozycję(-e) wydatków w budżecie, którą(-e) ten wpływ obejmie.

[…]

Należy określić metodę obliczania wpływu na dochody.

[…]

[69] W przypadku tradycyjnych zasobów własnych (opłaty celne, opłaty wyrównawcze od cukru) należy wskazać kwoty netto, tzn. kwoty brutto po odliczeniu 25 % na poczet kosztów poboru.

Załączniki do oceny skutków finansowych regulacji

Załącznik 1: Potrzeby kadrowe EC3 w latach 2013–2019

Personel – 2013 r.

Europol dokona realokacji **5 stanowisk** oraz **7 wakatów** do EC3. **Obsadzanie wakatów odbędzie się w następujący sposób:**

– 1 analityk w grupie zaszeregowania AD6, w wyniku ogólnej rekrutacji na stanowisko analityka Europolu

– 3 specjalistów w grupie zaszeregowania AD6 w działach Cyborg, Twins, Terminal

– 2 specjalistów w grupie zaszeregowania AD6 w dziale syntezy

– 1 starszy specjalista w grupie zaszeregowania AD7 w dziale kryminalistyki

Centrum może również pozyskać dodatkowego oddelegowanego eksperta krajowego (kwestia jest w dalszym ciągu przedmiotem dyskusji)

2013	**Strategia i zapobieganie**	**Współpraca zewnętrzna i komunikacja**	**Badania i rozwój, kryminalistyka i szkolenia**	**Synteza danych**	**Operacje**	**Zarządzanie**	**OGÓŁEM**
Stan wyjściowy personelu zatrudnionego na czas określony w 2012 r.	**4**	**1**	**1**	**1**	**17**	**1**	**25**
Stan wyjściowy END w 2012 r.		**1**			**5**		**6**
realokacja personelu zatrudnionego na czas			+1			+3	**+4**

określony							
realokacja END			+1				**+1**
realokacja wakatów			+1	+2	+4		**+7**
Nowi END		+1					**+1**
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM w 2013 r.	**4**	**1**	**3**	**3**	**21**	**4**	**36**
END OGÓŁEM w 2013 r.		**2**	**1**		**5**		**8**

Personel – 2014 r.

Ponieważ nie udało się pokryć zapotrzebowania biznesowego EC3 w 2013 r., wniosek o personel zatrudniony na czas określony na 2014 r. dotyczy **17 stanowisk**. Zobacz szczegółowe uzasadnienie w załączniku 2. Posady w ramach wspomnianych 17 stanowisk są następujące:

– **11 pracowników w grupie zaszeregowania AD5**: w dziale syntezy – 1, w dziale operacji – 7, w dziale współpracy zewnętrznej/komunikacji – 2, w dziale szkoleń – 1

– **3 pracowników w grupie zaszeregowania AD6**: w dziale kryminalistyki – 3

– **2 pracowników w grupie zaszeregowania AD7**: w dziale zarządzania – 1, w dziale strategii – 1

– **1 pracownik w grupie zaszeregowania AD12**: w dziale zarządzania – 1

2014	**Strategia i zapobieganie**	**Współpraca zewnętrzna i komunikacja**	**Badania i rozwój, kryminalistyka i szkolenia**	**Synteza danych**	**Operacje**	**Zarządzanie**	**OGÓŁEM**
Stan wyjściowy personelu zatrudnionego na czas określony	**4**	**1**	**3**	**3**	**21**	**4**	**36**
Stan wyjściowy END		**2**	**1**		**5**		**8**
Dodatkowy personel zatrudniony na czas określony	+1	+2	+4	+1	+7	+2	**+17**
Dodatkowi END							
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**5**	**3**	**7**	**4**	**28**	**6**	**53**
END		**2**	**1**		**5**		**8**

OGÓŁEM							

Personel – 2015 r.

Wniosek o personel w 2015 r. dotyczy **21 stanowisk**. Szczegółowe uzasadnienie znajduje się w załączniku 2.

Posady w ramach wspomnianych 21 stanowisk są następujące:

– 19 pracowników w grupie zaszeregowania AD5: w dziale operacji – 10, w dziale współpracy zewnętrznej/komunikacji – 1, w dziale badań – 1, w dziale syntezy – 7

– 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD6: w dziale strategii – 1

– 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD7: w dziale kryminalistyki – 1

2015	**Strategia i zapobieganie**	**Współpraca zewnętrzna i komunikacja**	**Badania i rozwój, kryminalistyka i szkolenia**	**Synteza danych**	**Operacje**	**Zarządzanie**	**OGÓŁEM**
Stan wyjściowy personelu zatrudnionego na czas określony	**5**	**3**	**7**	**4**	**28**	**6**	**53**
Stan wyjściowy END		**2**	**1**		**5**		**8**
Dodatkowy personel zatrudniony na czas określony	+1	+1	+2	+7	+10		**+21**
Dodatkowi END							
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**6**	**4**	**9**	**11**	**38**	**6**	**74**

END OGÓŁEM		**2**	**1**		**5**		**8**

Personel – 2016 r.

Wniosek o personel w 2016 r. dotyczy **4 stanowisk**. Szczegółowe uzasadnienie znajduje się w załączniku 2.

Posady w ramach wspomnianych 4 stanowisk są następujące:

– 4 pracowników w grupie zaszeregowania AD5: w dziale operacji – 2, w dziale kryminalistyki – 1, w dziale strategii – 1

2016	**Strategia i zapobieganie**	**Współpraca zewnętrzna i komunikacja**	**Badania i rozwój, kryminalistyka i szkolenia**	**Synteza danych**	**Operacje**	**Zarządzanie**	**OGÓŁEM**
Stan wyjściowy personelu zatrudnionego na czas określony	**6**	**4**	**9**	**11**	**38**	**6**	**74**
Stan wyjściowy END		**2**	**1**		**5**		**8**
Dodatkowy personel zatrudniony na czas określony	+1		+1		+2		**+4**
Dodatkowi END							
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**7**	**4**	**10**	**11**	**40**	**6**	**78**
END OGÓŁEM		**2**	**1**		**5**		**8**

Personel – 2017 r.

Wniosek o personel w 2017 r. dotyczy **4 stanowisk**. Szczegółowe uzasadnienie znajduje się w załączniku 2.

Posady w ramach wspomnianych 4 stanowisk są następujące:

– 4 pracowników w grupie zaszeregowania AD5: w dziale operacji – 3, w dziale współpracy zewnętrznej – 1

2017	**Strategia i zapobieganie**	**Współpraca zewnętrzna i komunikacja**	**Badania i rozwój, kryminalistyka i szkolenia**	**Synteza danych**	**Operacje**	**Zarządzanie**	**OGÓŁEM**
Stan wyjściowy personelu zatrudnionego na czas określony	**7**	**4**	**10**	**11**	**40**	**6**	**78**
Stan wyjściowy END		**2**	**1**		**5**		**8**
Dodatkowy personel zatrudniony na czas określony		+1			+3		**+4**
Dodatkowi END							
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**7**	**5**	**10**	**11**	**43**	**6**	**82**
END OGÓŁEM		**2**	**1**		**5**		**8**

Personel – 2018 r.

Wniosek o personel w 2017 r. dotyczy **4 stanowisk**. Szczegółowe uzasadnienie znajduje się w załączniku 2.

Posady w ramach wspomnianych 4 stanowisk są następujące:

– 3 pracowników w grupie zaszeregowania AD5: w dziale operacji – 3

– 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD6: w dziale kryminalistyki – 1

2018	**Strategia i zapobieganie**	**Współpraca zewnętrzna i komunikacja**	**Badania i rozwój, kryminalistyka i szkolenia**	**Synteza danych**	**Operacje**	**Zarządzanie**	**OGÓŁEM**
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**7**	**5**	**10**	**11**	**43**	**6**	**82**
END OGÓŁEM		**2**	**1**		**5**		**8**
Dodatkowy personel zatrudniony na czas określony			+1		+3		**+4**
Dodatkowi END							
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**7**	**5**	**11**	**11**	**46**	**6**	**86**
END OGÓŁEM		**2**	**1**		**5**		**8**

Personel – 2019 r.

Wniosek o personel w 2017 r. dotyczy **4 stanowisk**. Szczegółowe uzasadnienie znajduje się w załączniku 2.

Posady w ramach wspomnianych 4 stanowisk są następujące:

– 4 pracowników w grupie zaszeregowania AD5: w dziale operacji – 2, w dziale syntezy – 1, w dziale szkoleń – 1

2019	**Strategia i zapobieganie**	**Współpraca zewnętrzna i komunikacja**	**Badania i rozwój, kryminalistyka i szkolenia**	**Synteza danych**	**Operacje**	**Zarządzanie**	**OGÓŁEM**
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**7**	**5**	**11**	**11**	**46**	**6**	**86**
END OGÓŁEM		**2**	**1**		**5**		**8**
Dodatkowy personel zatrudniony na czas określony			+1	+1	+2		**+4**
Dodatkowi END							
Personel zatrudniony na czas określony OGÓŁEM	**7**	**5**	**12**	**12**	**48**	**6**	**90**
END OGÓŁEM		**2**	**1**		**5**		**8**

Załącznik 2: Szczegółowe uzasadnienie potrzeb personelu EC3

Obszary operacyjne EC3

1. DZIAŁ SYNTEZY DANYCH

Definicja

Dział syntezy danych to nowa jednostka w obrębie Europolu wymagana w wyniku utworzenia EC3. W analizie przeprowadzonej przez Komisję i przedsiębiorstwo RAND uznaje się, że dział ten ma **fundamentalne znaczenie** dla sukcesu EC3.

W swoim komunikacie do Rady i Parlamentu Europejskiego Komisja stwierdziła, że:

„powierzenie planowanemu centrum zadań związanych z syntezą danych pozwoli gromadzić informacje o cyberprzestępczości z najróżniejszych źródeł – publicznych, prywatnych i ogólnie dostępnych – stanowiących uzupełnienie danych policyjnych", natomiast Rada w swoich konkluzjach zauważa, że powinno ono służyć jako „punkt kontaktowy w walce z cyberprzestępczością w Unii, przyczyniając się do szybszego reagowania w przypadku cyberataków".

Usługi

Zestaw usług świadczonych przez dział syntezy danych można pogrupować w następujący sposób. W przypadku każdej z nich określa się, czy jest to nowe zadanie Europolu, czy też ulepszenie już istniejącego zadania:

1. **NOWE ZADANIE -** usunięcie istniejących luk w informacjach zapewnianych przez organizacje odpowiedzialne za bezpieczeństwo cybernetyczne i walkę z cyberprzestępczością. Jedno z działań będzie dotyczyło poprawy wymogów w zakresie zawiadamiania krajowych organów ścigania o cyberprzestępstwach;

2. **NOWE ZADANIE –** zapewnienie państwom członkowskim nadzorowania istotnych spraw i dochodzeń prowadzonych w UE w celu umożliwienia koordynacji prewencyjnej lub śledczej, pozwalającej na zmaksymalizowanie wyników i zminimalizowanie inwestowanych zasobów;

3. **NOWE ZADANIE –**aktywne skanowanie środowiska, identyfikowanie na bieżąco nowych zagrożeń i odpowiednie informowanie zainteresowanych stron;

4. **NOWE ZADANIE –** zapewnienie organom ścigania w państwach członkowskich całodobowego działu pomocy technicznej ds. walki z cyberprzestępczością;

5. **NOWE ZADANIE –** pozwoli koordynować działania EUROPOL-CERT w celu poprawy wymiany informacji ze społecznością CERT.

Zasoby

Europol nie posiada typowego profilu wewnątrzzakładowego do wykonywania zadań działu syntezy danych. W związku z tym w latach 2014–2015 należy położyć szczególny nacisk na tę część EC3. W

2013 r. i do momentu całkowitego przydzielenia pracowników wprowadza się rozwiązania na zasadzie obejścia w celu utworzenia działu świadczącego podstawowe usługi z zakresu syntezy danych. Nie można tego uznać za rozwiązanie długoterminowe i optymalną usługę jakiej Komisja, Rada, państwa członkowskie i inne zainteresowane strony oczekują od EC3.

2014 (+ 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD5) = 4 pracowników zatrudnionych na czas określony

W 2014 r. personel zajmujący się syntezą danych skoncentruje się na przedstawionych wyżej zadaniach 1, 4 i 5. Realizacja zadania 2 i 3 zostanie rozpoczęta, ale pełny potencjał w tym obszarze osiągnie się w 2015 r.

2015 (+ 7 pracowników w grupie zaszeregowania AD5) = 11 pracowników zatrudnionych na czas określony

Dodatkowy personel potrzebny w 2015 r. stanowi niezbędne minimum, aby ta kluczowa usługa osiągnęła dopuszczalny poziom. Dodatkowy personel wymagany na rok 2015 sprawi, że dział syntezy danych będzie funkcjonował ze stałą prędkością. Pomoże to w zagwarantowaniu spełnienia minimalnych wymogów określonych przez Komisję i Radę. Jako że dział syntezy danych powinien działać całodobowo, ośmiu pracowników zatrudnionych zgodnie z ekwiwalentem pełnego czasu pracy plus jeden lider zespołu stanowią minimalny poziom zatrudnienia wymagany do świadczenia usługi całodobowej. Pozostali dwaj pracownicy zatrudnieni zgodnie z ekwiwalentem pełnego czasu pracy skoncentrują się na zadaniach 1, 2 i 3.

2016 – 2019 (+ 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD5) = 12 pracowników zatrudnionych na czas określony

Celem jest osiągnięcie zatrudnienia na poziomie 12 pracowników zatrudnionych na czas określony w 2019 r., który zapewni odpowiednie wsparcie we wszystkich zadaniach i pozwoli już czerpać korzyści z tendencji wzrostowych w zakresie wielkości i ilości informacji cybernetycznych.

2. DZIAŁ OPERACYJNY

Definicja

Dział operacyjny koordynuje operacje (lub dochodzenia) transgraniczne o wysokim profilu, zapewnia analizę operacyjną i wsparcie oraz przeprowadza techniczne i cyfrowe badania kryminalistyczne w laboratorium i na miejscu.

Ponadto dział operacyjny zapewnia ekspertyzę techniczną, analityczną i kryminalistyczną na wysokim poziomie podczas prowadzenia wspólnych dochodzeń w zakresie cyberprzestępczości oraz dąży do wspierania najlepszych możliwych wyników i ułatwienia współpracy z organami ścigania spoza UE.

Przedmiotowy dział w ścisłej współpracy z Eurojustem i Interpolem wspiera i koordynuje złożone sprawy transnarodowe w celu uniknięcia nakładania się i powielania działań prowadzonych przez jednostki ds. walki z cyberprzestępczością w poszczególnych państwach członkowskich i krajach partnerskich.

Usługi

Zestaw usług świadczonych przez dział operacyjny można pogrupować w następujący sposób. W przypadku każdej z nich określa się, czy jest to nowe zadanie Europolu, czy też ulepszenie już istniejącego zadania:

1. **POPRAWA –** analiza informacji EC3, aby zapewnić wsparcie operacji prowadzonych przez państwa członkowskie i ułatwienie przeprowadzenia wywiadu operacyjnego. Analiza ta stanowi wsparcie w stosunku do dochodzeń/operacji o wysokim profilu, złożonych spraw transnarodowych i dla wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych;

2. **POPRAWA –** wsparcie techniczne zapewniane państwu członkowskiemu na miejscu lub z siedziby głównej Europolu. Jest to możliwe dzięki wykorzystaniu mobilnego zestawu narzędzi, pozwalającego analitykom lub specjalistom na zapewnienie bezpośredniego wsparcia kryminalistycznego w zakresie prowadzonych dochodzeń. Jest to możliwe również dzięki wykorzystaniu laboratorium kryminalistycznego do spraw walki z cyberprzestępczością mieszczącego się w siedzibie głównej Europolu;

3. **POPRAWA –** koordynacja operacji poprzez organizowanie posiedzeń operacyjnych, udzielanie wsparcia wspólnym zespołom dochodzeniowo-śledczym oraz pomocy w realizacji priorytetów EMPACT w zakresie walki z cyberprzestępczością, przemocą seksualną wobec dzieci w internecie i oszustwami dotyczącymi kart płatniczych.

Zasoby

2014 (+ 7 pracowników w grupie zaszeregowania AD5) = 28 pracowników zatrudnionych na czas określony

2015 (+ 10 pracowników w grupie zaszeregowania AD5) = 38 pracowników zatrudnionych na czas określony

2016–2019 (+10 pracowników w grupie zaszeregowania AD5) = 48 pracowników zatrudnionych na czas określony

Podział zasobów w odniesieniu do działu operacyjnego opiera się ściśle na studium wykonalności przedsiębiorstwa RAND Europe, które stanowi podstawę komunikatu Komisji w sprawie ustanowienia EC3. Zasadniczo według przedsiębiorstwa RAND podział zasobów pod koniec 2014 r. zależy od skali cyberprzestępczości i liczby obsługiwanych spraw.

Zważywszy, że w ciągu dwóch ostatnich lat przepływ informacji przechodzących przez system aplikacji sieci bezpiecznej wymiany informacji (SIENA) Europolu uległ znacznemu wzrostowi, tendencje w zakresie danych dotyczące wykorzystania SIENA wyraźnie wskazują na umiarkowany wzrost liczby wniosków przesłanych i otrzymanych (14 %) przez Europol oraz na znaczny wzrost liczby operacji o wysokim profilu wspieranych przez Europol w ramach działów Twins, Terminal i Cyborg (62 %). Rzeczywiście istnieje coraz większa potrzeba rozwoju potencjału w celu zapewnienia wyspecjalizowanym jednostkom wystarczającego kapitału ludzkiego, który pozwoli na kontynuowanie niezbędnej analizy wywiadu kryminalnego o wysokiej jakości dotyczącego kwestii cyberprzestępczości.

W 2012 r. 17 pracowników zatrudnionych na czas określony wspierało 44 operacje wysokiego profilu i 2593 wniosków operacyjnych. Dało to wskaźnik w wysokości mniej niż jednego pracownika zatrudnionego na czas określony przypadającego na dwie operacje wysokiego profilu i 153 wnioski operacyjne. Kwestia ta została częściowo rozwiązana poprzez wprowadzenie czterech pracowników zatrudnionych na czas określony w 2013 r., ale ponieważ liczba spraw stale rośnie, a operacje wysokiego profilu wymagają ciągłego wsparcia przez okres 6–24 miesięcy, dział operacyjny w dalszym ciągu cierpi na niedobór personelu.

W poniższej tabeli przedstawiono prognozę poziomu wsparcia zapewnianego przez dział operacyjny do 2019 r., pod warunkiem że liczba wniosków będzie nadal rosła w tym samym tempie, a liczba operacji wysokiego profilu zacznie się stabilizować na poziomie około 100 operacji począwszy od 2014 r.

	2012	**2013**	**2014**	**2015**	**2016**	**2017**	**2018**	**2019**
Liczba pracowników zatrudnionych na czas określony	17	21	28	38	40	43	46	48
Liczba wniosków	2593	2956	3369	3841	4379	4992	5691	6488
Wskaźnik wniosek/personel zatrudniony na czas określony	153	141	120	101	109	116	124	135
Liczba operacji wysokiego profilu	44	71	100	100	100	100	100	100
Wskaźnik personel zatrudniony na czas określony/operacja wysokiego profilu	0,39	0,29	0,28	0,38	0,40	0,43	0,46	0,48

Z powyższej tabeli wynika, że zwiększenie liczby personelu nie wpłynie znacząco na poprawę wsparcia operacyjnego. Utrzyma je głównie na rozsądnym poziomie. Ze względu na fakt, że operacja wysokiego profilu wymaga stałego wsparcia przez okres 6–24 miesięcy, w przypadku przedłożenia sprawy realizacja priorytetów będzie kontynuowana we wszystkich dziedzinach. W dalszym ciągu będzie to prowadzić do świadczenia podstawowej usługi w odniesieniu do spraw, które zwykle wymagają pełnoprawnego wsparcia.

Warto odnotować, że dzięki odniesieniu korzyści z tej tendencji wzrostowej w zakresie nakładu pracy w związku z walką z cyberprzestępczością poziom referencyjny w odniesieniu do stanowisk o ekwiwalencie pełnego czasu pracy (EPC) wyniesie **ponad 70 pracowników zatrudnionych na czas określony w dziale operacyjnym w 2014 r.** na podstawie podejścia przedstawionego w studium wykonalności przedsiębiorstwa RAND.

W tym względzie, przy wniosku grupy **48 pracowników zatrudnionych na czas określony** w 2019 r. powiększonej o 2–6 oddelegowanych ekspertów krajowych (w zależności od potencjału państwa członkowskiego) podejście Europolu jest więcej niż uzasadnione podczas dążenia do spełnienia oczekiwań obywateli UE w dobie oszczędności budżetowych.

Stanowiska wymieniane we wnioskach obejmują **specjalistów** i **analityków** z wielu obszarów podlegających kompetencjom EC3.

Obszary nieoperacyjne EC3

Mimo że EC3 prowadzi głównie działalność operacyjną, Komisja i Rada podkreśliły potrzebę ustanowienia szerszej współpracy w zakresie walki z cyberprzestępczością nie tylko z właściwymi służbami, ale również z innymi organami publicznymi i prywatnymi.

Rada w swoich konkluzjach

„podkreśla znaczenie zapewnienia ścisłej współpracy Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością z innymi odpowiednimi organami i podmiotami, takimi jak Eurojust, CEPOL, Interpol, Europejska Agencja ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji, z szerszą społecznością zespołu reagowania na incydenty komputerowe (CERT), a zwłaszcza sektorem prywatnym w celu poszerzenia w praktyce zakresu informacji i wymiany najlepszych praktyk dotyczących walki z cyberprzestępczością w Europie;

podkreśla konieczność zapewnienia ścisłej współpracy Europejskiego Centrum ds. walki z Cyberprzestępczością z istniejącymi forami Unii zajmującymi się walką z cyberprzestępczością oraz zapewnienia przez Centrum wsparcia w odniesieniu do działań i wykorzystania przez nie ekspertyzy w ramach tych forów”.

3. DZIAŁ BADAŃ I ROZWOJU, KRYMINALISTYKI I SZKOLEŃ

Definicja

Dział B&R, kryminalistyki i szkoleń zajmuje się badaniami w zakresie analizy technicznych zagrożeń i skanowania słabych stron, kryminalistyką statyczną, najlepszymi praktykami i szkoleniami oraz opracowywaniem narzędzi. Dział ten koordynuje podejście racjonalne pod względem kosztów w celu czerpania korzyści z synergii wraz z innymi podmiotami takimi jak JRC UE.

Ponadto dział rozwija możliwości kryminalistyki cyfrowej wysokiego poziomu i powiązanych możliwości w celu rozmieszczenia wsparcia w zakresie dochodzeń prowadzonych przez państwa członkowskie.

Opracowuje szkolenia w zakresie cyberprzestępczości i zarządza nimi w ścisłej współpracy z CEPOL-em i europejską grupą edukacyjną ds. szkoleń na temat cyberprzestępczości, jak również z przedsiębiorstwami prywatnymi i instytutami badawczymi.

Usługi

Zestaw usług świadczonych przez dział B&R, kryminalistyki i szkoleń można pogrupować w następujący sposób. W przypadku każdej z nich określa się, czy jest to nowe zadanie Europolu, czy też ulepszenie już istniejącego zadania:

1. **NOWE –** centralne zebranie wymogów państwa członkowskiego w zakresie narzędzi kryminalistycznych w celu najlepszego wykorzystania funduszy UE (np. 7PR), rozwinięcia tych potrzebnych narzędzi i rozpowszechnienia ich wśród właściwych organów państwa członkowskiego;

2. **POPRAWA** – akredytowana jednostka kryminalistyczna zapewniająca najnowocześniejsze rozwiązania, takie jak wysokiej klasy deszyfrowanie, odzyskiwanie i analiza informacji operacyjnych pochodzących z komputerów, urządzeń cyfrowych lub cyfrowych nośników danych. Składa się z dedykowanej sieci ICT i specjalistycznego sprzętu i oprogramowania oraz wspiera przetwarzanie informacji zgodnie z zasadami dotyczącymi pliku roboczego do celów analizy. Ponadto zachowa zgodność z normami ISO, aby zwiększyć niezawodność procesów i ich wyników;

3. **POPRAWA –** jednolity proces w zakresie szkoleń i tworzenia potencjału w państwie członkowskim mający na celu zaktualizowanie zarówno podstawowej, jak i zaawansowanej znajomości narzędzi dochodzeniowych, procedur i tendencji, aby umożliwić wszystkim państwom członkowskim odniesienie się do coraz większych wyzwań w tej szybko rozwijającej się dziedzinie przestępczości;

4. **NOWE –** określenie dobrych praktyk związanych z internetowymi technikami dochodzeniowymi i ustanowienie standardów gromadzenia i dostarczania dowodów cyfrowych we współpracy z Eurojustem i innymi odpowiednimi partnerami.

Zasoby

2014 (+ 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD5 i 3 pracowników w grupie zaszeregowania AD6) = 7 pracowników zatrudnionych na czas określony

Dział kryminalistyki: + 3 starszych specjalistów w grupie zaszeregowania AD6

Udzielenie wsparcia kryminalistycznego właściwym służbom będzie jedną z najważniejszych funkcji EC3. Wszystkie właściwe służby posiadają laboratoria kryminalistyczne i chociaż niekiedy wymagana jest analiza najbardziej złożonych doświadczeń Europolu, w większości przypadków służby te szukają wsparcia zewnętrznego wśród specjalistycznych laboratoriów nienależących do organów ścigania. Przy odpowiednim zapewnieniu zasobów EC3 może świadczyć tego rodzaju usługi. Oprócz tego laboratoria państw członkowskich zmagają się z gwałtownym wzrostem przeprowadzanych cyfrowych analiz dowodów do tego stopnia, że niektóre laboratoria mają ponad dwuletnie zaległości. Poprzez centralizację laboratorium EC3 będzie dostarczać techniki i sprawozdania w zakresie zaawansowanej kryminalistyki wewnątrz zakładu i na miejscu, co ułatwi państwom członkowskim szybsze gromadzenie dowodów cyfrowych. Zespół ten będzie korzystać z zaawansowanych technik opracowanych przez europejski sektor B&R w celu zapewnienia śledczym bardziej skutecznych narzędzi. Aby zapewnić wystarczający personel do pracy w laboratorium przewidzianym dla EC3, **na rok 2014 potrzeba trzech starszych specjalistów** w celu uwzględnienia podstawowych dziedzin

wiedzy specjalistycznej, kryminalistyki cyfrowej, kryminalistyki mobilnej, kryminalistyki sieciowej i inżynierii odwrotnej w zakresie złośliwego oprogramowania.

Dział szkoleń: + 1 specjalista w grupie zaszeregowania AD5

W swoim komunikacie Rada potwierdziła, że „Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością powinno służyć jako europejski punkt kontaktowy w zakresie informacji dotyczących cyberprzestępczości, powinno gromadzić wiedzę specjalistyczną na temat cyberprzestępczości potrzebną do budowania potencjału państw członkowskich w zakresie walki z tym zjawiskiem oraz powinno wspierać krajowe dochodzenia dotyczące cyberprzestępstw".

Mimo że szkolenia i budowanie potencjału będą przeprowadzane we współpracy z CEPOL-em i innymi partnerami, niezbędny jest jeden koordynator szkoleń specjalistycznych, który wykona te działania. Jest to minimalny poziom zatrudnienia, który pozwala zapewnić skoordynowany rozwój oraz przeprowadzenie szkoleń i inicjatyw mających na celu zwiększanie świadomości, organizowanych przez organy ścigania, organy sądowe i sektor prywatny. Personel ten będzie również odpowiedzialny za przedstawienie projektu harmonizacji procedur egzekwowania prawa w dziedzinie cyberprzestępczości, aby zagwarantować, że wszystkie zebrane dowody w danym państwie członkowskim są uznawane w innym państwie członkowskim i akceptowane przez wszystkie sądy.

2015 (+ 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD5 i 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD7) = 9 pracowników zatrudnionych na czas określony

Dział B&R: + 1 specjalista w grupie zaszeregowania AD5

Liczba potencjalnych projektów UE będzie w dalszym ciągu rosła. W związku z tym konieczne będzie zatrudnienie jednego dodatkowego **specjalisty**, który określi inicjatywy stanowiące przedmiot zainteresowania dla EC3 i państw członkowskich. Koordynacja popytu na działalność badawczo-rozwojową w UE w zakresie cyberprzestępczości we współpracy z ENLETS będzie niezbędna, aby organy ścigania odniosły korzyści z badań w odniesieniu do solidnych, opłacalnych i szybkich narzędzi oraz wiedzy umożliwiających zwalczanie stale rosnącego popytu. EC3 będzie mógł wówczas zaproponować solidny i użyteczny projekt dla programu „Horyzont 2020". Personel ten zaspokoi rosnący popyt na uczestnictwo w konsorcjach B&R jako służby doradcze.

Dział kryminalistyki: + 1 starszy specjalista w grupie zaszeregowania AD7

Rekrutacja wysoce wykwalifikowanego personelu pozwoli na podniesienie jakości analizy kryminalistycznej. Do 2015 r. konieczne będzie zapewnienie kontynuacji wszystkich działań z zakresu kryminalistyki prowadzonych w laboratoriach. Zapewni to wprowadzenie akredytowanych rozwiązań kryminalistycznych wysokiego stopnia najszybciej jak to możliwe w 2015 r. (ustanawiając platformę deszyfrującą, normę ISO 17020 w zakresie akredytacji laboratorium ds. walki z cyberprzestępczością). Osoba ta będzie odpowiedzialna za koordynowanie działań z zakresu kryminalistyki oraz będzie pełnić rolę koordynatora w przypadku przestępstw na poziomie cyfrowym w odniesieniu do istotnych operacji cybernetycznych, przy których podejmowane decyzje muszą obejmować różne strumienie pracy kryminalistycznej.

2016–2019: (+1 pracownik w grupie zaszeregowania AD6 + 2 pracowników w grupie zaszeregowania AD5) = 12 pracowników zatrudnionych na czas określony

Dodatkowy personel zapewni właściwą koordynację nowych działań szkoleniowych, pogłębionych działań z zakresu kryminalistyki oraz większy zakres wsparcia w odniesieniu do projektów B&R prowadzonych przez UE.

4. DZIAŁ STRATEGIA-ZAPOBIEGANIE-WSPÓŁPRACA ZEWNĘTRZNA

Definicja

Dział strategia-zapobieganie-współpraca zewnętrzna jest odpowiedzialny za przeprowadzanie analizy tendencji, wczesne ostrzeganie i sporządzanie prognoz, zwalczanie przestępczości, prace w zakresie polityki, planowanie strategiczne i zarządzanie zainteresowanymi stronami.

Ze względu na fakt, że zdecydowana większość stosownych informacji nie leży w kompetencjach organów ścigania, zespół angażuje się w budowanie zaufania między sektorem prywatnym a organami ścigania, czerpiąc korzyści z kluczowych partnerstw z CERT i Europejską Agencją ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji, służbami wojskowymi i służbami bezpieczeństwa, organizacjami społecznymi i innymi zainteresowanymi stronami w dziedzinie walki z cyberprzestępczością, przemocą seksualną wobec dzieci w internecie i nadużyciami finansowych w internecie.

Ponadto działa jako punkt spotkań dla europejskich śledczych zajmujących się walką z cyberprzestępczością, zapewniając im zbiorowy głos podczas rozmów z partnerami prywatnymi, środowiskiem akademickim i obywatelami.

Dział strategia-zapobieganie-współpraca zewnętrzna nada EC3 uprzywilejowaną pozycję między sektorem publicznym a prywatnym, co umożliwi mu bardziej precyzyjny pomiar zjawiska cyberprzestępczości w czasie rzeczywistym, jak również w strategicznym i przyszłościowym projekcie scenariusza.

Usługi

Zestaw usług świadczonych przez dział strategia-zapobieganie-współpraca zewnętrzna można pogrupować w następujący sposób. W przypadku każdej z nich określa się, czy jest to nowe zadanie Europolu, czy też ulepszenie już istniejącego zadania:

1. **POPRAWA:** wykonanie analizy strategicznej poprzez sporządzenie oceny zagrożeń UE w zakresie cyberprzestępczości, przemocy seksualnej wobec dzieci w internecie, oszustw dotyczących kart płatniczych i powiązanych zagrożeń w internecie; wykonanie specjalistycznej oceny tematycznej dotyczącej nowych tendencji, metod przestępczych i osób wspomagających przestępczość, zorientowane na przyszłościowe rozwiązania skanowanie zmian technologicznych i innych zmian zewnętrznych w celu określenia potencjalnych zagrożeń, słabych stron i kluczowych kwestii na potrzeby decydentów i prawodawcom;

2. **POPRAWA:** zapewnienie zapobiegania cyberprzestępczości we współpracy z odpowiednimi stronami, aby wspierać istniejące inicjatywy oraz przyczynić się do rozwoju inicjatyw w zakresie zapobiegania i podnoszenia świadomości w dziedzinie cyberprzestępczości, przemocy seksualnej wobec dzieci w internecie, oszustw dotyczących kart płatniczych i

innych zagrożeń w internecie; skanowanie słabych stron i luk proceduralnych w celu kształtowania polityki i rozwoju produktu, który jest bezpieczniejszy pod względem projektu;

3. **POPRAWA:** ustanowienie i utrzymanie zaufanych stosunków w społeczności organów ścigania (EMPACT, projekt CIRCAMP, grupa zadaniowa ds. zwalczania cyberprzestępczości w UE (EUCTF), Światowa Wirtualna Grupa Zadaniowa (VGT)); zarządzanie powiązaniami operacyjnymi między EC3 i siecią oficerów łącznikowych Europolu, zapewnienie właściwej komunikacji i zaangażowania; stworzenie wielosektorowej sieci zaufania z udziałem organów ścigania, przemysłu, środowiska akademickiego i organizacji społecznych w celu poprawy reakcji operacyjnych i strategicznych na cyberprzestępczość;

4. **NOWE:** zapewnienie zbiorowego głosu śledczym zajmującym się cyberprzestępczością w UE: komunikowanie poglądów, stanowisk i wyników UE w dziedzinie cyberprzestępczości; uzyskanie pozycji jako Europejskie Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością; koordynowanie wkładu państw członkowskich UE i agencji UE w zarządzanie internetem oraz promowanie standaryzacji podejść i przyjęcia dobrej praktyki w dziedzinie cyberprzestępczości;

5. **NOWE:** zarządzanie internetową platformą współpracy (SPACE), która umożliwi łatwiejszą wymianę i przekazywanie wiedzy strategicznej i technicznej oraz wiedzy fachowej między organami ścigania i sektorem prywatnym w dziedzinie cyberprzestępczości, przemocy seksualnej wobec dzieci w internecie i oszustw internetowych, a także rozwijanie tej platformy;

6. **NOWE:** zapewnienie dostosowanych źródeł wiadomości w zakresie pojawiających się tendencji przestępczych, zmian technologicznych i innych odnośnych informacji, w miarę ich powstawania. Będzie to możliwe dzięki aktywnemu partnerstwu z instytutami badawczymi, środowiskiem akademickim i partnerami przemysłowymi.

Większy wzrost zasobów nastąpi w momencie, gdy ramy prawne pozwolą na większe zaangażowanie podmiotów prywatnych.

Zasoby

2014 (+ 2 pracowników w grupie zaszeregowania AD5 i 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD7) = 8 pracowników zatrudnionych na czas określony

Dział strategii: + 1 starszy specjalista w grupie zaszeregowania AD7

Wymaga się zatrudnienia **jednego starszego analityka strategicznego** w celu „rozszerzenia ogólnego obrazu sytuacji w praktyce". Informacje na temat cyberprzestępczości, różniące się znacznie od tradycyjnej analizy strategicznej przeprowadzanej w Europolu, w której wykorzystuje się głównie informacje od organów ścigania, bardzo często uzyskuje się w wyniku aktywnego partnerstwa z takimi organami, jak środowisko akademickie, badacze naukowi i firmy ubezpieczeniowe, oraz wykorzystuje do przewidywania trendów i zagrożeń związanych z cyberprzestępczością, a także do prowadzenia strategii w tej dziedzinie. Z tego powodu takie stanowisko wymaga bardzo odmiennych kompetencji w porównaniu z tymi, jakich tradycyjnie wymaga się od analityków Europolu. Umiejętność sporządzania dokładnych ocen zagrożeń i ukierunkowania strategii dotyczącej cyberprzestępczości jest kluczowym czynnikiem sukcesu w przypadku działalności EC3. Od pracowników wysokiego szczebla wymaga się

przekazywania wytycznych w obrębie zespołu, co zapewni realizację spójnych i ukierunkowanych produktów analizy na odpowiednim poziomie jakości.

Dział współpracy zewnętrznej: + 2 specjalistów w grupie zaszeregowania AD5

W konkluzjach Rady uzasadniono również konieczność wdrożenia przez personel wymaganych działań w zakresie współpracy zewnętrznej i komunikacji w odniesieniu do EC3. Większość informacji na temat cyberprzestępczości pochodzi ze źródeł innych niż organy ścigania. Jeżeli celem EC3 jest pełnienie roli punktu odniesienia w tej dziedzinie i zapewnienie wartości dodanej w stosunku do działań operacyjnych, niezbędne jest zbudowanie silnych relacji i współpracy z innymi partnerami zainteresowanymi kwestią walki z cyberprzestępczością. Aby wesprzeć te działania, konieczne jest zatrudnienie w 2014 r. **jednego specjalisty ds. współpracy zewnętrznej**.

Ponadto, aby ułatwić komunikację między specjalistami ds. walki cyberprzestępczością, należy w pełni wykorzystać potencjał bezpiecznej platformy dla akredytowanych ekspertów ds. cyberprzestępczości (ang. *Secure Platform for Accredited Cybercrime Experts* – SPACE). W 2014 r. należy zatrudnić **jednego specjalistę** do zarządzania treścią i moderowania platformy. Co więcej, wspomniany specjalista będzie zaangażowany w organizację wydarzeń związanych z cyberprzestępczością m.in. dorocznej konferencji poświęconej walce z cyberprzestępczością z udziałem Interpolu/Europolu.

2015 (+ 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD5 i 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD6) = 10 pracowników zatrudnionych na czas określony

Dział strategii: + 1 starszy specjalista w grupie zaszeregowania AD6

Uwzględniając złożoność i różnorodność dziedziny cyberprzestępczości, niezbędne są dodatkowe zasoby do monitorowania strategicznego spektrum i sporządzania wysokiej jakości ocen przyszłościowych. Stanowisko to będzie wiązało się głównie z zapobieganiem cyberprzestępczości za pomocą wielodyscyplinarnego podejścia obejmującego wszystkich odnośnych partnerów zarówno na poziomie polityki, jak i na poziomie operacyjnym. Na potrzeby tego obszaru niezbędne jest zatrudnienie jednego starszego specjalisty w grupie zaszeregowania AD7.

Dział współpracy zewnętrznej: + 1 specjalista w grupie zaszeregowania AD5

Dodatkowy specjalista zostanie zatrudniony w celu rozszerzenia zakresu współpracy zewnętrznej EC3, natomiast centrum będzie funkcjonowało ze stałą prędkością. Do obowiązków tego specjalisty będzie należało nie tylko zarządzanie relacjami z partnerami prywatnymi i publicznymi, ale również aktywne dostarczanie informacji jako danych wejściowych wykorzystywanych w komunikacji z wewnętrznymi i różnymi zewnętrznymi odbiorcami na podstawie wykonanej pracy i zdobytego doświadczenia w EC3.

2016–2019 (+ 2 pracowników w grupie zaszeregowania AD5) = 12 pracowników zatrudnionych na czas określony

Dodatkowy personel poprawi jakość i prędkość dostarczania strategicznych produktów analitycznych. Ponadto będzie wspierać poprawę działań w zakresie współpracy zewnętrznej centrum.

5. ZARZĄDZANIE

W latach 2014–2019 personel zwiększy się jedynie o dwóch dodatkowych pracowników zatrudnionych na czas określony. Jedno ze stanowisk zastępuje stanowisko w grupie zaszeregowania AD12 stworzone przez Europol w celu zarządzania centrum.

Drugie stanowisko odpowiada zestawowi nowych zadań powiązanych z działaniami strategicznymi EC3:

– **NOWE:** przewodniczenie działaniom rady programowej EC3 i ich koordynowanie;

– **NOWE:** zarządzanie grupami doradczymi utworzonymi w ramach rady programowej EC3;

– **NOWE:** prowadzenie koordynacji i sekretariatu projektu CIRCAMP, Światowej Wirtualnej Grupy Zadaniowej (VGT), grupy zadaniowej ds. zwalczania cyberprzestępczości w UE (EUCTF), Finansowej Koalicji Przeciwko Pornografii Dziecięcej, europejskiej grupy edukacyjnej ds. szkoleń na temat cyberprzestępczości (ECTEG).

Oprócz zarządzania tymi zadaniami dzięki przedmiotowemu stanowisku zapewni się właściwą koordynację operacyjną i administracyjną między wszystkimi jednostkami EC3. Ponadto zapewni się dostosowanie działań EC3 do strategii Europolu i planu prac.

2014 – 2019 (+ 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD12 i 1 pracownik w grupie zaszeregowania AD7) = 6 pracowników zatrudnionych na czas określony